



ŽELIEZOVSKÝ SPRAVODAJCA

93701@pobox.sk

Mestské noviny

apríl 2010, XI. ročník

cena: 0,35 eur

„Poslanec musí v prvom rade realizovať predstavy voličov, nie svoje vlastné,“ hovorí poslanec Géza Horváth

6

Marcové zasadnutie MsZ

Zasadnutie nahraté na video

Na začiatku 37. riadneho zasadnutia Mestského zasadnutia v Želiezovciach, ktoré sa konalo dňa 25. marca v Obradnej sále MsÚ a ako zvyčajne ho viedol primátor Pavel Bakonyi, poslanci väčšinou svojich hlasov vyjadrili súhlas, aby si prítomní občania Jozef Repka a Ladislav Zólyomi z priebehu zasadnutia urobili videozáznam.

Poslanci vrátili na prepracovanie návrhy I. zmeny rozpočtov oboch základných škôl i návrh druhej zmeny programového rozpočtu mesta, zobrali na vedomie zoznam daňových dlžníkov a uložili koordinátorke referátu ekonomiky a hospodárstva jeho zverejnenie obvyklým spôsobom.

Bol prijatý návrh na vyhlásenie volieb hlavného kontrolóra, pričom sa v kvalifikačných predpokladoch požaduje minimálne stredoškolské vzdelanie. MsZ schválilo návrh na zmenu súčasného geografického názvu „Želiezovský park“ na „Esterházyovský park“ i zmenu VZN č. 17/2009, ktorým sa upravujú podmienky ubytovania v mestskej núdzovej ubytovni a zobralo na vedomie informatívnu správu o stave pohľadávok a záväzkov za bytové a nebytové priestory vo vlastníctve mesta a prehľad poskytovaných jednorazových dávok sociálnej pomoci za prvý štvrtrok 2010.

Poslanci v prvom čítaní s pripomienkami zobrali na vedomie znenie predloženého návrhu VZN o nakladaní s obsahom žúmp v katastrálnom území mesta.

→2



Budova Základnej školy na Mierovej ulici bude rekonštruovaná z projektu

4



Mesto chystá úpravu plochy verejnej zelene na Železničnej ulici pozdĺž komunikácie

5

Most bude v tomto roku opravený



Začiatkom marca sa začali stavebné práce na rekonštrukcii želiezovského mosta na úseku cesty medzi našim mestom a obcou Sikenica. Prípravné práce prebiehali od konca minulého roka, stavebné mechanizmy dodávateľa – firmy Vialle, s.r.o. Levice však nastúpili až po ústupe mrazov.

Nitriansky samosprávny kraj ako správca komunikácie si rekonštrukciu plánoval už niekoľko rokov. Stav mosta postaveného v 60-tych rokoch minulého storočia sa však v uplynulom období radikálne zhoršil, množstvo výtlkov ohrozovalo nielen bezpečnosť cestnej premávky, ale aj zdravie prechádzajúcich. Minulý rok pre jeho zlý technický stav dokonca

hrozilo, že v priebehu niekoľkých rokov bude musieť byť úplne uzavretý.

→3

Budeme mať Esterházyovský park

Želiezovský park sa dlhodobo nazýval „Schubertov park“. Len málokto vedel, že od 1. marca 1985 bol jeho oficiálny názov zmenený na „Želiezovský park“. Ešte pred časom bola aj časť poslancov MsZ za to, aby sa park opätovne premenoval na „Park Franza Schuberta“. Proti tomu hovoril fakt, že park bol založený rodinou Esterházyovcov, ktorá v Želiezovciach pôsobila od roku 1617 a výrazne sa pričínila o rozvoj Želiezovci, navyše Franz Schubert bol u nich „len“ domácim učiteľom hudby.

→4

Projekt nákupu čistiackej techniky úspešný

Zaprášené ulice v horúcich letných dňoch môžu byť v našom meste minulosťou. Nie tak mávnutím čarovného prútika, skôr vďaka novej čistiackej technike, ktorú mesto získa vďaka úspešnému projektu s názvom Riešenie kvality ovzdušia v meste Želiezovce, podaného v rámci Operačného programu Životné prostredie, prioritnej osi 3 – Ochrana ovzdušia a minimalizácia nepriaznivých vplyvov, opatrenia 3.1 – Ochrana ovzdušia a minimalizácia nepriaznivých vplyvov zmeny klímy. Zaujímavosťou je, že zo 130 podaných žiadostí bolo podporených 54, z toho iba 5 s miestom realizácie v Nitrianskom kraji. Medzi nimi aj projekt nášho mesta.

V rámci projektu, na ktorý mesto získalo nenávratný finančný príspevok vo výške 768 228,9 €, zaobstará tri čistiace stroje: veľký zametač, kompaktný zametač a vozidlo s prídavným zariadením na čistenie komunikácií s vysokotlakovou vodou. „Doprava je aj v našom meste hlavnou príčinou znečisťovania ovzdušia. Pri jazde vozidiel najmä po posypovom materiáli sa uvoľňujú drobné prachové častice, ktoré znižujú kvalitu ovzdušia a sú nebezpečné pre zdravie obyvateľstva. V súčasnosti používaná technika na čistenie pozemných komunikácií je zastaraná a neumožňuje dostatočné čistenie pozemných komunikácií, pritom mesto spravuje a udržiava cesty

v celkovej dĺžke 37,5 km. Preto sme vypracovali tento projekt zameraný na zakúpenie modernej techniky. Veľký zametač a vozidlo so zariadením na vysokotlakové čistenie vody budú využité na čistenie cestných vozoviek, kompaktný zametač na čistenie zúžených vozoviek, jednosmerných ciest či parkovísk. Od projektu očakávame zvýšenie čistoty povrchu pozemných komunikácií, celkové zlepšenie kvality ovzdušia v meste, tým aj zvýšenie kvality životného prostredia,

zníženie počtu obyvateľov trpiacich na ochorenia spojené s kvalitou ovzdušia a celkovo zvýšenie kvality života v našom meste,“ vyhlásila prednostka mestského úradu Alžbeta Kádasiiová, ktorá nám projekt predstavila. Náklady naň predstavujú 808 662 €, finančná spoluúčasť mesta je na úrovni 5 %, čiže 40 443 €. Prevádzku novej čistiackej techniky bude podľa projektu zabezpečovať zmluvný dodávateľ technických služieb na území mesta – spoločnosť Eurospinn s majoritnou účasťou mesta, ktorá bude za prenájom techniky platiť symbolické nájomné, od mesta zas bude za túto činnosť žiadať úhradu len vo výške prevádzkových výdavkov spojených s využívaním techniky (PHM, voda, mzdy, režijné výdavky, nájomné) z dôvodu vyhovenia podmienke EÚ, aby z projektu neplynul žiaden zisk počas prvých 5 rokov jeho realizácie. Nákup zariadení je naplánovaný na posledný štvrtrok 2010. (ik)

...mesto získalo nenávratný finančný príspevok vo výške 768 228,9 €...

Krátko...

Minister zdravotníctva Slovenskej republiky Richard Raši vymenoval MUDr. Mareka Zelmana do funkcie riaditeľa Psychiatrickej nemocnice Hronovce, dňom 1. januára 2010 na dobu určitú.

Miestne pohostinské podniky podľa všetkého dodržia zatváracie hodiny. Potvrdila to kontrola Mestskej polície, ktorá vo februári kontrolovala niekoľko zariadení na území mesta: Metro, Mladosť, Zoli kocsma, Snack bar, Bowling, Kruh a Park klub. Ani v jednom prípade nebolo zaznamenané porušenie otváracie doby.

Stále sa vyskytujú porušenia zákazu parkovania na hlavnom ťahu prechádzajúcom cez mesto, čiže na Mierovej a Komenského ulici. Mestská policajti vykonali vo februári viacero kontrol zameraných na rešpektovanie dopravných značiek na území mesta. V 13 prípadoch uložili vodičom motorových vozidiel blokovú pokutu, v 6 prípadoch vodičov napomenuli.

Na jednom z ostatných zasadnutí zastupiteľstva odznelo upozornenie na problém záškoláctva na území mesta. Potvrdilo sa, že problém pretrváva, vo februári mestská policajti našli a odviezli do školy dvoch maloletých záškolákov.

V ostatných mesiacoch bol zaznamenaný zvýšený výskyt túlavých psov v Želiezovciach. Preto dňa 23. februára bol na území mesta vykonaný ich odchyt – bolo odchýtených 13 psov.

Dňa 9. marca sa v želiezovskom Dome kultúry konalo obvodné kolo súťaže v prednese poézie a prózy „Mihály Tompa“ v maďarskej reči za účasti žiakov želiezovskej a okolitých základných škôl s vyučovacím jazykom maďarským.

Zasadnutie nahraté na video

I→

Súhlasili s uzavretím zmluvy o nájme pozemku pri železničnej stanici (železného pásu popri ceste) od Železníc SR. Zobrali na vedomie správu o činnosti Mestskej polície za uplynulý rok.

Na konci zasadnutia Jozef Repka videozáznam ponúkol mestu s tým, že ho nezverejní, ak tak urobí mesto. S písomnými žiadosťami o poskytnutie video alebo audiozáznamu zasadnutia sa občania môžu obrátiť na našu redakciu, budú im poskytnuté za nákupnú cenu nosiča (CD, DVD).

(šh)

Kto neplatí, musí sa vyst'ahovať

Koncom minulého roka bola otvorená mestská núdzová ubytovňa na Želiezničnej ulici v budove Útulku. Mesto tu zabezpečuje ubytovanie pre svojich občanov, ktorí sa ocitli v ťažkej situácii. Okrem tejto funkcie plní ubytovňa aj úlohu náhradného ubytovania pre neplatičov nájomného v mestských nájomných bytoch. „Doposiaľ

však vystahovaní nájomníci neprejavili záujem o núdzové ubytovanie, svoju bytovú situáciu si riešia inými spôsobmi. Do polovice marca boli z mestských nájomných bytov vystahovaní viacerí nájomníci – dvaja z Domu opatrovateľskej služby na Komenského ulici, jeden nájomník z nového nájom-

ného bytu na Rákócziho ulici a šiesti z bytov na Slobodárni. Ďalší dvaja



nájomníci boli vyzvaní na vystahovanie z bytov na Rákócziho ulici, avšak jeden z nich medzitým svoj dlh na nájomnom splatil, takže môže zostať na trojmesačnú skúšobnú dobu,“ hovorí Paula Kölešová, referentka Mestského úradu v Želiezovciach.

Nedoplatky na nájom-

nom mesto priebežne vymáha súdnou cestou. Niektorí nájomníci po ráznejšom prístupe mesta svoje nedoplatky uhradili v celej výške, s ďalšími boli uzatvorené dohody o splátkach, ktoré keď neplnia, dostávajú upozornenia na ukončenie svojich nájomných zmlúv

a sú vyzvaní na vypratanie bytu. V budove DOS mesto eviduje nedoplatky vo výške 23 tis. €, v budove slobodárne vo výške 8 tis. €, v nájomnom dome na Rákócziho ulici vo výške 7,3 tis. €. Nedoplatky za prenájom nebytových priestorov mesta predstavujú sumu 5,5 tis. €. (ik)

Policajné správy

Mimoriadne veľký lup sa vydaril neznámemu páchatelovi, ktorý sa v dňoch 27. až 29. 3. vlámал do priestorov firmy Agrotech v Zalabe a odcudzil veci za 8120 €. Do areálu vošiel cez neuzamknutú bránu oplotenia, z brány skladu odstrihol visiáci zámok a zo skladu odcudzil štvorkolku v hodnote 1500 €, 2 motorové píly v hodnote 1000 €, 2 krovinořezy v hodnote 250 €, zväračky a ďalšie náradie. Dňa 29. 3. bolo voči nemu začaté trestné stíhanie za prečin krádeže.

Počas výkonu represívno-bezpečnostnej policajnej akcie dňa 24. 3. zastavila hliadka medzi Málášom a Tekovskými Lužanmi vozidlo Fiat Bravo, v ktorom sedeli dvaja Želiezovčania. Počas kontroly policajti zistili, že vodič má pri sebe medzi papierovými vreckovkami neznámu chemickú látku zabalenú v alobale. Medzitým spolujazdec vyhodil z auta igelitový sáčok, obsahujúci sušené rastliny. V úložnom priestore auta sa tiež našli úlomky sušených rastlín vykazujúcich znaky omamných a psychotropných látok. Ešte v ten deň bolo voči 31-ročnému a 30-ročnému Želiezovčanovi začaté trestné stíhanie za prečin nedovolennej výroby a držania omamných a psychotropných látok.

Dňa 20. 3. bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie voči 28-ročnému mužovi zo Šalova. Dvočlenná policajná hliadka ho v ten istý deň vyzvala na podanie vysvetlenia a preukázanie totožnosti. Muž vošiel do dvora rodinného domu v Šalove, kde zdvihol rýľ, ktorým sa zahnal na policajtov so slovami „vypadnite odtiaľto, lebo vás zabijem“. Útočník bol zadržaný daný do cely predbežného zadržania. Na posúdení jeho činu môže len prihorieť, že skutok spáchal v podmienkach prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Dňa 21. 3. bolo začaté vyšetrovanie v prípade, ktorý sa udial 20. 3. v želiezovskom majeri Jarok.. 45-ročný muž chcel v návale hnevu nožom s čepeľou 12 cm usmrtiť svoju družku a jej spiaceho syna. Jeho najstarší 20-ročný syn v ich obrane otcovi nôž zobrali a bodol ho do krku a hlavy, čím mu spôsobil smrteľné zranenia. Pitva skonštatovala prepichnutie pľúc a bodnú ranu do ľavej strany lebky, kde zostal zabodnutý zlomená čepeľ noža.

**Spracoval (ik),
informácie poskytol
mjr. Ing. Marián Mikloško,
riaditeľ OO PZ Želiezovce**

K februárovému rokovaniu MsZ...

Želiezovský park, Schubertov park alebo Esterházyovský park?

Čitatelia našich novín sa dozvedia o rozhodnutiach zastupiteľstva len niekoľkými vetami. Dovoľte mi, aby som o jednom rozhodnutí povedal viac. Pred niekoľkými mesiacmi bolo poukázané na to, že sa objavili informačné tabule, esteticky vyhovujúce úplne, z jazykového hľadiska menej, s nápisom Želiezovský park. Ťažisko bolo na zlom pomenovaní. V interpelácii som sa o tom zmienil, vtedy som bol presvedčený, že ide o omyl, veď náš park sme po desaťročia nazývali Schubertovým parkom. Tak sa o ňom písalo aj v článkoch o celoštátnych festivaloch Csemadoku. Z odpovede na moju interpeláciu sme sa dozvedeli, že oficiálnym názvom nášho parku je od 1. marca 1985 naozaj Želiezovský park. Kto o tom vedel? Prečo bolo nutné toto nelogické pomenovanie? Je to také, akoby sme pomenovali jednu z ulíc v meste Želiezovskou ulicou (Mikulská ulica je iný prípad. Zaniknutý názov obce môže byť aspoň pomenovaním súčasnej ulice, aby sa názov zachoval.) Vychádzajúc z tejto myšlienky sa zrodil návrh: uznesme sa na marcovom zasadnutí na tom, že budeme žiadať premenovanie parku. Priznám sa, viac by som sa potešil názvu Schubertov park, veď po desaťročia to bol zaužívaný názov. Navyše, Schubertovo meno je známe po celom svete, meno rodiny Esterházyovcov len v Strednej Európe. Ak však aj inde na svete poznajú mená Ján Karol Esterházy, Mária alebo Karolina..., tak len vďaka tomu, že poznajú Schubertov životopis. Mohli sme predsa zachovať obe pomenovania: Schubertov park a v ňom kaštieľ Esterházyovcov. Počas rokovania o tomto bode som sa vyjadril, že som ochotný podporiť ktorýkoľvek variant (Park Franza Schuberta, Esterházyovský park, Park Esterházyovcov), pretože i tak sú všetky prijateľnejšie, ako Želiezovský park. Zastupiteľstvo sa uznieslo na názve Esterházyovský park. Tento názov musí ešte prijať názvoslovná komisia Úradu geodézie, kartografie a katastra SR; až potom sa zbavíme 25 rokov starého názvu Želiezovský park.

RNDr. Géza Horváth

Most bude v tomto roku opravený

I→

O nutnosti a prípravách rekonštrukcie mosta informoval ŽS už v júni minulého roka aj vedúci odboru dopravy Úradu Nitrianskeho samosprávneho kraja (NSK) Ivan Michna (Most bude opravený, ŽS jún 2009). Z rozpočtu NSK vyčlenili 370 000 €.

V rámci rekonštrukcie posilnia štruktúru mosta, obnovia vozovku, most odvlhčia, osadia nové zábradlia. Hoci prvé informácie v médiu o rekonštrukcii mosta hovorili o tom, že úplne uzavretý nebude, stavbyvedúci Jozef Želiar nám prezradil, že bude potrebné dopravu cez most uzavrieť: „Prechádzajúce ťažké vozidlá spôsobujú trasenie, čo je pri použití tejto technológie nevyhovujúce. Bude potrebné premávku odstaviť minimálne na tri mesiace, betón musí vyzrieť bez jej rušivého vplyvu. Z pohľadu dodávateľa by bolo najlepšie, keby bol most uzavretý úplne. Rozhodne sa o tom v týchto dňoch.“ Potvrdil to aj vedúci oddelenia cestného hospodárstva odboru dopravy Úradu NSK Stanislav Ďurica: „V súčasnosti prebieha

vyjadrovanie dotknutých orgánov k navrhovanej uzávierke, keď budú stanoviská k dispozícii, budeme vedieť presný začiatok



a koniec termínu uzávierky. Samozrejme, najlepšie by bolo, keby most zostal úplne uzavretý, spôsobilo by to však veľký problém v prímestskej autobusovej doprave, preto je pravdepodobné, že pre autobusy uzavretie platí nebude.“ Predpokladaný termín dopravnej uzávierky je 19. apríl, mala by trvať 3 mesiace. Ukončenie prác na rekonštrukcii mosta je naplánované na august tohto roka.

(ik)

Zbytočné posudky sa nerobia

V rámci diskusie na zasadnutí MsZ sa poslanec Ladislav Vékony pýtal na dôvod, prečo bol videný istý pracovník MsÚ s odhadcom pri objekte bývalej MŠ vo Svodove, či sa uvažuje o predaji tohto objektu. Primátor sa zmienil o tom, že mestské nehnuteľnosti dostali jednotliví pracovníci MsÚ „do osobnej hmotnej zodpovednosti“. Majú sa o ne starať, ako keby boli ich vlastné a navrhovať riešenia, aby boli rentabilné a „životaschopné“, pričom je potrebné poznať ich hodnotu.

Na to reagoval poslanec Vojtech Tomašovič mierne zvýšeným hlasom: „*To je choré rozmyšľanie.*“ A objednávanie si znaleckých posudkov na budovy, ktoré mesto nemá v úmysle predať označil za plytvanie peniazmi daňových poplatníkov.

Primátor poznamenal, že v žiadanom prípade sa znalecké posudky nerobia na všetky mestské nehnuteľnosti a v spomínanom prípade sa mesto správa práve tak, ako každý zodpovedný gazda. Pri investíciách, ktoré mesto realizuje a podaných projektoch musí myslieť na každý prípad a pamätať aj na rezervu. A k tomu patrí aj prehľad o stave a hodnote vlastného (v tomto prípade mestského) majetku.

(šh)

Názor občana

Ostatné zastupiteľstvo v časti diskusia prinieslo zaujímavý úmysel primátora. Hmotnú zodpovednosť pracovníkov MsÚ za budovy v majetku mesta. S vopred stanovenou cenou znaleckým posudkom. V prezentovanej podobe právny nezmysel. Poslanec Tomašovič reagoval. Budem i ja.

Vie primátor, čo zamýšľa? Aké sú podmienky vykonateľnosti? Ako sa postaví k svojej hmotnej zodpovednosti za kaštieľ?

Novela zákona o obecnom zriadení nadobudla účinnosť od prvého apríla. Zdá sa, že prvá lastovička priletela. Ktoré budú ďalšie? Pozerám na oblohu a čakám...

Juraj Režo

V čom tkvie osobná zodpovednosť za nehnuteľnosti?

Mesto disponuje štyridsiatkou rôznych typov nehnuteľností (budovy, pozemky, komunikácie...). Časť z nich slúži na samosprávne funkcie a tieto nehnuteľnosti aj majú svojich správcov (napr. riaditelia škôl a pod.). V prípade ďalších nehnuteľností, neslúžiacich na samosprávnú činnosť, bolo treba určiť správcov, ktorí budú za ne zodpovedať. Každá jedna nehnuteľnosť v majetku mesta sa tak dostala do organizačnej správy niektorého zamestnanca mesta. Pracovníci majú túto činnosť zadanú aj v popisoch pracovných činností. Ide o zabezpečenie organizačnej správy majetku, vedenie majetkovo-právnej a technickej dokumentácie, zabezpečenie technických prehľadov, evidovanie prípadných nákladov a výnosov z nehnuteľností, ako aj o navrhovanie opatrení na zefektívnenie ich využívania a návrhy spôsobu nakladania s nimi.

(r)

SES v Želiezovciach končí...

Koncom marca vydali médiá správu o rozhodnutí predstavenstva SES, a. s. Tlmáče do konca roka ukončiť výrobu vo svojej želiezovskej prevádzke. Podľa dostupných informácií toto rozhodnutie nie je vyvolané nedostatočnou zákazkovou náplňou ani opustením programu výroby kotlov na odpadové teplo, ktorá bude presunutá do Tlmáča. Výroba v Želiezovciach bola obnovená koncom roka 2007, keď bol na trhu kritický nedostatok výrobných kapacít. V súčasnosti je prioritou zníženie fixných nákladov a maximálne využitie kapacít v Tlmáči. Zároveň sa spoločnosť bude snažiť čo najviac kvalifikovaných pracovníkov zamestnať v Tlmáči. O tomto, pre naše mesto nepriaznivom rozhodnutí vás bližšie budeme informovať v budúcom čísle našich novín.

(šh)

Budeme mať Esterházyovský...

I→

Po zvážení, že menom skladateľa je pomenovaná ulica i múzeum a v záujme mesta je obnovenie vzťahov so žijúcimi príslušníkmi rodiny Esterházy sa nakoniec väčšina priklonila k návrhu, aby park niesol meno slávnej rodiny. Na zasadnutí MsZ sa ešte rozhodovalo medzi dvomi tvarmi pomenovania: „Park Esterházyovcov“ a „Esterházyovský park“. Voľba padla na druhý z týchto variantov.

(šh)

ZŠ na Mierovej ulici sa onedlho dočká rekonštrukcie

Takmer pol tisícky žiakov Základnej školy s vyučovacím jazykom slovenským na Mierovej ulici sa onedlho dočká lepších podmienok vyučovania, najmä v oblasti modernizácie školy. Projekt na rekonštruk-

osi 1.: Infraštruktúra vzdelávania, opatrenia 1.1.: Infraštruktúra vzdelávania, sa dostal medzi podporené, a tak o niekoľko mesiacov sa môžu rozbehnúť práce, ktoré majú za cieľ dosiahnuť výrazné zlepšenie existu-

júcich podmienok vzdelávacieho procesu, racionalizáciu nákladov prostredníctvom zníženia energetickej náročnosti budovy, dosiahnutie vyhovujúceho technického stavu objektu školy a možnosti jej trvalo udržateľného prevádzkovania. Okrem hlavnej budovy sa rekonštrukcia má týkať budovy školskej jedálne, školskej družiny, telocvične a vonkajšieho športového ihriska. Na budovách prebehne zateplenie fasády a obnova strešnej konštrukcie prostredníctvom osadenia novej

trickej siete. V hlavnej budove bude vytvorený bezbariérový vstup. Na budove školskej jedálne, školskej družiny, telocvične okrem toho prebehne výmena okien a dverí, v exteriéri rekonštrukcia časti oplatenia, výmena povrchovej úpravy bežeckej dráhy a výmena zatravnienia športového ihriska.

Rekonštrukcia prispeje k značnému zníženiu energetickej náročnosti. „Existujúca vybavenosť nevytvára dostatočnú atmosféru pracovnej pohody a konštrukčná stálosť zabudovaných materiálov z hľadiska úspory energie prestáva spĺňať svoju funkciu (plochá strecha, tepelné mosty, deformácie okenných a dverných výplní). Fragmenty obvodových stien, stropov a striech nevyhovujú požiadavkám noriem,“ hovorí Ondrej Juhász v správe o tepelno-technickom posúdení stavby. Dodáva, že zateplením fasády a strechy a výmenou okien sa celková spotreba tepla zníži o 41 %. Na dodávku prác v rámci projektu za vyše milióna eur už bolo vypísané výberové konanie.

(ik)



ciu a modernizáciu školských budov, ktorý mesto podalo v minulom roku v rámci Regionálneho operačného programu, prioritnej

krytiny a nového odkvapového systému. Rekonštruované budú aj sociálne miestnosti, podlaha, rozvody vody, kanalizácie a elek-

Jednota by zaplatila za parkoviská 51 tis. €

Na základe uznesenia zastupiteľstva z februárového zasadnutia, týkajúceho sa problematiky prenájmu parkovacích miest pri Dome kultúry Jednotou COOP Nové Zámky sa 18. marca stretli zástupcovia spotrebného družstva s predstaviteľmi železovskej samosprávy na pracovnom rokovaní.

Finančná spoluúčasť Jednoty na výstavbe parkoviska pri Dome kultúry bola rámcovo dohodnutá pred samotnou realizáciou, rokovania sa však ďalej viedli o spôsobe príspevku spotrebného družstva a jeho výške. Napokon mesto a Jednota pristúpili k dohode, že novozámocké družstvo si časť parkovacích miest zoberie do prenájmu a formou splatenia nájomného bude finančne participovať na nákladoch mesta na výstavbu parkoviska. Návrh nájomnej zmluvy bol predložený na februárové zasadnutie MsZ, kde však poslanci v snahe o dosiahnutie výhodnejších podmienok pre mesto iniciovali ďalšie rokovania s predstaviteľmi COOP Jednota NZ.

Mesto oproti pôvodnému návrhu, ktorý počítal s nájmom na 30 rokov a nájomným 51 tis.€ predložilo dva nové: buď dvojnásobok tejto sumy a nájom na 30 rokov, alebo pôvodná suma s nájmom na dobu 10 rokov. Predstavenstvo COOP Jednota N. Zámky napokon pristúpilo k dohode s takýmipod-



mienkami, že za prenájom 23 parkovacích miest na 15 rokov by malo zaplatiť 51 tis. eur. Poslanec Róbert Gulyás na marcovom zasadnutí MsZ navrhol pokračovať v rokovaní s Jednotou v snahe o dosiahnutie ešte lepších podmienok predtým, ako zastupiteľstvo schváli nájomnú zmluvu.

(ik, foto: sasa, at)

Za krajšiu Železničnú...

Mesto plánuje skrášliť vzhľad Železničnej ulice. V roku 2007 dali Železnice SR

Železnice SR neupravený, pne a korene stromov zostali v pôde. Mesto v snahe riešiť túto situáciu navrhlo

vlastníkovi, že pozemok zoberie do prenájmu a upraví ho. Ide o priestranstvo s rozlohou 1600 m², za ktoré Železnice SR stanovili ročné nájomné vo výške 6 €,“ uviedla pracovníčka MsÚ Gabriela Bieliková. Nájomnou zmluvou sa zaoberalo aj mestské zastupiteľstvo na svojom marcovom zasadnutí, kde poslanci tento návrh podporili.

odstrániť stromy nachádzajúce sa pozdĺž tejto ulice na úseku od železničného priestranstva po železničnú stanicu, oddelujúci cestu od skladového priestranstva stanice, keďže došlo k bezprostrednému ohrozeniu života a zdravia občanov. „Po výrube drevín zostal tento pozemok, patriaci spoločnosti

Ak by mesto získalo tento pozemok do prenájmu, vyriešilo by hneď viac problémov naraz. Vysadením drevín by obnovilo funkciu izolovania ulice a rodinných domov od železničnej trate, skrášlilo by vzhľad ulice a získalo nový priestor na náhradnú výsadbu. „V tomto prípade, keďže



Oslávili 15. marec

Dňa 15. marca si aj obyvatelia nášho mesta pripomenuli udalosti rokov 1848/49. Spomienková slávnosť organizovaná miestnymi organizáciami



SMK, Csemadok a Spolkom priateľov Rákóczi sa začala pri pamätnom parku hrdinov kultúrnym programom a položením vencov. Sprievod spomínajúcich sa presunul do Domu kultúry, kde v rámci programu vystúpil Miešaný a Detský zbor Franza Schuberta, skupina Pengő, študenti Gymnázia J. A. Komenského, skupina Gereben a študenti gymnázia a strednej školy v Oroszlányi. Slávnostný prihovor predniesol poslanec NR SR László Szigeti. Podujatie bolo ukončené slávnostným kladením vencov k pomníku pred Domom kultúry.

(ic)

išlo o výrub z bezpečnostných dôvodov, nebola udelená povinnosť náhradnej výsadby. V iných prípadoch, keď žiadateľovi o výrub uložíme túto povinnosť, máme problémy určiť miesto náhradnej výsadby, preto získanie tohto pozemku nám uľahčí rozhodovanie v tejto otázke,“ hovorí G. Bieliková, ktorá na mestskom úrade okrem iného vybavuje agendu týkajúcu sa povolení na výrub a určovania lokalít náhradnej výsadby zelene. Mesto, ako orgán ochrany prírody je povinné viesť evidenciu pozemkov vhodných na náhradnú výsadbu. V prípade získania pozemku do prenájmu by ho mohlo zaradiť medzi tieto pozemky a na základe zákona 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny pri vydávaní súhlasov na výrub drevín uložiť povinnosť vykonať tam náhradnú výsadbu, takže na vysadenie zelene na tomto pozemku by mesto nemuselo vyčleniť žiadne prostriedky.

(ik)

„Poslanec musí v prvom rade realizovať predstavy

Je známy ako hudobník, pedagóg, spisovateľ, publicista, prekladateľ, fotograf... Od roku 1984 je učiteľom matematiky a hudobnej výchovy na Základnej škole s vyučovacím jazykom maďarským v Želiezovciach, pomocným dirigentom a kronikárom Speváckeho zboru maďarských učiteľov na Slovensku Lajosa Vassa, zakladajúcim dirigentom Detského zboru Franza Schuberta pri ZŠ s VJM i Miešaného zboru Franza Schuberta. Do komunálnej politiky sa dostal hneď začiatkom roku 1990 ako kooptovaný poslanec MsZ, odvtedy je poslancom nepretržite. Od začiatku je jazykovým redaktorom našich novín, od roku 2007 koordinátorom úseku školstva a kultúry pri MsZ. Ženatý, má dve deti. **RNDr. Géza Horváth.**

Predpokladám, že pochádzate zo Želiezoviec, ale počul som, že máte aj nemecké korene. Je to tak?

– Môžem povedať, že som pravým Želiezovčanom. Už prastarý otec z otcovej strany bol želiezovským rodákom, moja stará mama sa sem dostala ešte ako dievča z rodných Tekovských Lužian. Mama bola Nemka. Tesne pred odsunom sudetských Nemcov sa tu, v Želiezovciach, spoznala s mojim otcom. Bola to len náhoda, že naša mama tu bola po vojne na návšteve svojej sestry, ktorá tu bola už viac rokov vydatá. Málo ľudí vtedy vedelo po nemecky. Aj tí, ktorí vedeli, to kvôli politickej klíme radšej tajili. Otec sa naučil dobre po nemecky v obchodnej škole v Budapešti a vďaka tomu sa raz dal do reči s našou mamou. Z pravidelných rozhovorov a stretnutí vzplanula láska, ktorej výsledkom bol sobáš. Nebolo to jednoduché. Dievčina odsúdená na odsun a „politicky nespolehlivý“ mladík, ktorý ledva získal občianstvo, nemali veľkú nádej na oficiálne uznanie sobáša. Želiezovský dekan sa nepodujal na to, aby ich oddal. Svoje dno si povedali v rodnej obci mojej mamy v Kriegerne (dnes Kryry). Divne sme sa naučili po nemecky. Rodičia sa najprv rozprávali po nemecky a mama sa snažila čo najskôr naučiť po maďarsky, preto s nami rozprávala po maďarsky. Teda pravidelne sme počuli nemčinu, ale takmer sme ňou nehovorili. Všetkému sme rozumeli, ale kým mama žila, skoro nikdy sme po nemecky nehovorili.

Čím ste sa zaoberali v detstve?

– Mnohým. Zaujímalo ma takmer všetko. Dlho som si predstavoval, že sa budem zaoberať etnografiou alebo prírodopisom. Zaujímal ma najmä rastliny. Aj dnes si spomínam na maďarské, slovenské a latinské názvy mnohých bylín, ktoré som sa musel učiť na vedomostnú súťaž. Vela som čítal, ale nie hocičo. Okrem beletrie pre moju vekovú skupinu ma zaujímali aj populárno-vedecké publikácie, dejiny umenia, prírodné vedy, pekné básne. Knihy boli veľmi lacné. Aj žiak nežijúci v príliš dobrých materiálnych podmienkach si vždy mohol dovoliť kúpiť si pár kníh zo svojho vreckového v želiezovskom kníhkupectve. Na základnej škole som začal písať. Najprv len krátke správy do študentských časopisov, neskôr (počas univerzitného štúdia) som sa stal brnenským redaktorom Új Szó.

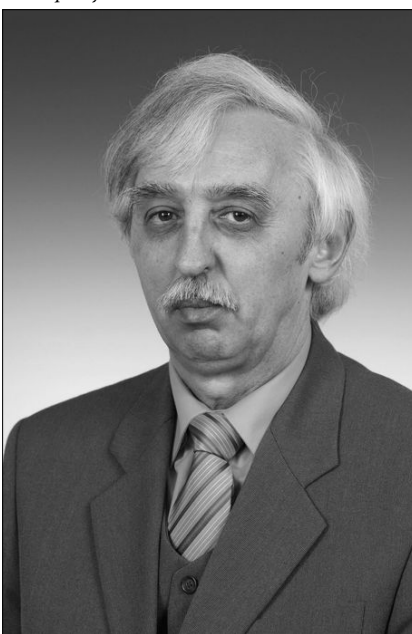
Do základnej školy a gymnázia (vtedy trojročnej všeobecnej strednej školy) som chodil v Želiezovciach. Boli sme druháci, keď sme založili Samovzdelávací spolok Petőfi a vydali literárny časopis S otvorenými očami. Boli v ňom poviedky, básne, grafiky, historické články na dôstojnej úrovni. Prepisoval som ho, na MsNV (vtedajší MsÚ) sme ho rozmnožovali a skladali a predávali sme ho za 1 korunu. Vtedy som sa začal zaoberať aj hudbou.

Keďže ako gymnazista som bol úspešný v celoštátnom kole matematickej olympiády, bez prijímačiek ma zobrali na stavebnú fakultu brnianskej technickej univerzity. Bolo to v roku 1969. Aj 20. augusta som bol v Brne na povinnej spoločenskej práci prijatých študentov. Ako každé popoludnie som bol na námestí, keď som spozornel na dav ľudí, o chvíľu vybuchli slzotvorné granáty a policajti „zbalili“ niekoľko nič netušiacich okoloidúcich. Ak by si vytipovali aj mňa, mohol by som sa rozlúčiť s vysokoškolskými štúdiami. O deň som sa z novín dozvedel, že sa konala demonštrácia k prvému výročiu príchodu sovietskych vojsk.

Ako som už spomenul: do Brna som sa dostal bez prijímačiek, vlastne aj nechtiac. Nezaujímal ma technické štúdiá. Popri štúdiu som sa zaoberal mnohým. Spolu sa ďalšími brnenskými študentmi som založil Študentský klub Ferenc Kazinczyho. Vymyslel som aj názov KAFEDIK, zo randy. Hneď som o tom aj napísal do Nedelňajšieho Új Szó. Názov žije doteraz. Aj klub. Po dvoch rokoch som chcel prestúpiť na pedagogickú fakultu v Nitre. Nešlo to hladko, ale podarilo sa. Od roku 1971 som pokračoval v štúdiách v aprobácii matematika-geografia. Na katedre geografie som mohol pracovať ako demonštrátor, neskôr vedecký asistent, kde som sa (vďaka záujmu pána učiteľa Jánosa Szabadiho) zaoberal najmä prírodnou geografiou a hydrogeografiou. Ako hudobník som bol členom literárnej scény vedenej Árpádom Tőzsérom. S literárnym pásmom, ktorého režisérom bol Géza Galán, hudobným aranžérom Tibor Ág a vedúcim Gyula Bodnár, sme v roku 1972 získali prvú cenu na Jókaiho dňoch.

Po skončení školy a ročnej vojenskej služby som v septembri 1976 začal učiť na ZŠ s VJM v Jure nad Hronom. V tom čase mala dcéra Csilla už 6 me-

siacov. Strávil som tam štyri krásne roky medzi nadšenými deťmi, vďačnými rodičmi a ochotnými kolegami. Medzitým sa v roku 1979 narodila aj dcéra Kinga. Po rajonizácii škôl, keď aj v našom okrese ich niekoľko zrušili, ma v roku 1980 preložili do Veľkých Ludiniec, kde mi tamojší riaditeľ už v prvý deň dal na vedomie, že som v škole nevitáný. Po dvoch mesiacoch som sa „vďaka príčineniu“ okresnej školskej správy musel rozlúčiť s učením. Na



tri roky som sa stal zamestnancom Kultúrneho domu v Želiezovciach. „Z nudy“, aby som robil aj niečo prospešné, som v roku 1982 založil spevokol Csemadok.

Počul som, že ste boli aj rockerom...

– Dnes by sme to asi volali takto. Vtedy sa tomu hovorilo beatový hudobník. Moje vlasy až po ramená klali oči vtedajším „vylizaným úradníkom“. Moju hudobnícku dráhu by bolo ťažké opísať v krátkosti. Hre na gitare som sa naučil ako žiak základnej školy od priateľov Lajosa Dóku, Gyuriho Romadu a Tibora Bohuniczkého. Boli sme ôsmaci, keď sme založili skupinu Black Boys. Na gymnáziu sme hrali v novom zložení. Najprv v skupine Meteor, potom triednej kapele Jailbirds. Hrali sme aj vlastné skladby. Snívali sme o dobrej aparatúre, ale boli sme príliš chudobní. Dohodli sme sa s rockovou bandou slovenského gymnázia, že budeme spoločne vystupovať v Kultúrnom dome. Dobré sme

si rozumeli so skupinou Jula Kolčára, či s kapelou Paliho Baluchu. Súbežne s Jailbirds som hral aj v skupine vystupujúcej na svadbách: skupine Ernőa Béresa z Jura. Počas brnenských rokov sme založili skupinu Anonymus, počas pôsobenia v Jure nad Hronom obľúbenú skupinu Pohronie. Hrali sme svadobnú hudbu, Piramis, P. Mobil, Uriah Heep a takmer všetky žánre a navrhovali sme tvrdo dvakrát týždenne. Mali sme aj vlastné skladby, škoda, že nám nenapadlo, aby sme ich nahrali na pásky.

Čo vás viac priťahuje: matematika alebo hudba?

– Na to sa nedá odpovedať jednoznačne. Napriek tomu, že majú veľa spoločného. Na vyriešenie nezvyklého matematického problému treba často takisto kreativitu a inšpiráciu ako na skladanie hudby. Keď sa jedno alebo druhé nepodari vyriešiť, človek sa dostane do jedinečného stavu. Moje niekdajšie matematické „objavy“ doma málokto pozná, lebo odborný časopis Vyučovanie matematiky (Matematika Tanítása) číta v našom meste možno pol tučta ľudí. O niečo viac ľudí vie, že sa zaoberám zostavovaním matematických úloh, už pätnásť rok zostavujem celoštátnu matematickú dopisovateľskú súťaž v časopise Katedra, kde sa väčšinou objavujú moje úlohy. Z týchto úloh bola zostavená aj kniha, teraz sa chystá druhá. O mojich skladateľských aktivitách vie tiež len odborná verejnosť. Moje zborové skladby nespievajú len želiezovské zbory. O ich zaradení do repertoáru informovali zbory z Košíc, Šiah, Štúrova či Budapešti. Okrem hudby a matematiky mám aj iné aktivity: do dnešného dňa mi vyšlo päť kníh, mnoho odborných publikácií, možno vďaka tomu som sa vlnil stal členom Spolku maďarských spisovateľov na Slovensku. Bol som aj členom niekdajšieho Medzinárodného inštitútu Franza Schuberta. Pätnásť rokov pôsobím v Spolku Katedra. Bol som pri zrode Zväzu maďarských pedagógov na Slovensku, 31 rokov spievam v Zbore maďarských pedagógov Lajosa Vassa, kde som 26. rok kronikárom a pomocným dirigentom. Doteraz som preložil asi 20 učebníc a za rozmanitú činnosť som dostal mnoho uznání. Aby som spomenul len najvýznamnejšie: Veľkú medailu sv. Gorazda, Ocenenie Katedra, Pro Urbe mesta Želiezovce, pamätnú medailu Lajosa Vassa a so zborními mnoho ocenení, pásiem a uznání.

Kedy ste sa rozhodli, že vstúpite do komunálnej politiky?

– Po zmene režimu som sa do politickej „hlbokej vody“ dostal kooptovaním, odvtedy som poslancom nepretržite.

voličov, nie svoje vlastné“

Už dvadsať rokov. Najskôr som bol „obefou“ nahovorenia. Nechcel som o tom ani počuť. Nezaujímalo ma to a aj som sa toho bál. Potom som prišiel na to, že aj keď len minimálnu mierou, ale viem sa pričiniť o rozvoj mesta – alebo skôr o zastavenie úpadku.

Dokážete realizovať svoje predstavy vo verejnom živote?

– Nie vždy. Poslanec musí v prvom rade realizovať predstavy voličov, nie svoje vlastné. Mali sme veľké neúspechy. V roku 1990 som si nemyslel, že aj o dvadsať rokov budeme vyrábať iba teórie o záchrane kaštiela. V polovici 90-tych rokov, keď opravili strechu, som prišiel s nápadom, aby sme zrekonštruovali jednu miestnosť, zariadili ju pre strážcu a v ďalšom roku ďalšiu miestnosť a tak ďalej. Ak by sme takto pokračovali jednou miestnosťou ročne, dnes sme sa mohli zaoberať otázkou, ako využiť budovu. Neúspechom bolo aj zatvorenie nemocnice. Bol zlý uvedomovať si vlastnú bezmocnosť, keďže udalosti riadila veľká politika. Poslanec nemôže mať osobné úspechy. Mnohí si spomínajú na mesiace až roky, keď sme v meste nemali dost vody. Bola potrebná spoločná snaha zastupiteľstva a primátora, aby sme na tento problém mohli navždy zabudnúť. Niekedy som musel viesť ostré súboje aj s takými kolegami-poslancami, s ktorými som sedel na takzvanej rovnakej strane. Mnoho presvedčania ma stálo svojho času, aby sme nepovolili zriadenie herne v kultúrnom dome, alebo aby sme tam zamedzili sálóvemu predaju. Nedokázal som presvedčiť, aby sme nepredávali pozemky pri Mierovej ulici. V 25-členom zastupiteľstve sme boli dvaja, ktorí hlasovali proti. Mesto predalo a o niekoľko rokov kúpilo späť – ak sa dobre pamätám, omnoho drahšie.

Na začiatku volebného obdobia prijal zastupiteľstvo nový model fungovania samosprávy...

– Tento model pôvodne – podľa predstáv primátora – stavia na osobnej zodpovednosti poslancov. Osobnú zodpovednosť však súčasný zákon o obecnom zriadení od poslancov neočakáva. Ak by očakával, mohol by byť v rozpore s Ústavou. Pretože zodpovednosť môžeme prijať len za to, čomu rozumieme. Ale zvolenie nie je viazané k žiadnej podmienke. Inak by nemohol byť zvolený hoci kto. Tento tzv. nový model sa teda vydaril nejednoznačne. Zmenili sme určité pomenovania. Z komisí sa stali rady úsekov, z vedúcich oddelení koordinátori. Rady úsekov dnes fungujú rovnako dobre (alebo zle), ako predtým komisie. Teda nemá zmysel hovoriť o tom, či sa tento model vydaril. Možno v práci mestského úradu nastali zmeny, tie však my nevnímame. Čo sa zmenilo, je štýl práce. A táto zmena je jednoznačne pozitívna. Zasadnutia mestského zastupiteľstva predchádza množstvo porád, rokovanií a schôdzí a obyčajne sa to odráža aj na výsledku. Kolegovia, ktorí dostali slovo predtým, spomenuli projekty. V predchádzajúcom systéme samosprávnej práce by sa nimi nedalo tak intenzívne zaoberať. Je na posúdenie, či sme neprestrelili, či mestská kasa bude schopná znášať spolufinancovanie, ak všetky budú úspešné.

Aké sú podľa vás medzilidské vzťahy v rámci zastupiteľstva?

– Jednoznačne dobré. Aj v najlepšej rodine sa vyskytne menšia hádka. Ak sa to deje v záujme cieľa, neznepokojuje ma, ak občas niekto z nás aj zvýši hlas. Prekážajú mi osobné útoky. Ale tých je stále menej. Myslím si, že sme dobrý tím. Nevidím deliacu čiaru, nevidím dva tábory. To dokazujú aj jednotlivé

hlasovania. Hlasovania za, proti či zdržania sa ťahajú deliace čiary vždy inde.

Na čo by sa podľa vás malo mesto sústrediť v budúcnosti: na poľnohospodárstvo, priemysel, cestovný ruch alebo na kultúrno-historické danosti?

– Želiezovce sú tradične poľnohospodárskou oblasťou. Ak je dostatočná vôľa na poľnohospodársku výrobu, treba ju podporovať. Nie som však úplne presvedčený, že láska k pôde je rovnako silná ako pred desaťročiami. Teda aj priemysel je potrebný. Ale predovšetkým je dopyt po službách. Viem, neoplatí sa to! Všimnime si, čo všetko zmizlo zo Želiezoviec len za nášho života – nemocnica, bižutéria, vinárske závody, hotel s terasou, funkčný kaštieľ, kúpalisko, úzkokolejka, lodenica, vináreň, kníhviazačstvo, kníhkupectvo, ozajstné fotoslužby... A čo všetko tu bolo pred vojnou! Kým ťažiskové odvetvia nezabezpečia dostatok pracovných príležitostí, dovtedy môžeme o rozvoji cestovného ruchu len snívať. Zo Schubertovskej tradície by sme mohli bohato profitovať, keby by sme boli schopní zabezpečiť aspoň minimálny komfort pre návštevníkov – námestie európskeho vzhľadu, hotel, reštauráciu, funkčný kaštieľ, vedecky podloženú a nie legendami podporenú Schubertovskú expozíciu v pamätnej izbe.

Ste jedným z predsedov rady úseku školstva a kultúry. Čo podľa vás najviac potrebuje železovská kultúra?

– Peniaze. Nielen od samosprávy. V štátoch, ktorým závidíme životnú úroveň, úctu môže očakávať len ten, kto sa o kultúru nielen zaujíma, ale ju aj pravidelne podporuje. U nás, žiaľ, musia pred podujatiami chodiť za sponzormi organizátori. A nie je

isté, že pochodia. Najväčšími podporovateľmi kultúry sú sami vedúci a členovia miestnych súborov. Mestské dotácie sú postačujúce ledva tak na udržanie subjektov na hladine. Už dvadsať rokov sa snažím presvedčať mestské zastupiteľstvo, že náročná kultúra nemôže byť rentabilná, ani sebestačná. Ak je, tak pravdepodobne ide o bezcenný brak. Je kríza. Môžeme byť radi, že dotácie na kultúru sme museli znížiť len o 30 %.

Ako vcelku hodnotíte uplynulé volebné obdobie?

– Mnoho sme pracovali, ale výsledky práce sa prejavujú až v budúcom období. Toto obdobie charakterizuje mnoho, ale menej viditeľných úspechov. Aj teraz sme sa dopustili chýb, ale v menšom pomere k úspechom. Zmenil sa aj štýl komunikácie. Často ma upozorňujú na určitú webovú stránku, kde môže hoci kto zaujať stanovisko a občas oslovia aj nás, poslancov. Zo zásady nesledujem túto stránku. Ak ma chce niekto vyhľadať, na oficiálnej mestskej stránke nájde moju e-mailovú adresu a telefónne číslo.

Ide podľa vás mesto dobrým smerom?

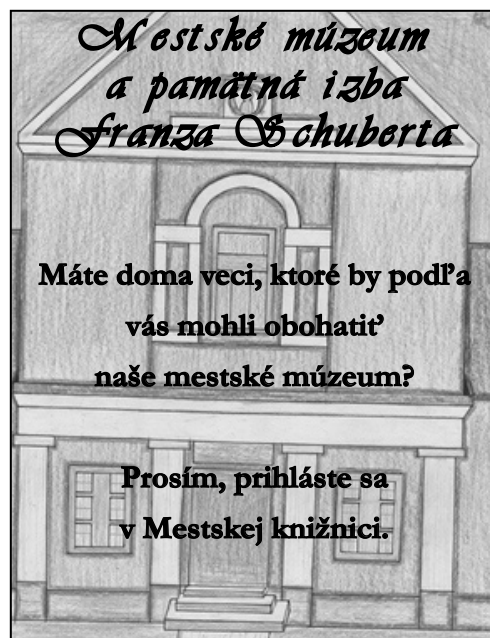
– Na túto otázku odpovedali moji kolegovia podarenými odpoveďami. Tie nedokážem tromfnúť. Aj preto, že považujem túto otázku za príliš abstraktnú. Rozvoj sa nedá skúmať vytrhnutý z prostredia. Toto mestské zastupiteľstvo dokáže ovplyvniť rozvoj len pohybom v úzkych koridoroch. Rozhodujúca je veľká politika: regionálny rozvoj, daňové zákony, sociálne zákony, zákon o dôchodkovom zabezpečení. Vidím to tak, že sme v prospech mesta urobili, čo bolo v našich silách a naše možnosti sme veľmi dobre využili.

Ďakujem za rozhovor.

Števo Hečko



V polovici marca bola v Dome kultúry otvorená výstava Jozefa Szilvu, maliara žijúceho v Komárne, avšak so vzťahom k nášmu regiónu. Narodil sa vo Vozokanoch nad Hronom (teraz Hronovce), maturoval v Želiezovciach a diplom získal na VŠVU v Budapešti. Na železovskej výstave, ktorá trvala do konca marca, si návštevníci mohli pozrieť jeho staršie diela. (ik)



Mestské múzeum a pamätná izba Franza Schuberta

Máte doma veci, ktoré by podľa vás mohli obohatiť naše mestské múzeum?

Prosím, prihláste sa v Mestskej knižnici.

Prípád spoluobčianky Justície s fackou, alebo pomyselná reportáž o voľbe revízora

Policajná správa: 25. február sa do slávnej histórie Železného Mesta zapísalo čiernymi písmenami. Spoluobčianka Justícia, slepý symbol práva a zákonnosti Železného mesta, dostala na voľbe revízora takú facku od radných vychádzajúcich z tajnej miestnosti, že sa dostala do dvojnásobne hendikepovaného stavu. Ohluchla. Podľa službukonajúceho lekára ide trvalé zranenie. Polícia, odvolávajú sa na poslaneckú imunitu, vyšetrovanie uzavrela.

Reportér Fanfáry Železného Mesta po raňajkách, ale ešte pred obedom, telefonicky zastihol slepý, a už aj hluchý symbol spravodlivosti.

– Haló! Pani Justícia, počujete ma?

– Nepočujem, drobkem môj. Som hluchá, drahý synak, ako medené delo. Hovor pomaly, budem ti čítať z úst, ty môj lietajúci reportér, ty! A kto ti je pani?

– OK. Môžem vás volať Justícia?

– Nie, anjelik? Pre teba len Justi. Ty vykoľajeny Orient expres.

– Justi! Ako si vysvetľuješ zarážajúco hrubý útok?

– Len tak, zlatá huba, že znalosť práva otcov Železného mesta je rovná znalosti mrazenej

ryby.

– A čo predchádzalo ominóznej facke?

– Veverička, ty hľadáš uzol aj na tráve? No, summa-summarum, boli to podmienky vypísaných volieb revízora. Kapisto?

– Hm, a to vadilo?

– To nie. Ale keď otcovia prišli na to, že ani jeden z kandidátov nevyhovuje kritériám, menili ich počas priebehu procesu.

– Čo si urobila, Justi?

– Zdvihla som jeden prst.

– Rozumiem. Kandidáta vylúčili.

– Kdežby vylúčili.

– Aký krok si potom urobila?

– Zdvihla som aj druhý prst a hrkotala som váhami, ty smädný kalamár.

– A vtedy došlo k inzultácii...

– Nie, ty môj nedečkavý písár! Otcovia si len vypočuli panenské príhovory kandidátov.

– Aké, Justi?

– Predstavovacie kecy, sponka moja!

– Nenapínaj strunu, Justi! Dostanem krč do sánok.

– Máš pravdu, odierač pier! Podstata je podstatná. Keď otcovia, zákonnosť sem alebo tam, sa zhodli, že voľby dvoch adeptov bude

verejná, zdvihla som ruku, v ktorej som držala meč.

– A?

– Dostala som facku ako konský kopanec. Ohluchla som.

– A potom?

– O ďalšom priebehu voľby revízora nemám informácie. Slepý nevidí, hluchý nepočuje. Od facky som sa stala dvojnásobne hendikepovaným symbolom.

– A ako ďalej, Justi?

– Podala som žiadosť o uvoľnenie do penzie, lebo kto má maslo na hlave, nepotrebuje revízora.

– A kto potrebuje?

– Daňoví poplatníci, aby vedeli a cítili, že tu je niekto, kto pozorným okom bdie nad šafárením otcov. Musíš vedieť, spravodajský zvonček, že to je ten poklad, ktorý u nás chýba. Ale vďaka Bohu, blíži sa deň, keď chýbať nebude a tak je to dobre...

– Ďakujem za rozhovor, Justi.

– Aj ja, ty perla lietajúcich reportérov so zlatým perom, ty! Príspevok pošli na autorizáciu, lebo podpísať sa ešte viem, kamoško.

Dede Adams

Ocenenia pedagógom

Siedmi si prevzali čestné uznania

Koncom marca sme si pripomenuli Deň učiteľov. Pri tejto príležitosti zorganizovalo mesto slávnostné stretnutie s pedagógmi miestnych škôl a školských zariadení, v rámci ktorého bolo odmenených sedem pedagogických pracovníkov. Na stretnutí sa za samosprávu zúčastnil primátor mesta Pavel Bakonyi, viceprimátori Katarína Mocsyová a Pavel Polka, prednostka MsÚ Alžbeta Kádasiiová a koordinátor referátu školstva a kultúry Pavol Hostačný.

Čestné uznanie za svoju prácu v si prevzali:

Klára Beláková, učiteľka – katechétka na ZŠ s VJM v Želiezovciach – za svoju svedomitú prácu v školských službách, za výsledky

bábkarského súboru školy a prácu v skautskom hnutí **Livia Brestovská**, vychovávateľka – učiteľka anglického jazyka – za svoju 35-ročnú prácu v školstve,

zovciach – za zodpovedný a aktívny prístup k práci, vedenie školskej kroniky a pozitívny prístup k ďalšiemu vzdelávaniu

Gizela Kováčová – učiteľka na MŠ na SNP 9 v Želiezovciach – za svoju 30-ročnú pedagogickú činnosť, aktivitu, energickosť a tvorivosť v práci **Anna Matiašková** – učiteľka I. stupňa na ZŠ v Želiezovciach za svoju 33-ročnú prácu v školstve, zodpovednému a dôslednému prístupu k práci

Eva Potocká – vychovávateľka ŠKD pri ZŠ v Želiezovciach – za dlhoročnú prácu v školstve, svedomitú a zodpovedný prístup k práci.

Ku gratulantom sa pripája aj redakcia Želiezovského spravodajcu.

(ik)



zodpovednému a dôslednému prístupu k práci

Judita Danciová – učiteľka klavírnej hry na ZUŠ F. Schuberta v Želiezovciach za svoju 27-ročnú pedagogickú činnosť a výsledky v celoštátnych súťažiach

Mária Félixová – učiteľka I. stupňa na ZŠ s VJM v Želiez-

Opäť sa premieňali

V sobotu 6. marca sa v Dome kultúry uskutočnilo ďalšie podujatie ku Dňu žien. Podieľali sa na ňom Nitriansky samosprávny kraj, Regionálne osvetové stredisko v Leviciach, mesto Želiezovce a Tajomstvo zdravia o.z. Zbrojníky. Podujatie pod názvom Tajomstvo života pozostávalo z programu, ktorého mnohé komponenty boli realizované súběžne: Výstava fotografií Angeliky Kormanovej, Psychosomatika a choroby (MUDr. Ivan Rusnák, Liptovský Mikuláš), Homeopatia – alternatívna liečebná metóda tretieho tisícročia (MUDr. Marta Nagyová, Želiezovce), Cesta ku kráse alebo najcennejšie triky v našej malej zmenárni, (Kadernický salón Vogue, Kozmetické štúdio Darphin, Nechtové štúdio Zafir), Tajomstvo zdravia o. z. – astrológia, numerológia, reiki, liečivé rastliny, Energyt – Katarína Éderová, Masáže tela a chodidiel, terapie ŠU – JOK, Ing. Magdaléna Jankóová.

Podobne ako vlani, aj teraz mnoho žien využilo možnosť zmeniť sa, teda najmä svoj zovňajšok. Niežeby predtým neboli krásne, ale ako mal možnosť spoznať každý, kto toto podujatie navštívil, aj zdravá krása môže mať mnoho podob...

(šh)

Mesto podporilo mladých – ďalší úspešný projekt

Keď sme v októbri priniesli článok o železovských bikeroch (ŽS, október 2009, str. 9), len ako ich pranie bola spomenutá možnosť vypracovania projektu na vybudovanie bike parku. Stačilo len niekoľko mesiacov a je tu úspešný projekt...

Podpredseda OZ Ironsheep Crew **Miro Kriška**: „Stav našej cyklostrasy pri Hrone sa pod vplyvom ťažby dreva i nepravosti rybárov začal meniť k horšiemu. Spolu s Martinom Sýkorčinom, predsedom nášho OZ, sme začali o tom bike parku vážne premýšľať. Najskôr sme hľadali vhodnú lokalitu a zbierali informácie. Najvhodnejšou sa nám zdal priestor medzi bývalým bitúnikom a polovničkou chatou. Navštívili sme pána primátora, ktorý bol našou aktivitou nadšený a vyjadril nám svoju podporu.“

Svoju víziu, čo sa týka lokality, však museli zmeniť. Voľba padla na druhý z pôvodných troch vytipovaných priestorov – bývalé dopravné ihrisko. Ich kroky opäť viedli na Mestský úrad. „Všetko ostatné sme riešili s pracovníkmi referátu životného prostredia MsÚ Ing. Janou Kišďurkovou a Mgr. Alexandrom Tóthom, ktorí nám vo všetkom ochotne pomáhali.“ Najskôr hľadali možnosti získania finančných prostriedkov a našli nadáciu Pontis.

Mgr. Alexander Tóth: „Občianske združenie Ironsheep Crew nemalo pridelené vlastné IČO ani

DIČ. Promptné vybavenie týchto záležitostí bolo asi prvým krokom. V priebehu ôsmich dní sme spracovali projekt, s grafickými prílohami nám pomohol Ing. arch. Róbert Paál. Po podaní projektu sme čakali na odpoveď a začali sme s likvidáciou čiernej skládky na bývalom dopravnom ihrisku. Cyklisti dostali k dispozícii veľkoobjemný kontajner a zorganizovali už niekoľko brigád...“

Projekt bol úspešný, žiadosť o grant v sume 6.640 eur bol odsúhlasený v plnej výške.

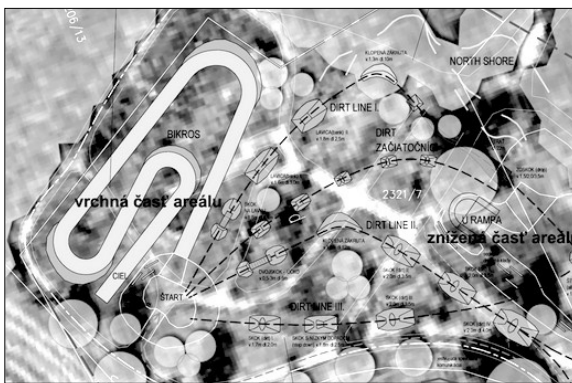
Zároveň sa však objavil problém. Pozemok je majetkovo-právne nevysporiadateľný, momentálne je v správe Slovenského pozemkového fondu (SPF). Preto mesto nemohlo vyhovieť žiadosti OZ Ironsheep Crew a uzavrieť s ním nájomnú zmluvu.

Ing. Jana Kišďurková: „Dokladovanie týchto vzťahov bolo jednou z povinných príloh projektu. Mesto preto začalo rokovať so SPF s cieľom získania tohto pozemku do vlastníctva. Majetkovo-právne vysporiadanie však býva procesom náročným a dlhodobým. Aj keď cyklisti od mesta dostali dve stanoviská, v ktorých bola táto situácia Nadačnému fondu Západoslovenskej energetiky v Nadácii Pontis vysvetlená, a projekt Bike Park je aj vďaka tolerancii a ústretovosti nadácie úspešný, skutočne podporený a zrealizovaný bude až po vysporiadaní. A to

je potrebné nadačnému fondu do konkrétne stanoveného termínu preukázať.“

To znamená, že majetkovo-právne vysporiadanie pozemku musia preukázať do 31. júla, inak nedostanú peniaze. Podľa všetkých zúčastnených to však vyjde...

Čo vlastne bude ten Bike Park? Miro Kriška: „Na 1,5 ha pozemku budú 3 typy dráh. Prvou bude dirtová – hlinená na seba nadväzujúce kopce a drevené prekážky, skokanské mostíky, naklo-



nená stena, U-rampa, S-rampa... Druhá bude nortshore dráha – klopené zákruty a malé skokanské mostíky a treťou fourcross dráha – okružná dráha pre rôzne typy bicyklov. Okrem toho tam budú informačné tabule, drevený stôl a lavice na prírodný štýl, neskôr možno pribudne prístrešok. Celé to bude verejne prístupné.“

Sympatické je rozhodnutie mladých cyklistov nečakať, že niekto pre nich niečo urobí.

Sami sa s iniciatívou obrátili na mesto a celú stavbu Bike Parku chcú zrealizovať svojpomocne – vlastnými rukami. **Patrik Somogyi**: „Netrpezlivo to očakávam, už teraz by som sa pustil do práce, aby som si čím skôr mohol zajazdiť...“

Prínos Bike Parku spočíva okrem športového vyžitia a pozitívnej sebarealizácie mládeže aj v pozitívnej prezentácii mesta. Cyklisti sa už od začiatku snažia kontaktovať s cyklistami z iných miest a obcí, zúčastňovať sa súťaží. Preto založili vlastný klub, v súčasnosti pracujú na vlastnej webovej stránke. Vlastný Bike Park im umožní súťažiť aj organizovať. Každá takáto aktivita oživuje celkové dianie v meste, slúži

ako inšpirácia a sčeluje mestskú komunitu. Ako už v našich novinách bolo naznačené, cyklisti sa netaja ani svojou ambíciou predviesť sa širšej verejnosti... Mgr. Alexander Tóth pripomína aj fakt, že mestu sa tu podarilo definitívne zlikvidovať čiernu skládku, pretože využívaním priestoru sa zabráni jej obnoveniu. Takže niekoľko pozitív v jednom...

(šh)

Ani krčma, ani porno. V prvom rade kultúra...

V Kaviarni Kruh bola v sobotu 6. marca otvorená výstava malieb Mátéa Szabóa. Samotný umelec sa vernisáže nezúčastnil, za neho však prehovorili jeho kolegovia zo skupiny Jóvilágvan, ktorá je Želiezovčanom známa najmä z vystúpení na festivale Keep It Cool. Huslista Pál Trencsík a perkusionista Tamás Tungli teda prehovorili najskôr slovom a hneď potom aj hudbou. Po skončení hudobnej produkcie v štýle world music prítomných v ďalších priestoroch kaviarne čakala zaujímavá kolekcia malieb voľnou technikou ponúkajúcich analytický, no nie konvenčný pohľad výtvarníka i hudobníka v jednej osobe na svet okolo seba.

O tom, čím je dnes kaviareň Kruh, sa svojho času hovorilo veľa. Bolo to

vtedy, keď OZ Blue Art chcelo zobrať do prenájmu budovu kina, aby v nej zriadilo kultúrne centrum. Niektorí sa nechali



počúť, že namiesto kultúry či čajovne budú i tak musieť prevádzkovať krčmu.

Keď „blueartáci“ otvorili Kruh, tieto hlasy utíchli. Kruh je priestor pre ľudí, ktorí si chcú posediť pri vzájomných rozhovoroch, spoločenských hrách, čítaní tlače, či kníh. To všetko je tam k dispozícii. Žiadny rušivý televízor či jukebox, ktorý je dnes typický pre každú krčmu i „nóbl“ bar. Len rozumnou hlasitosťou znejúca, nikdy nie triviálna, hudba rôznych štýlov.

Spomínané podujatie je putujúcou súčasťou Formafestu, ktorý vyvrcholí 5. júna v Štúrove. Minimálne jedno z podujatí putujúcich medzi Bratislavou, Budapešťou a Prahou, sa ešte zastaví aj v Želiezovciach. Áno, v Kruhu.

Takže aj čajovňa, aj piváreň, aj kaviareň. Ale najmä kultúra... **Števo Hečko**

Chráňme a zachovávejme si dedičstvo a zvyky našich predkov 2

Na východnom Slovensku sa namiesto mákkého ihličnatého dreva používalo tvrdé bukové. Robili z neho kostru domu a to rám s priečkami. Steny boli buď z dreva alebo z poprepletaného prútia, pomedzi ktoré boli zatĺčené drevené stĺpiky a vymazané nahrubo hlinou a natreté vápnom. Strechy sa zväčša v oblastiach Východoslovenskej nížiny pokrývali poprešivanou trstinou, ktorej tu bolo dostatok, alebo ražnou slamou.

Postupne sa konštrukcie stavieb menili a zdokonaľovali. Niekde sa na kostru stavby používalo drevo, inde nepálená tehla na piliere, ba aj na celé steny a kdesi zase kameň. Bolo to vždy podľa prístupnosti prírodného materiálu. Menila a zdokonaľovala sa aj kostra krovu.

Drevo je dobre obrábateľný a najpoužívanejší stavebný materiál. V minulosti väčšiu časť územia Slovenska pokrývali lesy. Dnes je to už len menšia polovica. Drevo nás vlastne sprevádza od narodenia, od kolísky až po hrob. Pre severné Slovensko sú charakteristické zrubové domy - „drevenice“, ale z dreva sa stavali aj kostoly, zvonice, hospodárske

budovy, ako rôzne šopy, sýpky, mlyny a iné. Zo začiatku na našich dedinách obyvatelia nemali ohradené svoje skromné obydlia, ani záhrady a humná ako dnes. Ešte i ja si to pamätám. Bývali sme pri konci dediny, v časti zvanej Budín. Hneď za našim domom sa rozprestierajú už len dlhé lány polí a za nimi v diaľke asi dva kilometre sa tiahne pohorie Považský Inovec s najväčším kopcom, ktorý má meno Holý vrch. Holý asi preto, lebo na vrchole nerastú žiadne stromy. Je tam iba kameň obrastený machom a lúka. Starká - moja babka sa hnevala, lebo dosť často nás zvykli navštíviť z tejto časti neohlásení hostia. Voľakedy sa veru nič nezamykalo na kľúč, ani naša špajza, ktorá mala zvlášť vchod zo dvora. Zakáľacky - zabíjačky sa u nás robili vždy v zimných mesiacoch, aby nám mäso a výrobky dlhšie vydržali. Voľakedy veru nebolo chladničiek a mrazničiek. Raz po jednej takejto zakáľacke sme nanosili jaternice, klobásky, mäso, vytopenú masť, oškvarky, pečené mäso zaliate masťou vo veľkých oblievaných vedrách, skrátka všetko do tejto špajzy, aby do rána vychladlo. Na

druhý deň ich starý otec Vítko chcel nanosiť na ľad, ktorý vypíliť na potoku a naukladal do pivnice. Tam sme uskladňovali potraviny, ktoré najskôr podliehali skaze. Babka skoro ráno vstávala vždy ako prvá a len počujeme veľký krik a to aj so šľavnatými nadávkami Zahrajovi - nášmu starému psovi. Prečo v noci ani nezaštekala, keď nám kmíni - zloději vykrádali celú špajzu. Pobrali nám celé prasa a ešte zobrali aj nasušené štipky jabĺčok spolu aj s ošítkou. Ktohovie, čo hodili psovi, aby nebrechal. Ako sa pamätám, nikdy sa takéto krádeže neobjasnili - nevyšetřili. Zvykli sme mať aj štvornohých návštevníkov. Veru tak, neraz liška navštívila náš nie moc dobre zabezpečený kurín a podrhlá, roztrhala a odviekla pár sliepok a kureniec. Po týchto neblahých skúsenostiach sa starý otec zaprisahal, že veru urobí tomu koniec a postaví plot okolo celého hospodárstva, kúpi zámok a všetko sa bude riadne zamykať. Na dôkaz doniesol na rukách maličkého psíka, keď starý Zahraj je taký nespoľahlivý. Vraj dvom im bude aj veselšie. Samozrejme najviac sme sa malému psíkovi tešili my deti.

Jozef Beník

Úspešne nás reprezentovali v Leviciach

V obvodnom kole 2. Ročníka dejepisnej olympiády v Leviciach Základnej školy, Mierová 67, Želiezovce úspešne reprezentovali Richard Turcsek, žiak 9. A, ktorý sa vo svojej kategórii umiestnil na 3. mieste a od organizátorov prevzal diplom a knižnú odmenu. Diana Hégliová z 9. B a Veronika Jurášová z 8. A sa umiestnili s minimálnym rozdielom získaných bodov na 4. mieste. Úspešnou riešiteľkou bola aj Rebeka Bodnáríková z 8. A. Žiakom do olympiády pripravila Mgr. Monika Stanková.

Do obvodného kola 57. ročníka medzinárodnej súťaže Európa v škole, ktorá prebieha vo všetkých krajinách EÚ, boli zaslané literárne a výtvarné práce niektorých žiakov zo ZŠ, Mierová 67, Želiezovce. Tohoročné motto tejto súťaže bolo: Môže existovať ostrov blahobytu v mori chudoby? Sme na jednej lodi. Súťaž je príspevkom k Európskemu roku boja proti chudobe. Radosť nám urobili predovšetkým žiačky, ktorých práce sa umiestnili na popredných miestach a postúpili do celoslovenského kola. V poézii Cynthia Viktoriuszová z 9. C, vo výtvarnej časti Kristína Gorjunovová z 9. B a Livia Kotríková z 9. C. Úspešné autorky do súťaže pripravovali učiteľky Mgr. Monika Stanková a Andrea Čudaiová. K umiestneniu blahoželáme.

Jozef Výboch

ZŠ s VJM, OZ Želiezovské hlasy, MO Csemadok a Spolok priateľov Rákóczi

Vás pozýva

na jubilejný koncert Detského zboru Franza Schuberta

Kedy: 24. apríla 2010 (sobota), 17⁰⁰ hod.

Kde: veľká sála Domu kultúry v Želiezovciach

Okrem jubilujúceho súboru vystúpia:

Miešaný zbor Franza Schuberta (Želiezovce),

ženský zbor Stilla Pectus (Štúrovo)

žiaci ZUŠ Franza Schuberta

Gestorom podujatia je primátor mesta Pavel Bakonyi

Program Dňa Zeme 2010

Mesto Želiezovce v spolupráci so sponzormi programu Vás pozývajú na 3. ročník Dňa Zeme v Želiezovciach. Program:

19. 04. 2010 - 26. 04. 2010 - „Biodiverzita a my“ - expozícia v dome kultúry v Želiezovciach ako sprievodné podujatie Dňa Zeme v Želiezovciach

22. 04. 2010 (štvrtok) - „Cestou po parku...“

09:00 - 12:00 Program pre MŠ - ukážky práce sokoliarskeho klubu z Banskej Štiavnice, miestneho kynologického klubu Hron, miestneho rybárskeho zväzu a ornitológie

10:00 - 12:00 Program pre školy a širokú verejnosť - ukážky práce sokoliarskeho klubu z Banskej Štiavnice, miestneho kynologického klubu Hron, miestneho rybárskeho zväzu a ornitológie

24. 04. 2010 (sobota) - Akcia „Krajší Hron“

08:00-09:00- registrácia účastníkov v mestskej časti Svodov v kultúrnom dome vo Svodove

09:00-11:30 - čistenie okolia Hrona

12:00-13:00 - podávanie gulášu a odmeňovanie registrovaných účastníkov

13:00-13:30 - registrácia účastníkov v ms. časti Želiezovce pred mostom na pravej strane Hrona

13:30-15:30 - upratovanie okolia Hrona

15:30-17:00 - podávanie gulášu a odmeňovanie registrovaných účastníkov

Bližšie informácie o plánovaných aktivitách Dňa Zeme nájdete na

www.zeliezovce.estranky.sk



Ladislav Szűcs, ktorý sa v apríli dožíva 75. narodenín, vystavuje svoje diela v Múzeu Dráva v Barcsi. Výstava s názvom *Od Hrona k Dráve* obsahuje diela znázorňujúce krásnu scenériu pri Dráve a nevyčerpatelné témy maďarských miest. Výstavu 50 obrazov vyhotovených zväčša pastelovou technikou otvoril primátor Barcsu Ferenc Feigl v polovici marca. Obrazy umelca, ktorý sa snaží svojimi prostriedkami ďalej zblížovať naše partnerské mestá, svedčia o jeho optimistickom pohľade na život.

(ág)



Vedľa parkoviska pri Dome kultúry koncom marca začal Eurospinn, s.r.o. výsádzanie verejnej zelene. Vysadením rastlín sa dovŕši prvá etapa úpravy okolia. Priestranstvo na severozápadnej strane Domu kultúry bude upravené v rámci projektu revitalizácie verejných priestorov, na ktorý mesto získalo viac ako milión eur.

Foto: (ic)

KAŠTIEĽ

Každé zemetrasenie doznieva postupne slabnúcimi záchvety, dym a prach sa rozplynú, nad krajinou sa rozhostí ticho a vo veci nastane definitívne jasno.

Rozlúčka s časťou minulosti znamená stratu časti budúcnosti. Blíži sa „konečné riešenie otázky železovského kaštieľa“. Po viac ako dvadsaťročnom „úsilí“ o záchranu, rekonštrukciu, obnovu a znovaoživenie emblematického genia loci tohto mesta. Verejne a slobodne „diskutujte“, netužte, veďte flame wars, najmä anonymné, zakladajte dvoj-trojité identity, nickujte, rozvíjajte spravodajské hry, trollujte, ohovárajte, osočujte, urážajte, užívajte si. Bez dôkazov. Nezáväzne a bez zodpovednosti. Čo vy na to, flameri? Obzvlášť niektorí, pripomínajú mi zakuklencov so sprejmi pri čine i dolapení. Vždy anonymní. I pred kamerou. Vy ste to jadro železovskej, dobre spravovanej, občianskej, otvorenej spoločnosti?

Vedúca karavána ide ďalej. Ale pomimo vás.

Postupne sa hlásia noví činovníci. Radoby primátory, poslanci. Možno aj ktosi zaujímavý. Schyluje sa k voľbám. Parlamentným i komunálnym. Koľko verejných prostriedkov, nekonceptne, formálne i vecne bolo preinvestovaných a zmarených neúčelne s nulovým, ba, mínusovým efektom, do „konečného riešenia“? Odkiaľsi – kamsi? Aspoň ktosi mal z toho osoh. Verejné prostriedky, z našich daní, preliali sa do privátnych vreciek. Čisté. Má snáď proti tomu, ktosi, niečo?! Dôvod na závisť? A je to vôbec o závisť? A či skôr o strate?

Vážený praví a pravejší, ľaví a ešte ľavejší, stred, nezávislí i tí ostatní. Bežný občan zápasí s holou existenciou. Zväčša nemá prácu, nie všetci sú a môžu byť úspešnými podnikateľmi, nie každý môže aspoň občas prihrať „malú

domov“. Nie každý je pri zdrojoch, informáciách a moci.

Turistický ruch a profit mesta sa odkladá. Do doby rozumnej, skutočnej širokej koalície, pokorne slúžiacej mestu, vnímajúcej a projektujúcej jeho budúcnosť cez prizmu jeho minulosti, nie technokraticky, lež koncepcne uvažujúcej, trpezlivej, rozvážnej, ťahajúcej za spoločný, jediný povraz. V postupnom naplňaní dlhodobej, nemennej vízie Mesta Franza Schuberta, po všetky budúce volebné obdobia, až do naplnenia stanovených cieľov. Aj keby na chleba nebolo. A taká tu nie je. Možno tá ďalšia.

Kaštieľ sa má predat? Ty ho chceš predat?! A chce ho, vôbec, ktosi? Je vôbec možné potenciálneho kupca účelovo viazať vecným bremenom schubertovských seminárov, kolokvií a koncertov? Sedem schubertológov! Kde ste aspoň jeden? Hráte sa na svojich piesočkoch?! Najskôr vráť premrhané prostriedky do mestskej pokladnice, potom predávajú. Trebárs aj za dve eurá. Predtým za korunu. Dvíhate ceny. Máš vôbec na predaj kaštieľa mandát voličov?

Čo tak železovské kasíno? A ruské koleso pred ním? Blbosť. Dúfam, že si „nápad“ niekto neosvojí a nespôsobí poslaneckú schizmu a konflikt svedomia.

Kaštieľ by sa mal predstavovať. Trebárs ako jeho replika. Časom začne prinášať efekt a osoh. Aj mestská pokladnica si pomádlí ruky. Náklady sa postupne vrátia. Mestu Franza Schuberta i nám, občanom. Ktosi dotknutý možno namietne – autor (príspevku) nerozumie a do veci nevidí. Autor rozumie a vidí. Dôsledne pozná Rozvojový program mesta Želiezovce s príslušenstvom. Pozná volebný program primátora. Aj potenciál Želiezovci. Ako radový občan, majúci názor. Plní – neplní,

má dať – dal. Expresis verbis.

Ibaže ľudský faktor, triesťivý konflikt záujmov a priorít, oslabujúci spoločný ťah na bránu pre verejný prospech, možno i trebárs riešením využiteľnosti termálneho zdroja (obsah radónu?) výmenníkovým spôsobom. Už predvčerom. Potom môžu prísť kúpaliská a aquaparky. Alebo vykurované skleníky.

Značnej časti železovskej verejnosti to je ľahostajné. Nečudo. Tobôž v kríze zamestnanosti.

Želiezovce majú malú šancu na rozvoj priemyslu tak, ako na rýchlostnú komunikáciu, obchvat, či diaľnicu. Predpoklad rozvoja poľnohospodárstva a farmárstva je vyšší. Ako to, že tu už nie je aspoň jeden mliečny automat? Dokedy máme nakupovať v obchodoch tú vykradnutú, bohviečím prifarbenú, predraženú, bielu vodu, na ktorej sa nabaľujú kadejakí priekupníci a príživníci? Prečo nemôže mať z čerstvého plnotučného mlieka zdravý úžitok priamo občan ako konečný spotrebiteľ, a dobrý zisk bez všelijakých „asistentov“ prvovýrobcu? To si neviem sám urobiť tvaroh, syr, smotanu, maslo a jogurt? Z tej „mŕtvej“, odstredenej a pasterizovanej, nedôveryhodnej tekutiny sa nedá! Nekysne. Hnije. No, lejte ho deťom. A čo predaj z dvora? Spíte? Aj pritom snívate?

Chcem mať jasno najmä vo veci kaštieľa. Pochopiteľne, nielen v tom. Publikované informácie sú neúplné a nedostatočné. Dostávajú sa ku mne inak, než by mali.

Ak sa nezaujímate, aký pokrm nám predkladajú, staneme sa ich jedlom. Apolitický byť nemôžeme. Od zajtra začínam občiansku neposlušnosť. Budem sa holiť až napoludnie. Chcem mať zreteľný obraz o činnosti tejto samosprávy. Aby som sa správne rozhodol. Žiletka si kupujem za svoje. Juraj Režo

Vzdali hold ženám

Tradične úspešné býva každoročné podujatie k Medzinárodnému dňu žien organizované železovskou organizáciou Jednoty dôchodcov na Slovensku. Inak to nebolo ani 8. marca tohto roka v Dome kultúry, ktorého veľká sála bola naplnená na prasknutie, čo sa často nestáva.

Okrem členov a najmä členiek miestnej organizácie a jej výboru medzi sebou privítali aj niekoľko hostí: primátora Želiezoviec Pavla Bakonyiho a oboch viceprimátorov Katarínu Mocsyovú a Pavla Polku, hostí z družobnej organizácie v Maďarsku pod vedením Józsefa Csallókőziho, či predsedníčku okresnej organizácie JDS v Leviciach Helenu Kolmanovú. Okrem milého posedenia a hostiny si prítomní mohli vychutnať aj kultúrny program, v ktorom vystúpili žiaci



hudobného odboru Základnej umeleckej školy Franza Schuberta v Želiezovciach a tanečnice z hronovskej Arizony, i recitáciu básní v podaní členiek Júlie Macákovej a Antónie Petrovicsovej.

Ako nám povedala predsedníčka miestnej organizácie Mária Bakonyiová, každoročnými oslavami MDŽ chcú vzdať hold ženám a poďakovať sa i vlastným členkám za ich prácu v domácnostiach i vo verejnom živote. „Robím to preto, lebo mám rada svoje mesto a všetkých občanov. Predtým som sa starala o deti, teraz o ich rodičov. Chcem, aby boli všetci spokojní.“

Na záver sa ženám symbolicky poďakoval i primátor s viceprimátorom, ako inak - kvetom, ktorý si z ich rúk prevzala každá z prítomných žien. (šh)

Stretnutie s aktívnou dôchodkyňou

Dáma plná optimizmu, entuziazmu, s krásnym čistým vzťahom k ľuďom – pani Helena Kolmanová, predsedníčka okresnej organizácie Jednoty dôchodcov v Leviciach, bola hosťom 59. Literárnej kaviarne Mestskej knižnice v Želiezovciach. V príjemnom prostredí kaviarne Miracle si prítomní poslucháči počas klubového večera priblížili a osvojili, čo vlastne za činnosťou takejto organizácie v skutočnosti je. Heslo „aktívne starnutie“ v sebe nesie nielen komunikáciu medzi dôchodcami, ale i pohyb a aktívny spoločenský život...

Plný význam týchto slov aj svojou činnosťou dokazujú, veď po celý rok pripravujú stretnutia, kultúrne i spoločenské podujatia, poznávacie zájazdy.

Pri videoprojekcii sme videli niekoľko úspešných akcií, ako napríklad: jazda zručnosti, deň matiek, stretnutie speváckych skupín, spolupráca s podobnou organizáciou v Nagyoroszi, alebo Slovenské Vianoce vo Váci. Námety čerpajú aj zo svojho časopisu „Tretí vek“, veď pre takú veľkú členskú základňu (až 2200 členov) pripravovať program po celý rok je náročné. Aktívne spolupracuje aj s našou, železovskou organizáciou JDS. Pani Kolmanová pri rozprávaní a odpovediach vyzdvihla dôležitosť kontaktov medzi ľuďmi, pozitívne myslenie a pomoc ľuďom. (msk)

Zo školského kola Hviezdoslavovho Kubína

ZŠ, Mierová 67, Želiezovce už tradične organizuje triedne a školské kolá súťaže v prednese poézie a prózy v slovenskom jazyku Hviezdoslavov Kubín. Cieľom je prehlbovať vzťah žiakov k štátnemu jazyku, zvyšovať záujem o čítanie literárnych diel a spoznávanie ďalšej tvorby známych i pre nich dosiaľ neznámych autorov, objavovať nových úspešných recitátorov a vytvárať im priestor na vlastnú prezentáciu a úspešný rast. Navyše, každé hodnotné literárne dielo aj vychováva, obohacuje citový a duševný život mládeže. Je preto chváľhodné, že o túto činnosť, ktorou žiaci účelne vyplňajú svoj voľný čas, je živý záujem. Aj na tomto mieste radi uvádzame mená tohoročných najúspešnejších recitátorov v školskom kole Hviezdoslavovho Kubína:

Poézia – I. kategória (žiaci 2. - 4. ročníka): 1. Lea Somogyiová (3. B); 2. Nikoleta Pfliegelová (4. C); 3. Katarína Gieronová (2. A), Patrik Turcsek (3. B) – **II. kategória** (žiaci 5. – 7. ročníka): Michaela Martincová (5. A); 2. Karin Romadová (5. B); 3. Kristína Vasarábová (7. A) – **III. kategória** (žiaci 8. - 9. ročníka): 1. Dávid Lorenc (8. A)

Próza – I. kategória (2. – 4. ročník): 1. Miroslava Bieliková (3. A); 2. Marko Juhász (3. A); 3. Barbara Martosyová (4. C), Kristína Michlová (2. B) – **II. kategória** (5. - 7. ročník): 1. Barbora Kotríková (7. A); 2. Lenka Mésárošová (5. A); 3. Michaela Bieliková (5. A), Ľubica Turčeková (5. B) – **III. kategória** (8. - 9. ročník): 1. Veronika Jurášová (8. A), Dominika Napová (9. A); 2. Rebeka Bodnáríková (8. A), Nikoleta Kopjaková (8. A); 3. Simona Juhászová (8. A).

Všetci menovaní prevzali diplom riaditeľky školy Mgr. Marty Zabadaľovej a prví postúpili do obvodného kola súťaže.

Jozef Výboch

Z dielne žiakov...

...V. A triedy ZŠ Želiezovce

Pozdrav

*Vždy keď vždy idem zo školy,
pozdravím sa Rasťovi.
Keď vidím mamu a otca v aute,
pozdravím sa čaute.
A keď idem domov,
odzdravím sa zbohom.
Ak sa pekne pozdravíme,
radosť ľuďom darujeme.
Úprimnosť ním zväčša dávam
a z toho radosť mávam.*

Ahoj

*Pozdrav je krásny,
pozdrav je veselý,
keď sa pozdravím,
moje srdiečko šťastným urobím.*

*Pozdrav ahoj je náš kamarát,
má ho každý rád.
Keď idem po ulici,
vždy sa pozdravím
a všetkých šťastným urobím.*

*Keď sa ráno zobudím
dobrú náladu mám
a pozdrav s radosťou rozdávam
mamine zvonka zamávam
a šťastne si rozprávam.*

Želiezovské spomienky

Vzácný denník želiezovského päťnásťročného chlapca 2

Už sa tomu naozaj nedalo vyhnúť. Dnes 20. marca sme opustili pivnicu aj dom. Počas niekoľkých hodín, keď sa nestriehalo, sme museli opustiť pivnicu a urýchlene odísť z mesta. Museli odísť skoro všetci obyvatelia mesta. Bolo nás takto vysídlených niekoľko sto. My sme sa uchýlili na Veľkom Dvore. Našu rodinu umiestnili u Ľudovíta Surányiho. Želiezovskí Nyilasi sa nás ešte aj teraz snažili pochytať, najmä mladých chlapcov, aby sme aj my šli bojovať. Museli sme sa pred nimi skrývať, dokonca aj na Veľkom Dvore. Ešte aj tam chodili z domu do domu. V majeri bolo plno Želiezovčanov. Mnohí z Poľnej ulice boli umiestnení v maštaliach, nazývaných Švajceraj. Na Veľkom Dvore je ešte stále veľa nemeckých vojakov. Sú tu všade naokolo. Skoro každú noc vidíme, ako idú do Želiezoviec drancovať, kraďnúť. Aj my sme spoznali u nich niekoľko našich osobných vecí. Od zajtra budeme na konci budovy, kde sme ubytovaní, kopat úkryt, minimálne pre tri rodiny, a to pre nás, Debákovcov a pre Mikló Miska bácsiovcov. Za našu rodinu však veľa pracujem práve ja, lebo starý otec predsa len zostal v našom dome v Želiezovciach. Stará mama každý druhý deň tajne chodí za ním. V našom dome je vraj deň čo deň menej vecí. V dome sú vojakmi rozkopané dvere aj okná a ledva nám tam dačo zostalo.

25. marca

Dnes sme aj tu, na Veľkom Dvore, boli ostreľovaní mìnami. Všetci sme to prežili, práve kto kde bol. Našťastie žiadneho z nás úlomky nezranili.

27. marca, utorok

Aj tu, v majeri, sme už prežili

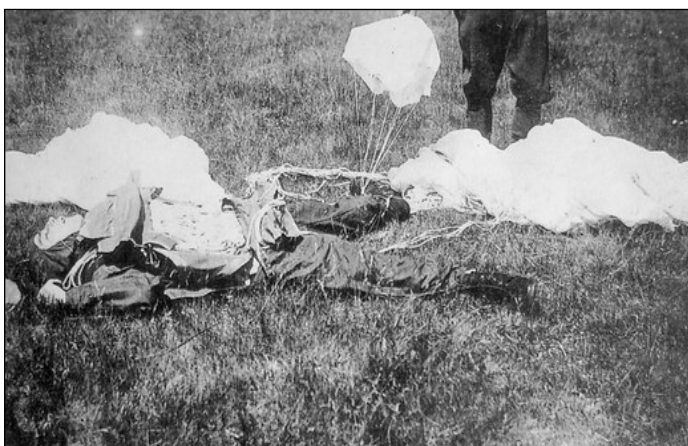
štvrté silné bombardovanie. Nemeckí vojaci postavili protiletcké delo v tesnej blízkosti nášho úkrytu. Odtiaľ strieľajú. Necítíme sa bezpečne. Z 25. na 26. marca sme zbadali čudné správanie nemeckých vojakov. Nastala veľká trma-vrma.

Pobehujú, balia a nkladajú rôzne veci na autá. Včera počas noci už ani rabovať neboli. Všetci, čo boli v meste vraveli, že v pondelok 26. marca prežili Želiezovce najhroznejší deň. Od tohto dňa od 17-tej hodiny poobede, a potom dva dni vkuse horelo akoby celé mesto. Nemeckí vojaci zapalovali všetko čo len mohli: slamu, strechy domov aj maštale. Od mesta bolo počuť samé detonácie. Do vzduchu vyhodili niekoľko budov, most, kostoly. V túto noc

začali útočiť Rusi. Nemecké vojská ustupujú opúšťali mesto. V Želiezovciach už od 23.30 boli ruské vojská. Aj sem k nám na Veľký Dvor dorazili, síce až ráno o piatej. Celým majerom prešli bez konfliktov. Ja a naša rodina sme sa



Rozbombardované centrum Želiezoviec



...zostrelený parašutista

poobede vydali pešo naspäť do mesta. Bol to strašný zážitok. Ulice v meste boli plné tehál, drôtov, uhynutých koní a videl som aj niekoľko mŕtvol. V centre mesta bolo veľa ruských vojakov. Ťažko ich bolo obchádzať. Videl som aj viac nevybuchnutých bômb a mìn. Všade plno úlomkov z mìn. Náš dom bol v ruinách. Ešte sme museli aj hasiť. Šťastím bolo, že sme odišli, lebo aj pivnica, kde sme sa dlho ukrývali, zhorela. Asi od množstva na ňu poukladaného dreva. Na dvore a v záhrade bolo viac kráterov od bômb. Dve boli tak veľké, že na spodku bola voda. Dúfam že azda týmto sa už ukončuje naše trojmesačné trápenie.

6. apríla 1945

Tri dni sme pomáhali na stavbe dreveného mosta cez Hron. Chodíme tam pracovať viacerí. Ale denne ešte aj doma čistíme dom od obhorených vecí. Zostali sme bez domácich zvierat. Veľa vecí zmizlo. Dva kone, tri kravy aj s teliatkom zobrali. Dnes som aj ja pracoval na železničnom moste nad potokom pri Vozokanoch. Zašli sme pešo aj do Domaše a Vozokán. Tam bolo výrazne menej škôd na domoch. V obecnom dome začínajú namiesto maďarských pracovať už československí úradníci.

Vyzerá to tak, že vojna sa naozaj skončila.

Tolko som si dovoľil citovať z tohto neobyčajného a autentického denníka jedného, vtedy ešte len 15-ročného žiaka, nášho už nežijúceho spoluobčana. Vďaka nemu sme sa dozvedeli množstvo zaujímavostí, ako prežíval tento mladý človek udalosti prebiehajúce v našom meste.

Volal sa Ľudovít Túróczy (narodil sa 19. marca 1929, zomrel 28. októbra 1989).

Pavel Polka



Koncom marca sa skončilo trojmesačné trápenie, ale všade boli ruiny

Ladislav Benčík (nar. 25. 8. 1954, Málaš)

Uznanie divákov si vždy vyslúžil férovým správaním a svojím nadšením. Bol prívržencom zábavného futbalu, poznali ho ako kvalifikovaného hráča, ktorý sa vyžíval v boji na ihrisku. Už v škôlke mal najradšej futbal, ako malý školák hrával pod vedením učiteľa Kolomana Dobrovického. Ako šiestak bol členom výberu základnej školy v T. Lužanoch. Navštevoval strednú chemickú školu v Bratislave, keď raz zavítal na tréning Interu Bratislava. Spoznal sa s dnes už legendou Karolom Daučíkom, ktorý okamžite spoznal jeho futbalový talent. Takmer dva roky účinkoval ako stredopoliar v dorasteneckom družstve tohto športového oddielu, ktoré účinkovalo v mestskej lige. Po dvojročnej vojenčine v Kroměříži sa k slovu dostal v rodnej obci. „Práve sme si zmerali sily s druhým mužstvom Železovci a štyrikrát sa mi podarilo skórovať do siete gólmána Jána Tótha. Vtedy si ma všimli funkcionári súpera, doktor Sýkora a Ján Sebo. Na ich podnet som prestúpil do železovského mužstva, ktoré vtedy účinkovalo I. B triede. O dva roky neskôr sa nám podarilo postúpiť o triedu vyššie,“ spomína si na tie roky niekdajší futbalista. Jeho trénermi boli Prokša, Mezölaky a

Tibor Fekete. Jeho technika a hra s loptou bola očarujúca, dôsledne dokázal zmiasť obrancov. Bol rýchlym, mimoriadne dobrým driblerom. Železovské obdobie bolo

s obľubou sleduje Messioho kúsky, ktorého nazývajú aj novým Maradonom. Najradšej si pozrie zápasy španielskych a anglických mužstiev. (ág)



1978, Lada, ako ho prezývali, je v dolnom rade prvý sprava

obdobím vzostupu v jeho živote. V tom čase bola vo futbale väčšia úcta, túžba po víťazstve. „Medzi nezabudnuteľné okamihy v mojom pôsobení patrí, keď sme rozohrávali priamy kop z rohu 16-ky proti Komjaticiam. Rozohrával som ho tak, že som medzi členkami zdvihol loptu smerom dozadu k Jarovi Liptákovi, ktorý bombou trafil do šibenice. Proti Hurbanovu som zas obohral štyroch obrancov aj brankára, potom som strelil vedľa.“ Na zápase proti Újpesti Dózsa sa po prvýkrát v živote stretol s Lászlóm Fazekasom. Vtedy vyšlo najavo, že útočník družstva, ktoré sedemkrát v sérii vyhralo majstrovský titul v tých rokoch, a 92-násobný reprezentant je s Lacim rodina. „Lada“ (ako ho spoluhráči prezývali) bol ako 27-ročný nútený ukončiť aktívnu činnosť. „V nohách som cítil nepríjemnú bolesť, nedokázal som pokračovať. So starými páni som potom niekoľkokrát nastúpil na zápasy. Nikdy som nebol vylúčený, ani žltú kartu som nedostal. Napriek tomu, že do čoho som sa pustil, všetko som robil so srdcom a odhodlaním, mnohokrát mi ublížili neprávom, na čo som sa snažil zabudnúť, nie vždy sa mi to však podarilo.“ Laci pracoval 20 rokov ako laborant, potom vedúci smeny v cukrovare v Pohronskom Ruskove, neskôr ako skladník v Agropape. V súčasnosti je expeditérom v levickom mäsokombináte. Jeho obľúbenými hráčmi boli Beckenbauer, Cruyff a Zidane, v súčasnosti



V roku 1978...

FUTBAL

Majstrovské výsledky železovských mužstiev

V. liga - východ

Železovce – Kalná n/H.	4:0 (2:0)
Sál 2, Kokoška, M. Páchnik	
Železovce – Bánov	2:0 (1:0)
Czíria, M. Páchnik	
Semerovo – Železovce	1:3 (1:1)
Czíria, Karko, Kokoška	
Železovce – Chotín	3:1 (2:0)
M. Páchnik 2, Karko	

dorast, IV. liga – východ

Železovce – Vrakúň	5:1 (2:1)
Varga 2, Rotík, Németh, vlastný	
Železovce – Veľký Meder	7:1 (4:0)
Neznanszki 2, Bencsik 2, Horňák, Szabó, Dobrovický	
Hurbanovo – Železovce	0:0
Železovce – Chrenová	8:0 (4:0)
Dobias 3, Bencsik, Horňák, Varga, Neznanszki, Németh	

Starší žiaci, III. liga – juh

Šafa B – Železovce	7:1 (5:0)
Kozák	
Železovce – Marcelová	1:2

Mladší žiaci, III. liga – juh

Šafa B – Železovce	2:1 (1:0)
Pálimkás	
Železovce – Marcelová	0:0

(nyf)

A Művelődési Otthon műsorából:

április 26–május 17. Torma István festményeinek kiállítása

május 15. III. Schubertiáda a Baglyos-ház előtt. Vendég: Pressburger Quartett (Pozsony)

május 25. Valahol Európában – a kassai Thália Színház előadásában

Z programu Domu kultúry

26.4–17.5.2010 Výstava malieb Štefana Tormu

4. 5. 2010 Kocúr v čižmách - Bábkové divadlo Bumbác (BA) Bábkové predstavenie

15.5.2010 III. Schubertiáda - Miesto: pred - Sovím domom. Účinkuje Pressburger Quartet (Bratislava)

Vyhlasenie volieb**hlavného kontrolóra Mesta Želiezovce**

Mestské zastupiteľstvo v Želiezovciach uznesením č.37/2010 zo dňa 25. marca 2010

1. v y h l a s u j e

v zmysle 18a ods. 4 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov termín voľby hlavného kontrolóra na 27. mája 2010 na zasadnutí MsZ

(verejným alebo tajným hlasovaním)

2. s c h v a ľ u j e

kvalifikačné predpoklady na obsadenie funkcie hlavného kontrolóra Mesta Želiezovce: minimálne úplné stredné vzdelanie

3. u r č u j e

3.1. Pracovný úväzok hlavného kontrolóra 40 %

3.2. Pracovný čas hlavného kontrolóra: 15 hod. týždenne.

3.3. Miesto výkonu práce: Mesto Želiezovce – Mestský úrad Želiezovce

3.4. Funkčné obdobie hlavného kontrolóra : 6 rokov, pracovná zmluva sa uzatvára na dobu trvania funkčného obdobia, deň nástupu do práce : 1. júna 2010

3.5. Platobné podmienky: plat je určený podľa § 18 c ods. 1 písm. e zákona o obecnom zriadení na určený rozsah pracovného úväzku.

3.6. Náplň pracovnej činnosti: úlohy vymedzené podľa § 18 f zákona o obecnom zriadení

3.7. Požadované dokumenty od kandidáta:

- a) profesijný životopis,
- b) motivačný list,
- c) doklad o najvyššom ukončenom vzdelaní – overená fotokópia,
- d) výpis z registra trestov – nie starší ako 3 mesiace,
- e) vydokladovanie doterajšej praxe,
- f) súhlas dotknutej osoby so spracúvaním osobných údajov v zmysle § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov.

3.8. Termín zaslania písomných prihlášok na obsadenie funkcie hlavného kontrolóra Mesta Želiezovce: do 10. mája 2010 do 15.00 hod.

Písomnú prihlášku na obsadenie funkčného miesta hlavného kontrolóra Mesta Želiezovce s požadovanou dokumentáciou v zmysle bodu 3.7 v obálke s označením „VOĽBA HLAVNÉHO KONTROLÓRA MESTA ŽELIEZOVCE“ a zaslať na adresu:

MESTO ŽELIEZOVCE, SNP 2, 937 01 Želiezovce, alebo doručiť osobne do podateľne MsÚ Želiezovce do 10. mája 2010 do 15.00 hod.

Kronika - Krónika**Prišli na svet – Világgra jöttek**

22. 2. Kristián Čudai (Želiezovce); 26. 2. Marcus Ipolyi (Želiezovce); 2. 3. Tadeáš Priškin (Želiezovce); 8. 3. Dóra Tóth Kurucz (Želiezovce); 11. 3. Zsófia Pásztorová (Želiezovce); 15. 3. Deborah Lešťanová (Želiezovce); 21. 3. Petra Gilyánová (Želiezovce)

Sľúbili si vernosť – Házasságot kötöttek

13. 3. Marek Maturkanič (Želiezovce) – Zuzana Szabóová (Hronovce); 20. 3. Sándor Tóth (Kosd, MR) – Alžbeta Šubová (Malé Ludince); 8. 4. Zoltán Paksy (Želiezovce) – Žofia Bitterová (Želiezovce)

Gratulujeme - Gratulálunk

50

Katarína Plešínská	02. 04.	Gizela Zatyková	10. 04.
Jozef Brtko	02. 04.	Elena Zatyková	10. 04.
Katarína Kováčsová	07. 04.	Elena Szalayová	14. 04.
František Csikós	08. 04.	Mária Harangozóová	17. 04.
Zuzana Naďová	08. 04.	Katarína Beňová	27. 04.
Helena Bónová	09. 04.	Gejza Tóth	28. 04.
Ondrej Juhász	18. 04.		
Valéria Diósiová	19. 04.	70	
Štefan Melaj	20. 04.	Helena Vysoková	02. 04.
Helena Dulaiová	21. 04.	Mária Gunyicsová	04. 04.
Mária Drľová	24. 04.	Anna Réceiová	07. 04.
Adrián Šimo	25. 04.	Alica Repková	07. 04.
Mária Krekáčová	25. 04.	Magdaléna Molnárová	08. 04.
Ján Semerédi	26. 04.	Ján Varga	19. 04.
Helena Virágová	28. 04.	Oľga Michlová	26. 04.
Ervín Horhi	30. 04.		

60

Viliam Hancko	02. 04.	Mária Líšková	07. 04.
Mária Veszprémiová	03. 04.	András Baka	27. 04.
Ing. Juraj Benčík	05. 04.	90	
Irena Kúdelová	07. 04.	Ladislav Šoóky	01. 04.
Zdenka Vaneková	08. 04.		
Július Mészáros	10. 04.		
Juraj Klimaj	10. 04.		

Opustili nás – Elhunytak

24. 2. Alžbeta Čerková (Želiezovce, 85 r.); 6. 3. Mária Gyekiczová (Želiezovce, 81 r.); 8. 3. Dana Popracová (Želiezovce, 53 r.); 16. 3. Anna Fecskeová (Želiezovce, 81 r.); 20. 3. František Bartos (Želiezovce, 45 r.); 26. 3. Alžbeta Medová (Želiezovce, 69 r.); 31. 3. Ľudovít Mádel (Hronovce, 74 r.); 6. 4. Gabriela Melczerová (Želiezovce, 92 r.); 8. 4. Helena Kuruczová (Jur nad Hronom, 82 r.)

Želiezovský spravodajca

Vydáva: Samospráva mesta Želiezovce

Číslo registrácie: EV 3292/09

Šéfredaktor: Ladislav Levicky

Jazyková úprava: RNDr. Géza Horváth, Štefan Hečko

Kontakt: Mestský úrad Želiezovce, SNP 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Tlač: LVT Levice

Názory uverejnené v novinách nemusia odrážať stanovisko redakcie.

Zselízi Hírmondó

Kiadó: Zselíz Város Önkormányzata

Nyilvántartási szám: EV 3292/09

Főszerkesztő: Levicky László

Olvasószerkesztők: RNDr. Horváth Géza, Štefan Hečko

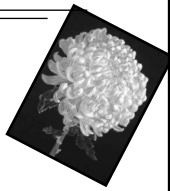
Szerkesztőség: Zselízi Városi Hivatal, Szfnf u. 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Nyomda: LVT Léva

A lapban közölt vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

CHRYZANTÉMA ŽELIEZOVCE

**Stála pohotovosť
Állandó készség
0915 667 413**



Pohreby už od 249 € (7501 Sk)

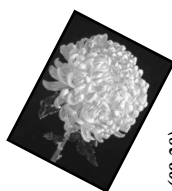
Kompletný pohreb aj na splátky bezúročne

Temetések 249 €-től (7501 Sk)

Teljes temetkezési szolgáltatás
kamatmentes részletfizetésre is



**Mikuláš Konopka
Chryzantéma
SNP 15
Želiezovce**



(09-28)

Riadková inzercia

Predám 3-izbový byt v Želiezovciach na Sládkovičovej ulici (70 m², prerobený) za 21.500 eur. Tel.: 0911 567 222 (10-06)

Národná transfúzna stanica a MsÚ Želiezovce organizujú dňa 4. mája 2010 od 8.00 do 13.00 hod. odber krvi v Dome kultúry v Želiezovciach.

**Vykupujem starožitnosti
rôzneho druhu**

napr. nábytok (aj v poškodenom stave), obrazy, hodiny, porcelán, striebro, lustre, šable, bodáky a iné zbrane.

Platím v hotovosti.



036/622 35 96, 0903 439 094

Felvásárolok mindenféle régiséget

pl. bútort (sérült állapotban is), képeket, órákat, porcelánt, ezüstöt, csillárokat, kardokat, szuro-nyokat és egyéb fegyvereket.

Készpénzben fizetek.



(04-3)

Elcsitult a szív, mely értünk dobogott,
Megpihent a kéz, mely értünk dolgozott,
Nálad nélkül nincsenek ünnepek,
Pótolni téged sohasem lehet.
Fájó szívvel gondolunk a drága jó feleségre és édesanyára,
Somogyi Lenkére.

Akik ismerték, szerették, gondoljanak rá ezen a 4. évfordulón. Jóságát és szeretetét örökké szívünkben őrizzük.



Férje és fia

(10-05)

Ž a l ú z i e

▪ **Horizontálne a vertikálne látkové**

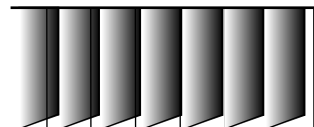
- exteriérové
- medziokenné
- interiérové

▪ **Protihmyzové sieťky**

▪ **Silikónové tesnenie okien a dverí**

▪ **Plastové zhrňovacie dvere**

LUNAP - NÉMETH 036/773 91 91 0905 42 00 44



(04-43)

Očná optika OPTOSAN - Anežka Palášťová - OPTOSAN optika

Komenského 46, Želiezovce

(oproti Supermarketu – a szupermarkettel szemben)

V modernizovaných priestoroch ponúka svojim zákazníkom:

- najmodernejšie počítačové vyšetrenie zraku zdarma, bez čakania v ambulancii
- široký výber okuliarskych rámov od 1 €
- zhotovenie okuliarov aj do vlastného rámu
- aplikácia kontaktných šošoviek, aj farebných, s možnosťou bezplatného vyskúšania
- drobné opravy okuliarov na počkanie
- čistenie okuliarov a šperkov ultrazvukovým prístrojom



Felújított helyiségeiben nyújtja szolgáltatásait:

- legmodernebb számítógépes látásvizsgálat ingyen, várakozás nélkül
- szemüvegeretek széles választéka már 1 €-től
- szemüvegek készítése saját keretbe is
- kontaktlencsék (színesek is) alkalmazása, ingyenes kipróbálás lehetősége
- szemüvegeretek apróbb javítása megvárásra is
- szemüvegek és ékszerek ultrahangos tisztítása

Tešíme sa na Vašu návštevu! Örömmel várjuk vásárlóinkat!

tel. 036/771 20 09

(10-01)

**Kníhkupectvo pri Mestskej knižnici
(☎ 7711000) ponúka:**

MAJSTROVSTVÁ SVETA 2010 vo futbale
Bratislava, TIMY 115 str. + plagát. Cena 10,26 €
Všetko, čo potrebujete vedieť dopredu o majstrovstvách.

Varáčková Miroslava: ANJELI NOCI.
Bratislava, Motýľ 2010. 285 str. Cena 8,93 €
Tam, kde ide o záchranu milovaného človeka, nie je miesto na kompromisy.

Walt Disney: Princezná Žaba.
Bratislava, Egmont 2010. Cena 8,27 €
V jej sne predsa chýba čosi, bez čoho by nebola úplne šťastná.

kniznicazeliezovce@kredit.sk

**A Városi Könyvtár könyvkereskedésének
(☎ 7711000) ajánlata:**

MÁRAI Sándor: AJÁNDÉK A VÉGZETTŐL.
Ára 12,90 €
Kassa, Jókainál, Városok legendája, Mátyás király csizmái,
Kolozsvár és még sok érdekes téma.

Davidson, Marie : NAGY SÁNDOR NYOMÁBAN
Budapest, Saxum kiadó 2009. 130 old. Ára 4,95 €
Ismerkedjünk meg történelmünk alapjaival.

Graves, Sue: ISMERED A BIBLIÁT?
Budapest, Magyar bibliatársulat 2009. 60 old. Ára 9,92 €
Mi a Biblia, kik írták, mikor éltek – itt a válasz.

* Sport *

Benčík László (szül.: 1954. VIII. 25., Málás)

Sportszerű magatartásával, lelkesedésével folyton kiérdemelte a nézők elismerését. A szórakoztató futball híve volt, képzett játékosnak ismerték, élvezte a viaskodást a küzdőtéren. Már az óvodában is leginkább focizni szeretett, kisiskolás korában pedig Dobrovický Kálmán tanító úr vezényletével hajszolta a labdát. Hatodikosként már a nagysallói alapiskola csapatában játszott. Pozsonyban járt vegyeszeti szakközépiskolába, és egy alkalommal kilátogatott az Inter edzésére. Megismerkedett a ma már legendának számító Karol Daučíkkal, aki azonnal felismerte Laci kiváló futballtudását. Közel két évig játszott a

szóban forgó sportegyesület városi bajnokságban szereplő ifjúsági csapatában fedezetként, illetve jobbszélsőként. A kroměříži kétéves katonai kitérő után szülőfaluja fociakulatában jutott szóhoz. „A zselízi fakóval mértük össze tudásunkat, és négyszer is sikerült bevennem Tóth János

kivételesen jó cselezőnek bizonyult. A zselízi időszak a fellendülés szakaszának számított életében. Abban az időben még nagyobb volt



1978: Benčík László (bal oldalon) Duchoň Gábor társaságában

a labdarúgásban a tisztesség, a győzni akarás. „Legemlékezetesebb alakításomnak számít, amikor a tizenhatos sarkáról végezhetünk el szabadrúgást a komjátiak elleni viadalon. A pontrúgást úgy oldottam meg, hogy a bokák közé szorított labdát hátrafelé, félmagasan

meghatározó tagja, a kilencvenkét évesen válogatott jobbszélsőt rokoni kapcsolatok fűzik Lacihoz. „Lada” (így becézték őt játéktársai) huszonhét évesen kénytelen volt befejezni labdarúgó pályafutását. „Kínos fájdalmakat éreztem lábamban, és nem tudtam tovább folytatni. Az öregfiúkkal aztán még néhányszor pályára léptem. Sosem voltam kiállítva, de még sárga lapot sem kaptam. Annak dacára, hogy amihez hozzáfogtam, mindent szívvel-lélekkel és nagy odaadással végeztem, sokszor igazságtalanul bántottak meg, amit igyekeztem elfelejteni, de nem mindig sikerült”. Laci húsz évet dolgozott le laboránsként, majd műszakvezetőként az oroszai cukorgyárban, később az Agropap vállalatnál raktárosként tevékenykedett. Jelenleg egy lévai húsüzemben expeditőrként van alkalmazásban. Kedvenc játékosai közé tartozott Beckenbauer, Cruyff és Zidane, mostanság pedig az új Maradonaként emlegetett Messi alakításait kedveli. Legszívesebben a spanyol és az angol csapatok mérkőzéseit tekinti meg. (ág)



FUTBALL



A zselízi csapatok bajnoki eredményei

V. liga - kelet

Želiezovce – Kalná n/H.	4:0 (2:0)
Sál 2, Kokoška, M. Páchnik	
Želiezovce – Bánov	2:0 (1:0)
Czíria, M. Páchnik	
Semerovo – Želiezovce	1:3 (1:1)
Czíria, Karko, Kokoška	
Želiezovce – Chotín	3:1 (2:0)
M. Páchnik 2, Karko	

Ifjúsági csapat, IV. liga – kelet

Želiezovce – Vrakúň	5:1 (2:1)
Varga 2, Rotík, Németh, vlastný	
Želiezovce – Veľký Meder	7:1 (4:0)
Neznanszki 2, Bencsik 2, Horňák, Szabó, Dobrovický	
Hurbanovo – Želiezovce	0:0
Želiezovce – Chrenová	8:0 (4:0)
Dobias 3, Bencsik, Horňák, Varga, Neznanszki, Németh	

Diákcsoport – felső kat., III. liga – déli cs.

Šafa B – Želiezovce	7:1 (5:0)
Kozák	
Želiezovce – Marcelová	1:2

Diákcsoport – alsó kat., III. liga – déli cs.

Šafa B – Želiezovce	2:1 (1:0)
Pálimkás	
Želiezovce – Marcelová	0:0

(nyf)



1979, az Újpesti Dózsa elleni összecsapás előtt, Benčík László balról az ötödik

hálóőr kapuját. Akkor figyeltek fel rám az ellenfél tisztségviselői, Sýkora doktor és Sebo János. Felkérésükre igazoltam az akkor I. B osztályban szereplő zselíziekhez. Két évvel később aztán sikerült egy osztállyal feljebb lépnünk” – emlékezik vissza a történésekre a valamikori labdarúgó. Prokša, Mezölaky és Fekete Tibor voltak az edzői. Labdakezelése, technikája varázslatos volt, következetesen zavarba tudta hozni a háttvédeket. Gyors volt,

emelve továbbítottam Lipták Jaróhoz, aki ezt követően a keresztléc környéki parányi térségbe bombázott. Az ógyallaiakkal játszott mérkőzés hajrájában elfektettem vagy négy védőt, sőt a kapust is kicseleztem, aztán a kapu mellé gurítottam a labdát”. Az Újpesti Dózsa elleni barátságos meccsen találkozott életében első alkalommal Fazekas Lászlóval. Ekkor derült ki, hogy a sorozatban hétszer bajnoki címet nyert csapat csatársorának

Zselizi visszaemlékezések

Egy 15 éves fiú értékes naplója, 2.

1945. március 20.

Már tényleg elkerülhetetlen volt. Ma, március 20-án el kellett hagynunk a pincét és a házat, amikor néhány órán keresztül nem lőttek, elhagytuk a pincét, és gyorsan a várost is. Csaknem az összes lakos elment a városból. Több százan voltunk kényszerkilakoltotak. Nagypusztán húztuk meg magunkat. Családunk Surányi Lajosnál kapott szállást. A zselizi nyilasok még most is igyekeztek összefogdosni bennünket, fiatal fiúkat, hogy harcolni küldjenek. Bújkálnunk kellett

van. A katonák kirúgták az ajtókat és az ablakokat, és alig hagytak ott valamit.

március 25.

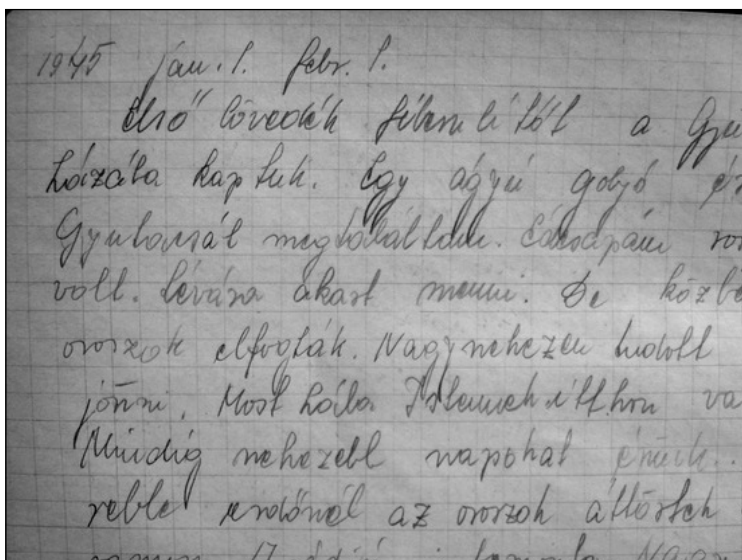
Ma itt, Nagypusztán is lőttek felénk aknákat. Mindannyian túléltek, szerencsére a szilánkok sem sebesítettek meg senkit.

március 27, kedd

Itt a majorban a negyedik kiadós bombázást vésztük át. A német katonák egy légvédelmi ágyút állítottak az óvóhelyünk mellé. Onnan lőnek. Nem érezzük magunkat emiatt biztonságban.



A mai Székesfehérvár háború utáni látképe



Részlet a naplóból...

előlük, még Nagypusztán is. Ott is házról házra jártak. A majorban sok zselizi volt. Sokan a Mező utcából is, akik a Svajcérájnak nevezett istállóban voltak elszállásolva. Nagypusztán még mindig sok a német katona. Itt vannak körülöttünk mindenhol. Minden éjjel látjuk őket, ahogy bejárnak Zselizre fosztogatni. Mi is felismertük néhány személyes dolgunkat náluk. Holnaptól az épület végében, ahol a szállásunk van, óvóhelyet ásunk, legalább három család számára – nekünk, Debákéknak és Mikló Miska bácsiéknak. Családunk nevében én dolgozok a legtöbbet, mert nagyapám otthon maradt a házukban Zselizen. Nagyanym minden másnap titokban elmegy hozzá. A házukban napról napra kevesebb tárgy

Március 25-éről 26-ára virradó éjszaka a németek furcsa viselkedésére figyeltünk fel. Nagy volt a fejtelenség. Szaladgáltak, csomagoltak az autókra. Tegnap éjjel már rabolni sem tudtak. Akik bent voltak a városban, azt mesélték, hogy március 26-án, hétfőn élte át Zseliz az eddigi legszörnyűbb napját. Délután 17 órától két napon keresztül mintha az egész város lángokban állt volna. A német katonák minden lehetségest meggyújtottak, szalmát, a háztetőket, istállókat. A város felől robbanások hallatszottak. Felrobbantottak néhány épületet, a hidat és a templomokat. Éjjel megkezdődött az orosz offenzíva. A németek hátrálva elhagyták a várost. Éjjel 23:30-kor az oroszok foglalták el a várost. Hozzánk Nagypusztára is elértek, bár csak reggel 5 körül. A

majort konfliktusok nélkül fésülték át. Én és a családom délután gyalogosan indultunk haza. Szörnyű élmény volt. Az utcák tele voltak téglával, drótokkal, lovak tetemeivel, és néhány halottat is láttam. A központban sok orosz katona volt. Nehéz volt kikerülni őket. Több fel nem robbant lövedéket és aknát is láttam. És sok aknaszilánkot. A házuk romokban hevert. Még tüzet is kellett oltanunk. Szerencsénk volt, hogy elmentünk, a pincénk, ahol sokáig megbújtunk, a tűz martaléka lett. Talán a sok tüzelőfa miatt. Az udvaron és a kertben több bomba utáni kráter volt. Kettő olyan nagy, hogy az alján állt a víz.

oda dolgozni. Eközben napon-ta tisztítjuk a házukat a tűz nyomaitól. Háziállatok nélkül maradtunk. Sok dolgunk eltűnt. Két lovunkat, három tehenünket és egy borjat elvittek. Ma én is dolgoztam a vezekényi vashíd építkezésén. Gyalog elmentünk Damásdra és Vezekényre. Ott jóval kevesebb kár keletkezett a házakban. A községházán a magyar hivatalnokok helyett csehszlovákok kezdenek dolgozni. Úgy tűnik, tényleg véget ért a háború.

Ennyit idéztünk hát fel ebből a rendkívüli és autentikus naplóból, amelyet egy akkor még csak 15 éves fiú vezetett. Volt polgártársunktól rengeteg érdekességet tudhattunk meg, és



...vége a háborúnak

Remélem, hogy ezzel véget ért három hónapos szenvedésünk.

1945. április 6.

Három napon keresztül segédkeztünk a Garamon átívelő fahíd építésénél. Többen járunk

azt, hogy élte át egy fiatalember az akkori történeteket városunkban.

A fiatalembert Túróczy Lajosnak hívták (1929. március 19. – 1989. október 28.)

Polka Pál

Tisztelet a hölgyeknek

Immár hagyományosan sikeresnek mondható a Szlovákiai Nyugdíjegylet zselízi szervezete által minden évben a nemzetközi nőnap alkalmából megrendezett rendezvénye. Így volt ez idén március 8-án is a kultúrházban, amelynek nagyterme zsúfolásig megtelt. Erre sajnos ritkán van példa.

A helyi szervezet vezetőségén és tagjain kívül néhány vendéget is fogadtak a szervezők: Bakonyi Pál polgármestert és mindkét alpolgármestert, Mocsy Katalint és Polka Pált, a baráti magyarországi szervezetek képviselőit, Csallóközi József vezetésével, valamint Helena Kolmanovát, az SZNY lévai járási szervezetének elnökét. A megvendégelésen és kellemes beszélgetésen kívül szép kultúrműsorban is részük volt a jelenlevőknek, melyben felléptek



a Franz Schubert Művészeti Alapiskola zenésznövendékei, a lekéri Arizona táncos lányai. Szépvisek is elhangzottak Júlia Macáková és Petrovics Antónia előadásában.

Mint ahogy azt Bakonyi Mária, a helyi szervezet elnöke is hangzottatta, a nőnap évente megrendezett ünnepségein tiszteletüket szeretnék kifejezni a hölgyeknek, megköszönni saját tagtársnőiknek is a családjaik körében és a közéletben kifejtett munkát. „Azért tevékenykedem, mert szeretem városomat és annak polgárait. Régebben a gyerekekről gondoskodtam, most a szüleikről. Szeretném, ha mindannyian boldogok lennének.” Végezetül a polgármester és az alpolgármester is köszönetet mondott a nőknek, és egy-egy szál virággal ajándékoztak meg minden jelen levő hölgyet. (sh)

Emlékező PaedDr. Princzkel Józsefre

Lelkünk viaszában vajon hányan hagyják ott kézjegyüket? Princzkel tanár úr kézjegye bizonyosan sokunk lelkében ott marad. Tanú rá az a sok ember, aki – a családon és a rokonságon kívül – március 20-án elkísérte utolsó útjára a lekéri temetőben. Életét két gazdasági válság határolja be (1929–2010).

A gyermekkor gondtalan éveit a háború okozta tövises korszak követi. Az esztergomi Tanítóképzőbe a háború 3. évében kezd járni. A viláégés porrá zúzta terveit, sőt a tanulás folytatását is kérdésessé tette. Döntenie kellett: vállalja-e az itthoni megaláztatást, vagy folytatja elkezdett tanulmányait. Az utóbbi mellett döntött.

Az államhatár akkor már valóban határzár volt. A hazajárás óriási veszélyekkel járt, csak titokban lehetett a Dunán, Ipolyon átkelni. Meleg időben „segített” a gyorsúszás, de Esztergomnál a Duna erős sodrása miatt a folyó átúszásáról le kellett mondania. Kedvenc tanára úgy segített rajta, hogy csónakkal a folyón felvitte, majd a folyó közepén a ruháját a fejére kötve úszni kezdett. Arra nagyon kellett ügyelnie, hogy a párkányi határőrség szolgálati helye fölött érjen partot.

Télen még ettől is veszélyesebbé vált az átkelés. A szobi vasútállomáson este a tehervonat vagonja alatt guggolva várta a Csehszlovákiába tartó hasonló vonat indulását. Amikor az megmozdult, gyorsan kiugrott a helyéről, és felkapaszkodott a mozgó szerelvényre. Amikor a párkányi állomás előtt lassított, úgy ugrott le, hogy a töltésen több bukfenc után ért célta. Sok ruha bánta az ilyen „vonatozást”. Ilyen életveszélyes helyzetek közben is többször elfogták. Több napi elzárás után mint diákot végül szabadon engedték.

A tanítóképző befejezése után Esztergom mellett tanított, közben focizott, röplabdázott. Játékával nem csak az esztergomi focisapatt erősítette, de megtanította a dorogi focistákat – köztük Buzánszky Jenőt is – a röplabda sza-

bályaiba. A sportpropaganda akkor azt sulykolta az emberekbe, hogy a röplabdát a szovjetek adták a világnak, tehát el kell sajátítani.

1949 nyarán már kezdett itthon is enyhülni a magyarok iránti ellenséges légkör, s gondolt egyet, nem szökött vissza, hanem Lekéri és Vezekényen megalapította a magyar iskolát. Azt, hogy a felsőbbség engedélye nélkül tette, még valahogy megbocsátották neki, de hogy a templomban kántorságot is vállalt, azt már nem. Büntetésből a nagyölvedi iskolába helyezték. Még ez sem volt elég, a tanév végén el akarták küldeni állásából, és közben már várta a katonai behívót, melytől tartott is, mert az ilyen renitens regrutákat akkor a bányába vitték.

Hogy ezt elkerülje, az oroszai cukorgyárban vállalt fizikai munkát (1950–52). A községben beindította a sportéletet, rövidesen 7 szakosztály kezdte meg működését. Olyan sikeres lett, hogy a Zselízi Járási Hivatalban is felfigyeltek eredményeire. A sportért felelős vezető csak olyan feltétel mellett volt hajlandó tovább dolgozni, ha módszertani dolgozónak felveszik Princzkel Józsit. Így került a Zselízi járás sporthivatalába (1958–60), 1960-ban a Lévai járás sportosztályára, majd 1968-tól a zselízi magyar gimnáziumba.

Szervezési képességeit különösen a tömegsport fejlesztésében tudta kamatoztatni. A szpartakiádok korában szinte minden rendű és rangú bemutató az ő vezetése alatt sikeres volt. Egy alkalommal Prágában a nyugat-szlovákiai csoport vezetését bízták rá, amikor 5 ezer ember fellépéséért és biztonságáért felelt.

Ez az aktivitás sok új kapcsolatot is jelentett. Így jutott tudomására, hogy exportból viszsza maradt 20 könnyűszerkezetes tornatermet itthon osztanak szét. Elérte, hogy Zselíz is kapott a húsból. Egy feltétel volt, hogy a város köteles bizonyos önrésszel az építkezéshez hozzájárulni. A város akkori vezetői ilyen kritérium mellett már nem is örültek a 4 millió

koronás ajándéknak.

A változások évei után élete új lendületet vett, pedig élhetne volna a nyugdíjasok megszokott életét. Helyette szervezni kezdte a komáromi imanapokat, és aktívan kivette a részét az

MKDM megalapításából. A mozgalom járási vezetőségének 7 évig állt az élén, és elérte, hogy a járási vezetőség Léváról Zselíre költözzön.

Felesége halála után 2000-ben Komáromba települt, ahol 7 sikeres évet töltött. Egészségi állapota váratlanul tragikusra fordult, mozgása korlátozódott, ilyen állapotban került 2007 novemberében a zselízi Új Otthon Panzióba.

Az elmúlt években sokat beszélgettünk, örült minden látogatónak, különösen volt kollégáinak. Járókorlással naponta fordult a folyosón. Örömet akkor érzett, ha az utat kétszer megtette. Még az ágyon is súlyzókkal gyakorlatozott. Így próbálta gyengülő testében tartani az erőt. A médiából naprakészen tájékozódott a világ és közösségünk gondjairól. 2009 őszén váratlan levelet kapott, volt „alma matere” gyémánt oklevéllel tüntette ki egykori növendékét.

Szervezete majd két és fél évig bírta ezt az emberhez – főleg sportemberhez – nem méltó betegséget, majd 2010. március 14-én feladta. Távozásával nagy űrt hagyott maga után, elment egy kiváló közösség-szervező, akit a feladatok mindig megtaláltak. Valószínű, hogy éberem figyel minket az égi tornateremből, és csóválja a fejét, ha – a kíváncsi testedzés helyett – csak a képernyő és a monitor előtt roskadozunk. Mi, akik még kis időre itt maradtunk, úgy fogunk emlékezni egyéniségére, mint aki hű maradt meggyőződéséhez, hű maradt önmagához.

Gunyics János





Az áprilisban hetvenöt éves Szűcs László festőművész újabb kiállítására került sor a Barcsi Dráva Múzeumban. A Garamtól a Dráváig elnevezésű tárlatán a Dráva-menti csodálatos táj és a magyar városok kimeríthetetlen témái elevenednek meg. Az általában pasztelltechnikával készült ötven alkotásból álló kiállítást Feigli Ferenc, barcsi polgármester nyitotta meg március közepén. A művész a maga eszközeivel próbálja a két testvérvárost még közelebb hozni egymáshoz. A képek Szűcs László derűsen szemlélődő, optimista életfelfogásáról tanúskodnak.

(ág)



A zselízi Művelődési Otthon melletti parkoló környékén március végén az Eurospinn Kft. megkezdte a zöldövezet kialakítását. A növények kiültetésével lezárul a környék rendbetételének első szakasza. A kultúrház másik oldalának rendezése a közterület-rehabilitációs projektum keretében valósul meg, amelyre a város több mint 1 millió eurós támogatást kapott.

Foto: (ic)

KASTÉLY

Minden földrengés fokozatosan gyengülő rengetéssel szűnik meg, a füst és a por feloszlik, a táj fölött síri csend honol, és a dolgok kristálytisztává válnak.

A múlt egy részétől való búcsú a jövő egy részének elvesztését jelenti. Közleg „a zselízi kastély kérdésének végső megoldása”. A megmentésére, felújítására, renoválására és a város emblemikus személyiségének fellelevenítésére tett több mint húszéves igyekezet után.

Nyilvánosan és szabadon vitázzanak, netezzenek, vezessenek flame wars, főleg névtelenül, alkossanak két-három identitást, nickeljenek, fejlesszenek hírközlő játékokat, trollkodjanak, rágalmazzanak, sértessenek, élvezkedjenek! Bizonyíték nélkül. Kötelezettség és felelősség nélkül.

Mit szólnak hozzá, flamerek? Főleg néhányan, akik begubózott graffitisekre emlékezhetnek. Mindig névtelenül. A kamera előtt is. Önök a zselízi, jól irányított, polgári, nyitott társadalom magja? A vezető karaván tovább halad. Önök mellett.

Fokozatosan új szereplők jelentkeznek. Mindenféle polgármester- és képviselőjelöltek. Talán valaki érdekes is. Közlednek a választások – a parlamentiek és a helyhatóságiak is.

Mennyi közpénzt fektettek be koncepció nélkül, formálisan és tárgyilagosan is, és mennyi veszett el haszon nélkül vagy ráfizetéssel a „végső megoldás” érdekében? Valahonnan – valahova? Legalább valakinek volt belőle haszna. Az adóinkból befolyó közpénzek magánzsebekbe jutottak. Tisztán. Van talán valakinek ellenvetése? Oka az irigységre? Egyáltalán, van szó irigységről? Vagy inkább veszteségről?

Tisztelt jobboldaliak, és még jobboldalibbak, baloldaliak és még baloldallibbak, középvonalasok, függetlenek és többiek! Az átlagpolgár a pusztá lért küzd. Általában nincs

munkája, nem mindenki lehet sikeres vállalkozó, nem mindenki tud kis hazaadással előnyt szerezni. Nem mindenki van ott a forrásnál, az információnál, a hatalomnál.

Az idegenforgalom és a városi profit elodázva. Egy értelmes, valódi széles koalíció koráig, amely alázatosan szolgálja a város, és a város jövőjét a múlt prizmáján keresztül tudja észlelni és tervezni, nem technokratikusan, hanem koncepciózusan, türelmesen, megfontoltan, egy irányba húzva. Hogy fokozatosan megvalósítsuk Franz Schubert Városának változatlan hosszú távú vízióját, a következő választási időszakokban, egészen a felvázolt célok megvalósulásáig. Még ha kenyérre nem is lesz pénz. És ilyen itt nincs. Talán legközelebb.

Eladjuk a kastélyt? Te akarod eladni? És egyáltalán akarja valaki? Lehet a potenciális vevőt korlátozni a schuberti szemináriumok, kollokviumok és koncertek tárgyi terhével? Hét schubertológus! Hol van legalább egy? A saját homokozójában játszik? Először add vissza az elherdált eszközöket a városi kasszába, aztán árul! Akár két euróért. Azelőtt egy koronáért. Emelíték az árat. Van egyáltalán mandátumod a kastély eladására? És a zselízi kaszinó? És egy orosz kerék előtte? Butaság. Remélem senki nem veszi át az ötletet, és nem okoz képviselői skizmát és lelkiismereti konfliktust.

A kastélyt át kellene építeni. Akár mint replikát. Idővel meghozza a várt effektust és hasznót. A városi kassa is dörzsölheti a tennyerét. A költségek fokozatosan megtérülnek. Franz Schubert városának és nekünk, polgároknak is.

Valaki kifogásolhatná: a szerző nem lát a dolgokba. A szerző érti és lát. Tüzetesen ismeri a város fejlesztési programját a tartozékai-val együtt. Ismeri a polgármester választási programját. Zselíz potenciálját. Mint egy átlagpolgár, véleménynyel. Teljesít – nem teljesít,

tartozik – adott. Expressis verbis.

Csak hogy a humán faktor, tele érdekellentétekkel és prioritásokkal, gyöngíti a közös erőfeszítést a köz érdekében – akár a termálforrás kihasználását (radontartalom?) valamilyen csererendszer segítségével. Már tegnapelőtt. Aztán jöhet a fürdő és az aquapark. Vagy a fűtött üvegházak. A zselízi nyilvánosság nagy része közömbös. Nem csoda. Főleg a munkaerőpiac válságának idején.

Zselíznek kis esélye van az ipar fejlesztésére, de a gyorsforgalmi útra, az elkerülőútra vagy autópályára is. A mezőgazdaság és a farmerség fejlesztésére jobbak a feltételek.

Hogyhogy nincs itt legalább egy tejautomata? Meddig vásároljuk az üzletekben a kispórolt, ki tudja mivel festett, túlarazott fehér vizet, amelynek eladásán különféle üzerek és élősködők profitálnak? Miért nem lehet a friss félzsíros tejből haszna a polgárnak mint végső fogyasztónak, és az őstermelőnek is, mindenféle közvetítők nélkül. Miért ne tudnék magam csinálni túrót, sajtot, tejfölt, vajat vagy joghurtot? De abból a „holt”, feldolgozott és pasztörizált, bizalmatlan eredetű folyadékból nem lehet! Nem savanyodik. Rothad. Na, ezt adják a gyerekeknek. Mi van a házi árusítással? Alszunk. És közben álmodunk?

Világosan akarok látni a kastély ügyében. Természetesen nem csak abban. A polgármester és a városháza nem kommunikál a polgárokkal. A tájékoztatás hiányos és elégtelen. Másként jut el hozzám, mint ahogy kellene. Ha nem érdekel, milyen ételt raknak eléünk, mi magunk leszünk az ételük. Nem lehetünk apolitikusok.

Holnaptól polgári engedtlenségbe kezdnek. Borotválkozni csak délben fogok. Világos képet akarok alkotni önkormányzatunk tevékenységéről. Hogy jól tudjak dönteni. A zseletpengémet saját pénzből veszem.

Juraj Režo

Írjuk, mondjuk helyesen!

Mit jelent a „méltatlan”, a „tudatlan” és az „öntudatlan”?

A jó ellenkezője a rossz, a magasé az alacsony, a sötété a világos. Ellentétes értelmű szavakat létrehozhatunk például a *-mentes* utótaggal (*alkoholtartalmú/alkoholmentes, szivárgó/szivárgásmentes...*) vagy a *-tlan, -tlen, -atlan, -etlen, -talan, -telen* fosztóképzőkkel. A fosztóképző azonban nem mindig „viselkedik” következetesen. Míg a *sósnak* a *sótlan*, a *bátor*nak a *bátortalan* az ellenkezője, a *határtalan/határos, szemtelen/szemes, haszontalan/hasznos* párokról már ugyanez nem mondható el. Olykor a fosztóképző hangzóihiányos (*-tlan, -tlen, -atlan, -etlen*) formája és a teljes alakja is hozzákapszolóható ugyanahhoz a szóhoz, de más-más a jelentése. A *gondatlan* rendetlent, a *gondtalan* gond nélkülit jelent. Hasonló jelentésbeli különbség tapasztalható a *lelketlen* (embertelen, kíméletlen) és a *lélektelen* (fásult, sivár) alakok között. Az *ízetlen* és az *íztelen* is más-más jelentéssel bír. Az *esztelen* és az *eszetlen* szóhasadása épp napjainkban

játszódik le; az előbbi jelentése inkább *ésszerűtlen, elhamarkodott*, az utóbbié (amelyet hasztalan keresnénk a szótárakban) pedig *buta, tökéletlenség*.

A fenti példák nem szorulnak bővebb magyarázatra, a magyarul beszélők többsége nem is szokta ezek használatát eltéveszteni. (Legfeljebb a tájnyelvi változatok keverednek olykor a köznyelvekkel. Nemzedékünk a *sótlan* alakot csak az iskolában tanulta meg, mert otthont még mindenki így hallotta: *sótlan*.) Ám van néhány fosztóképzős alak, amelyek helytelen használatára írásban és élőbeszédben egyaránt bőven akad példa napjainkban.

Néhány évvel ezelőtt egy városi rendezvényünkön hangzott el a szónok szájából, hogy „vannak, akik *öntudatlanul* is a helyes utat választják”. A szövegkörnyezetből kiderült, hogy mire is gondolt valójában. Arra, hogy „vannak, akik *ösztönösen* is (anélkül, hogy tudatosítanák) a helyes utat választják. Miért nem jó ebben a helyzetben az

öntudatlanul? Mert ennek a szónak a jelentése: *eszméletlenül*. Egy alkalommal lapunk kéziratában olvastam, hogy egy képviselőnk *tudatlanul* igen-nel szavazott, pedig eredetileg ellenezte a javaslatot. A mondatnak így is lett volna értelme, de nem vetett volna jó fényt a honatyára, ha tetteért *butának, tanulatlan*nak titulálták volna (hiszen a *tudatlan* ezt jelenti). Valójában arról volt szó, hogy *akaratán kívül* (*tudatán kívül, tévedésből*) szavazott igennel. Fordított példával is találkoztam egy kéziratban: „X. Y. esetét enyhébben kell megítélnünk, mert ő *akaratán kívül* lépett be a pártba, amikor mások *akaratosan* tették meg ugyanezt.” Természetesen arról van szó, hogy „mások *tudatosan* (*akaratlan, akarva...*) tették meg ugyanezt”. Az *akaratosan* jelentése *konokul, makacsul, önféjűen*.

A *méltónak* sem mindig a *méltatlan* az ellenkezője. Mondhatjuk, hogy „egy versenyző *méltatlanul* érdemelte ki a zsűri elismerését”, ami azt

jelenti, hogy a versenyző *nem érdemelte meg* a díjat (azaz *nem volt méltó a díj elnyerésére*), és úgy is fogalmazhatunk, hogy „valakit *méltatlanul* elfeledtek”, tehát „*megérdemelte volna, hogy ne felejtse el*”. Ezzel szemben az alábbi mondat már kissé furcsán hangzik: „a zselízi halottasház *méltatlan* arra, hogy az elhunytakat onnan kísérik el utolsó útjukra”. A *méltónak* ebben az esetben nem a *méltatlan* az ellentétes értelmű párja, hanem – mondjuk – a „*nem eléggé méltóságteljes*” vagy a „*méltóságon aluli*”. De fogalmazhatunk úgy is, hogy „a zselízi halottasház már *nem alkalmas* arra, hogy ott *megadassák a kellő tiszteletet* az elhunytaknak”, vagy hogy „...az elhunytakat *méltóságteljesen* kísérhessék el onnan utolsó útjukra”. A kifogásolt mondat ráadásul nem azt sugallja, hogy az elhunytakat szebb, *méltóbb* helyen búcsúztassák, hanem épp fordítva: azt, hogy a halottak nem elég előkelőek a halottasházhoz.

Horváth Géza

A Zselízi Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola

igazgatósága és szülői munkaközössége,

a Zselízi Hangok Polgári Társulás,

a Csemadok Zselízi Alapszervezete

és a zselízi Rákóczi Baráti Társaság

mindenkit szeretettel meghív

az Alapiskola Franz Schubert Gyermekkarának jubileumi hangversenyére.

Időpont: 2010. április 24. (szombat), 17⁰⁰ óra

Helyszín: a Zselízi Művelődési Otthon nagyterme

A megalakulásának 25. évfordulóját ünneplő gyermekkaron kívül fellép:

a zselízi Franz Schubert Vegyeskar,

a párkányi Stilla Pectus nőikar

és a zselízi Franz Schubert Művészeti Iskola növendékei.

A hangverseny fővédnöke: Bakonyi Pál mérnök, Zselíz polgármestere

A Föld Napja 2010 rendezvény programja

Zselízi város a támogatókkal együttműködve meghívja Önt a zselízi Föld Napja 3. évadjának rendezvényeire:

2010. 04. 19. – 04. 26. „Biológiai sokszínűség és mi” – kiállítás a Művelődési Otthonban

2010. 04. 22. (csütörtök) „A parkban sétálva...”

09:00 – 12:00 bemutatók óvodások részére: selmecbányai solymász-klub, a zselízi Hron kutyakiképző egyesület, a helyi horgászszervezet, ornitológusok

10:00 – 12:00 bemutatók a nyilvánosság részére: selmecbányai solymász-klub, a zselízi Hron kutyakiképző egyesület, a helyi horgászszervezet, ornitológusok

2010. 04. 24. (szombat) – „Szebb Garamért” önkéntes akció

08:00 – 09:00 a szódói résztvevők bejegyzése a szódói kultúrházban

09:00 – 11:30 a Garam környékének tisztítása

12:00 – 13:00 gulyásparti a résztvevők számára, jutalmazás

13:00 – 13:30 a zselízi résztvevők bejegyzése a hídnál a Garam jobb partján

13:30 – 15:30 a Garam környékének tisztítása

15:30 – 17:00 gulyásparti a résztvevők számára, jutalmazás

A város támogatja a fiatalokat – újabb sikeres pályázat

Amikor októberben cikket közöltünk a zselízi bringásokról (Zselízi Hírmondó, 2009. október, 9. oldal), kívánságukról épp csak említést tettünk egy Bike Park kiépítésére beadható pályázat kapcsán. Elegendő volt néhány hónap, és már itt is a sikeres pályázat...

Miro Kriška, az Ironsheep Crew polgári társulás alelnöke: „A Garam melletti kerékpárpályánk állapota a fakitermelés és a horgászok miatt egyre rosszabbra fordult. Martin Sýkorčinnal, a társulás elnökével közösen komolyan foglalkozni kezdtünk a Bike Park gondolatával. Elsőként alkalmas területet kerestünk és információkat gyűjtöttünk. Az egykori vágóhíd és a vadászlak közötti terület tűnt a legalkalmasabbnak. Meglátogattuk a polgármestert, akit tevékenységünk fellelkesített, és támogatásáról biztosított bennünket.”

Ami a területet illeti, tervüket meg kellett változtatniuk. A választás az eredeti három szoba jöhető telek közül a másodikra esett – az egykori közlekedési pályára. Útjuk újra a városi hivatalba vezetett. „Minden további dolgot a városi hivatal környezetvédelmi részlegének munkatársaival, Jana Kišďurkovával és Tóth Sándorral oldottunk meg, akik mindenben készségesen segítettek.”

Először is az anyagiak megszerzésének lehetőségét keresték, így

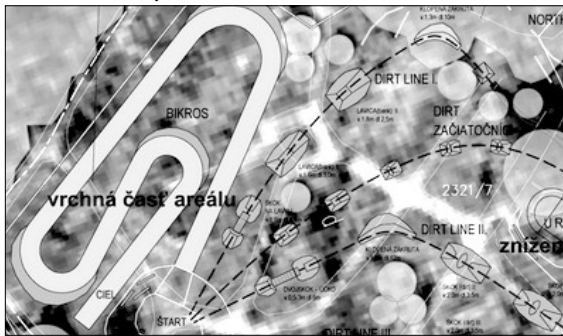
találtak rá a Pontis Alapítványra. Tóth Sándor: „Az Ironsheep Crew polgári társulásnak sem statisztikai, sem adószáma nem volt. Első lépésként ezeket intéztük el. Nyolc nap alatt kidolgoztuk a pályázatot, a grafikai mellékleteket Paál Róbert készítette el. A pályázat beadása után vártuk az elbírálást és megkezdtük az egykori közlekedési pályán az illegális személtreakat felszámolását. A kerékpárosok rendelkezésére állt egy nagy úrtartalmú konténer, és jó párszor szerveztek társadalmi munkát...”

A pályázat sikeres lett, a kért támogatást, 6 640 eurót, teljes egészében megkapták.

Végül mégis felmerült egy probléma. A terület tulajdonjogilag nem rendezett, jelenleg a Szlovák Földalap gondozásában van. Ezért a város nem tudott eleget tenni az Ironsheep Crew polgári társulás kérésének, és bérleti szerződést kötött vele.

Jana Kišďurková: „A tulajdonviszony dokumentálása volt a pályázat egyik kötelező melléklete. A város tárgyalásokat kezdett a földalappal, hogy tulajdonosként megszerezze a területet. A tulajdonjogi rendezés azonban hosszadalmas és igényes folyamat. Bár a bringások a várostól két állásfoglalást is kaptak, amelyekben a helyzetet vázolták a Pontis

Alapítvány felé, és a Bike Park projekt az alapítvány nagylelkűségének és toleranciájának köszönhetően sikeres lett, igazából csak a tulajdonjogi rendezés után támogatható és valósítható meg. És ezt az alapítványnak egy meghatározott időpontig elő kell terjeszteni.”



Ez azt jelenti, hogy a telek tulajdonjogi rendezését július 31-ig el kell intézniük, különben nem kapnak pénzt. Az ügyben résztvevők azonban bizakodnak...

Milyen lesz a Bike Park? Miro Kriška: „1,5 hektár területen 3 pálya lesz. Az első a dirtpálya – egymásra kötődő agyagdobok és faakadályok, ugratók, lejtős falak, U-rámpák, S-rámpák... A második a nortshore pálya – kanyarok, kis ugratók, a harmadik a fourcross pálya – körpálya különféle típusú kerékpároknak. Ezen kívül lesznek információs táblák, faasztal és padok természetes stílusban, később talán még fedél is lesz fölötté. És az egész mindenki által

hozzáférhető lesz...”

Szimpatikus, hogy a fiatalok nem várják, hogy valaki helyettük cselekedjen. Maguk kezdeményezték a Bike Parkot, fordultak a városhoz, és saját kezűleg valósítják is meg. Patrik Somogyi: „Türelmetlenül várom, akár most belekezdenék a munkába, hogy minél hamarabb használhassuk...”

A Bike Park a sportoláson kívül hozzájárul a fiatalok pozitív önmegvalósításához és a város méltó képviseletéhez. A zselízi kerekesek már a kezdetektől igyekeznek kapcsolatot tartani más városok,

falvak bringásaival, versenyeken vesznek részt. Ezért alapítottak saját klubot, jelenleg weboldal létesítésén dolgoznak. A saját Bike Park lehetővé teszi versenyek szervezését is. Minden ilyen megmozdulás pezsgőbbé teszi városunk életét, inspirációként hat, és közösség-összekovácsoló ereje van. S mint ahogy azt annak idején lapunk hasábjain is írtuk, a biciklisek nem titkolt szándéka az is, hogy bemutatkozzanak a szélesebb nyilvánosság előtt...

Tóth Sándor megemlíti azt a tényt is, hogy a városnak sikerült eltüntetnie egy illegális személtreakat, és megakadályozni ismételt kialakulását. Tehát több pozitívum is egy helyütt... (sh)

Sem kocsmá, sem pornó. Elsősorban kultúra...

A Kör Kávéházban március 6-án, szombaton nyitották meg Szabó Máté képzőművészét. Maga a művész a megnyitón nem vett részt, helyette kollégái szölk a Jóvilágban együttesből, melyet a zselíziek főleg a Keep It Cool fesztiválról ismerhetnek. Trencsik Pál hegedűs és Tungli Tamás perkussziós dobos előbb szobán, majd rögtön utána zenében nyilvánultak meg. A résztvevőket a zenei produkció után a kávéház további részében world music stílusban érdekes, szabad technikával készült festmények várták. Az alkotó, aki egy személyben zenész is, elemző, de nem megszokott rálátással mutatott rá a körülötte levő világra.

Arról, mi is valójában ma a Kör Kávéház, annak idején sok szó esett. Akkoriban, amikor a Blue Art polgári társulás bérbe

szerette volna venni a mozit, hogy ott kulturális központot létesítsen. Néhányan azt han-



goztatták, hogy a kultúra és a teaház helyett ügyis kocsmát lesznek kénytelenek üzemeltetni. Amikor a Blue Art-osok megnyitották

a Kört, ezek a hangok elcsendesedtek. A Kör azoknak az embereknek a törzshelye, akik baráti beszélgetéseket szeretnének folytatni, társasjátékot játszani, a napi sajtót vagy könyveket olvasni. A kávéházban mindezt megtehetik. Nincs zavaró televízió vagy jukebox, ami ma minden kocsmára, bárba jellemző. Csak mérsékelt hangerejű, nem triviális, különféle stílusú zene szól.

Az említett rendezvény a Formafest vándorkiállítás, amely június 5-én veszi kezdetét Párkányban. Legalább még egy hasonló „vándor” rendezvény Pozsony, Budapest és Prága mellett megáll majd Zselízen is. Igen, éppen a Körben. Tehát teaház is, söröző is, kávézó is. De főleg kultúra...
Števo Hečko

Jusztícia polgártársnő esete a pofonnal, avagy képzelt riport egy revizor-választásról

Rendőrségi hír: Február 25. fekete betűkkel íródott be Vasváros dicső történelmébe. Jusztícia polgártársnő, a vasvárosi jog és törvényesség vak szimbóluma, akkora pofont kapott a revizor-választáson a titokszobából kilépő városta-tyáktól, hogy másodszor is hátrányos helyzetbe került. Megsüketült! Az ügyeletes orvos szerint a sérülés maradandó. A rendőrség a nyomozást a képviselői immunitásra hivatkozva lezárta.

A Vasvárosi Harsona riportere reggeli után, de még ebéd előtt érte utol telefonon a vak, s immár süket szimbólumot.

– Halló! Jusztícia néni, hall engem?

– Nem hallak, egyem a zúzádat. Süket vagyok, édes fiam, mint a Gábor Áron rézágyúja. Lassan beszélj, majd olvasok a szádról. Te száguldó riporter, te! S ki neked a néni?

– OK. Szólíthatom Juszticiának?

– Nem, Angyalbögyöllő! Neked csak Jusztí. Te kisiklott Orientexpressz.

– Jusztí! Mivel magyarázható a megdöbbenő en durva támadás?

– Hát csak azzal, Aranyaszájú, hogy a vasvárosi atyák jogismerete egyenlő a fagyasztott hal-éval.

– S mi volt az ominózus pofon előzménye?

– Cukormókus, te a kákán is csomót keresel? Na, summa-summárum, a revizor-választásban kiírt feltételek. Kapisztó?

– Ühüm, és ez baj?

– Ez nem. De az igen, hogy amikor atyáink rájöttek arra, hogy egy jelölt nem felelt meg a kiírásnak, menet közben változtattak.

– Mit tettél, Jusztí?

– Feleltem az egyik ujjamat.

– Értem. Kizárták a jelöltet.

– Dehogyan zárták.

– Erre mit léptél, Jusztí?

– Feleltem a másik ujjamat is, és csengettem a mérleggel, te, szomjas tintatartó!

– S ekkor történt meg a tettelesség esete...

– Nem, te kis Türelmetlen Írnokom! Az atyák csak meghallgatták a jelöltek szűzbeszédeit.

– Mijeit, Jusztí?

– A bemutatkozó tere-feréket, Gempakcsom!

– Jusztí, ne feszítsd a húrt! Görcsöt kap a csuszalesőm.

– Igazad van, Tollkoptató! A bélyeg a lényeg. Amikor az atyák – törvényesség ide vagy oda

– eldöntötték, hogy a választás a két jelöltre

nyilvános lesz, feleltem a kardot tartó kezemet.

– És?

– Akkora pofont kaptam, mint a lórúgás. Megsüketültem.

– S azután?

– A revizor-választás további lefolyásáról nincs információ. A vak nem lát, a süket nem hall. Én a pofontól kétszeresen hátrányos helyzetű szimbólum lettem.

– Jusztí, hogyan tovább?

– Kértem a nyugdíjaztatásomat, mert akinek vaj van a fején, nincs szüksége revizorra.

– S kinek van?

– Az adófizető vasvárosiaknak, hogy tudják s érezzék, van itt valaki, aki örködik az atyák sáfárkodása felett. Tudd meg, Hírharangom, hogy ez az a kincs, ami Vasvárosban nincs. De hála Istennek, közeleg a nap, amikor lesz, és ez így van jól...

– Jusztí, köszönöm a beszélgetést.

– Én is, te az Aranytollú Száguldó Riporterek Igazgyöngye, te! A cikket majd küldd át ellenjegyzésre, mert aláírni még tudok, Csumikám

Dede Adams

Pedagógusokat tüntettek ki

Heten vehettek át elismerő oklevelet

Március végén ünnepeltük a pedagógusnapot. Ebből alkalmából a város ünnepi találkozót szervezett a helyi iskolák és oktatási létesítmények pedagógusaival, melynek keretében 7 pedagógus kapott elismerést. A találkozáson az önkormányzat képviselőjében Bakonyi Pál polgármester, Mocsy Katalin és Polka Pál alpolgármesterek, Kádasi Erzsébet, a Városi Hivatal előljárója valamint Pavol Hostačný, a tanügyi és kulturális

részleg vezetője vett részt. Munkájukért elismerő oklevelet kaptak:

Belák Klára, tanítónő-hitoktató a zselízi magyar alapiskolában – az oktatásban végzett lelkiismeretes munkájáért, az iskola bábcsoportjában és a cserkészmozgalomban

elért eredményeieért;

Brestovská Lívia, nevelőnő – angol szakos tanárnő, az oktatásban végzett 35 éves munkájáért, felelősségteljes és következetes hozzáállásért;

aktív munkájáért, az iskola krónikájának vezetéséért és a továbbképzésekhez való pozitív hozzáállásért;

Kováčová Gizela, a zselízi Sznf utca 9-es számú óvoda óvónője – 30 éves pedagógiai tevékenységéért, tevékeny munkájáért, határozottságáért és alkotókészségéért;

Anna Matiašková, a zselízi szlovák alapiskola alsó tagozatos tanítónője – az oktatásban 33 éve végzett felelősségteljes, lelkiismeretes mun-

kájáért;

Eva Potocká, a zselízi szlovák alapiskola napközijének nevelőnője – az iskolaügyben végzett sokéves lelkiismeretes és felelősségteljes munkájáért.

A gratulációkhoz csatla-kozik a Zselízi Hírmondó szerkesztősége is. (ik)



Danczi Judit zongoratanárnő a Zselízi Franz Schubert Művészeti Alapiskolában végzett 27 éves pedagógiai tevékenységéért és tanítványainak országos versenyeken elért eredményeieért;

Félix Mária, a zselízi magyar alapiskola alsó tagozatos tanítónője – felelősségteljes,

Ismét átváltoztak...

Március 6-án nőnap rendezvényt tartottak a helyi kultúrházban. A szervezők közt volt Nyitra megye önkormányzata, a Lévai Regionális Művelődési Központ, Zselíz Város és a fegyverneki Egészség titka polgári társulás. Az Élet titka elnevezésű rendezvény látogatói programok széles kínálatból válogathattak: fényképkiallítás Korman Angelika műveiből, a líptószentmiklósi dr. Ivan Rusnák előadása a pszichoszomatikáról és a betegségekről, a zselízi dr. Marta Nagyová előadása a homeopátiáról, az Egészség titka polgári társulás előadása a gyógyászatról, a reikíról, az asztrológiáról és a numerológiáról, fodrászok, kozmetikusok, manikűrösök, masszázsozók szolgáltatásai.



A tavalyi rendezvényhez hasonlóan ezúttal is sok hölgy használta ki az alkalmat az átváltozásra. Nem mintha előtte nem lettek volna szépek, de ahogy a látogatók meggyőződhetnek róla, az egészséges szépségnek több változata van. (sh)

a választópolgár elvárásait kell megvalósítania”

többen tudják, hogy matematikai feladatok alkotásával is foglalkozom, hiszen immár tizenötödik éve szerkesztem a Katedra című lap országos levelező matematikaversenyét, ahol nagyrészt az én feladványaim jelennek meg. (Ezekből a feladatokból már megjelent egy könyv is, idén fog megjelenni a második kötete.) Zeneszerzői munkásságomról is csak a szakmabeliek tudnak. Kórusműveimet nem csupán a zselizi énekkaraim éneklék. Kassai, ipolysági, párkányi, budapesti karnagykollegák jelezték már, hogy előadták egy-egy művet. De a zenén és a matematikán kívül más is van: a mai napig öt könyvem jelent meg, számos szakpublikációm látott napvilágot, talán ennek köszönhetem, hogy tavaly ősszel a Szlovákiai Magyar Írók Társaságának tagja lettem. Amíg létezett, tagja voltam a Nemzetközi Franz Schubert Intézetnek. Tizenöt éve dolgozom a Katedra Társaságban, ott voltam a Szlovákiai Magyar Pedagógusok Szövetségének megalapításánál, 31 éve énekelek a Szlovákiai Magyar Pedagógusok Vass Lajos Kórusában, amelynek 26 éve vagyok krónikása és segédkarnagya. Ed-dig kb. húsz tankönyvet fordítottam, és ezért a szerteágazó tevékenységemért számos elismerést kaptam. Hogy csak a legfontosabbakat említsem: Nagy Szent Gorazd-díjat, Katedra-díjat, városunk Pro Urbe-díját, Vass Lajos-emlékérmet, és énekkaraimmal számos díjat, koszorút, elismerést.

Mikor döntött úgy, hogy részt vállal a helytörténelmi politikából?

– A rendszerváltás után, kooptálással kerültem a politikai „mélyvízbe”, és azóta minden választási időszakban önkormányzati képviselő voltam/vagyok. Immár húsz éve. Először rábeszélés „áldozata” lettem. Kezdetben hallani nem akartam róla; nem érdekelt, és féltem is tőle. Amikor rájöttem, hogy – ha minimális mértékben is – hozzá tudok járulni a városfejlesztéshez (vagy inkább a leépítés megállításához), akkor vállalom a kihívásokat.

Meg tudja valósítani elképzeléseit a közéletben?

– Nem mindig. Hiszen egy képviselőnek elsősorban nem a saját elképzeléseit, hanem a választópolgárok elvárásait kell megvalósítania. Voltak nagy kudarcaink. 1990-ben még nem gondoltam volna, hogy még húsz év múlva is csak elméleteket fogunk gyártani a kastélyunk megmentéséről. A kilencvenes évek közepe táján, amikor megjavították a tetőt, jöttem elő azzal az ötlettel, hogy hozzuk helyre a kastély egyetlen helyiségét, tegyük egy éjjeliőr alkalmas szállásává, majd a következő évben egy újabb helyiséget hozzunk rendbe, stb. Ha azóta minden

évben csak egyetlen helyiséggel haladtunk volna előbbre, ma már azon gondolkodhatnánk, hogy mire szolgáljon az épület. Nagy kudarcc volt a kórház bezárása is; rossz volt átélni, hogy tehetetlenek vagyunk, mert a történeteket a nagypolitika irányította. Egy képviselőnek nem lehetnek egyéni sikerei. Sokan emlékezhetnek még azokra a hónapokra-évekre, amikor nem volt elég vízünk a városban. Az akkori képviselő-testület és a polgármester közös erőfeszítése kellett ahhoz, hogy ezt a problémát végleg elfelejthessük. Néha „késhegyre menő harc” kellett folytatnom azokkal a képviselő-társaimmal is, akikkel – úgymond – ugyanazon az oldalon ültünk. Nem kevés meggyőző munkámba került annak idején, hogy ne engedélyezzük a játéktérmeteket a kultúrházban, vagy hogy kitiltsuk a kiállításokat a kultúrház területéről. Nem sikerült kellően érvelnem a Béke utcai telek eladása ellen: a 25-tagú képviselő-testületben mindössze ketten szavaztunk ellene. Eladtuk, és néhány év múlva (ha jól emlékszem: sokkal drágábban) visszavásároltuk.

A választási időszak elején egy új önkormányzati modellt fogadtak el. Bevált?

– Ez a modell eredetileg – polgármester úr elképzelése szerint – a képviselők személyi felelősségére épült volna. A személyi felelősséget azonban a ma érvényben lévő önkormányzati törvény nem várja el a képviselőtől. Ha elvárná, szembe kerülhetne az alkotmánnyal. Mert valamért csak akkor vállalhatunk személyi felelősséget, ha értünk hozzá. De a megválaszthatóság nincs semmiféle feltételhez kötve. Különböző nem lenne minden választópolgár megválasztható. Ez az ún. „új modell” tehát felemásra sikeredett. Megváltoztattunk bizonyos elnevezéseket. A bizottságokból részlegtanácsok lettek, az osztályvezetők közt koordinátorok. A részlegtanácsok ma is ugyanolyan jól (vagy rosszul) működnek, mint korábban a bizottságok. Tehát nincs értelme arról beszélni, hogy ez a modell bevált-e. A városi hivatal munkájában lehet, hogy történtek változások, de azt mi nem érzékeljük. Ami megváltozott, az a munkastílus. És ez a változás egyértelműen pozitív. Rengeteg egyeztetés, megbeszélés, munkaértekezlet előzi meg a képviselő-testület üléseit, és ennek általában látszik is az eredménye. Eddig nyilatkozó társaim mind említették a pályázatokat. A testületi munka korábbi rendszerében lehetetlen lett volna ilyen mennyiségben foglalkozni velük. Az – persze – meggondolandó, hogy nem löttünk-e túl a célon. Bírja-e majd a városi kassa az önrészek kifizetését, ha mindegyik sikeres lesz?

Milyenek az emberi viszonyok a képviselő-testületben?

– Egyértelműen jók. A legjobb családban is előfordul egy kis vitakozás. Ha a cél érdekében történik, engem az sem nyugtalanít, ha egyikünk-másikunk olykor fölemeli a hangját. Csak a személyeskedés zavar. De ebből ma már egyre kevesebb van. Úgy érzem, jó csapat vagyunk. Nem látok választóvonalat, nem látok két tábor. Jól bizonyítják ezt az egyes szavazások is. Az igenek, nemek és tartózkodások között mindig máshol húzódnak a választóvonalak.

Ön szerint mire kellene a városnak a jövőben összpontosítania: a mezőgazdaságra, az iparra, az idegenforgalomra vagy a város kulturális-történelmi hagyományaira?

– Zseliz hagyományosan mezőgazdasági vidék. Ezért ha van elegendő akarat a mezőgazdasági termelésre, akkor támogatni kell. Ám nem vagyok benne biztos, hogy a föld szeretete ugyanolyan erős, mint évtizedekkel ezelőtt volt. Tehát kell az ipar is. De mindenekelőtt a szolgáltatásokra lenne óriási igény. Tudom, nem éri meg! Gondoljuk csak végig, mi minden tűnt el Zselizről csak a mi életünkben! (Kórház, buszüzem, borüzem, szálloda kerthelyiséggel, működő kastély, strandfürdő, kisvasút, csónakház, borozó, könyvtőzset, könyvesbolt, igazi fényképezet...) És mi minden volt itt a háború előtt! Az idegenforgalom föllendüléséről addig csak álmodni lehet, amíg a „húzóágazatok” nem biztosítanak elég munkahelyet. A Schubert-hagyományból gazdagon profitálhatnánk, ha képesek lennénk az ideológusok számára legminimálisabb komfortot biztosítani (európai arculatú főteret, szállodát, éttermet, helyrehozott kastélyt, egy tudományos megalapozott, nem legendákra épített Schubert-kiállítást az emlékszobában).

A tanügyi és kulturális részleg tanácsának egyik elnökeként hogy látja, mire lenne leginkább szüksége a zselizi kultúrának?

– Pénzre. Nem csupán az önkormányzatéra. Azokban az országokban, amelyeknek irigyejük az életszínvonalát, az számíthat megbecsülésre, aki nemcsak érdeklődik a kultúra iránt, de rendszeresen támogatja is. Nálunk még – sajnos – egy-egy rendezvény előtt maguknak a rendezőknek kell elmenüiük a vállalkozók után egy kis támogatásért. És nem biztos, hogy sikerrel járnak. Nálunk a kultúra legnagyobb támogatói maguk a helyi csoportok vezetői, tagjai. A

város részéről folyósított dotáció a csoportok felszínén tartásához épphogy csak elegendő. Már húsz éve próbálok minden képviselő-testületet meggyőzni arról, hogy az értékes, igényes kultúra sohasem lehet rentábilis, még önellátó sem. Ha kifizetődő, akkor valószínűleg értéktelen szemét. Válság van. Még örülünk, hogy a kultúra dotációját a tavalyihoz képest csak 30%-kal csökkentették!

Hogy értékeli a legutóbbi választási időszakot?

– Rengeteget dolgoztunk, de munkánk eredményét csak a következő időszakban fogják érezni. Ezt az időszakot sok, nem látványos siker jellemzi. Most is követtünk el hibákat, de ezek aránytalanul kisebb részt tesznek ki, mint a sikerek. Kissé megváltozott a kommunikáció stílusa is. Sokszor felhívják a figyelmet egy bizonyos honlapra, ahol bárki véleményt formálhat, és időnként minket, képviselőket is megszólítanak. Én ezt a honlapot elvből nem látogatom. Ha valaki velem szeretne csevegni vagy levelezni, a város hivatalos honlapján megtalálja az e-mail-címemet és a telefonszámomat is.

Ön szerint jó irányba halad a város?

– Erre a kérdésre „jópoja” válaszokat adtak kollégáim. Nem tudom őket felülmúlni. Azért sem, mert én ezt egy túl elvont kérdésnek tartom. Egy város fejlődését nem lehet a környezetéből kiszakítva vizsgálni. Egy képviselő-testület csak nagyon szűk korlátok közt mozogva tudja befolyásolni a fejlődést. A meghatározó a nagypolitika: a régiófejlesztés, az adótörvények, a szociális törvények, a nyugdíjtörvény stb. Úgy érzem, a város érdekében minden tőlünk telhetőt megtettünk, lehetőségeinket nagyon jól kihasználtuk.

Köszönöm a beszélgetést.

Števo Hečko

Városi Múzeum és Franz Schubert Emlékszoba

Rendelkezik olyan tárgyakkal, amelyek gazdagíthatnák városi múzeumunk gyűjteményét?

Kérem, jelentkezzen a Városi Könyvtárban.

„Egy képviselőnek elsősorban nem a saját elképzeléseit, hanem

Zenészként, pedagógusként, íróként, publicistaként, fordítóként, fényképészként is ismerik... 1984-től matematika-földrajz szakosként matematikát és zenét tanít a Zselízi Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskolában, a Szlovákiai Magyar Pedagógusok Vass Lajos Énekkarának segédkarnagya és krónikása, a Franz Schubert Vegyeskar és a Franz Schubert Gyermekkar alapító karnagya. A helyi politikába 1990-ben kooptált képviselőként került, azóta a a városi képviselő-testület tagja. Lapunk alapításától kezdve látja el a nyelvi szerkesztői teendőket, 2007-től a tanügyi és kulturális részleg társelnöke. Nős, két gyermek édesapja. **RNDr. Horváth Géza.**

Feltételezem, hogy Zselizről származik, de úgy hallottam, hogy német gyökerekkel is rendelkezik. Így van?

– Mondhatnám: tősgyökeres zselízi vagyok, hiszen már apai dédnagypám is zselízi születésű volt, nagymamám pedig kislány korában került szülőfalujából, Nagysallórról, Zselizre. Édesanyánk német volt. Közvetlenül a szudétanémek kitelepítése előtt ismerkedett meg itt, Zselízen, édesapámmal. A véletlen úgy hozta, hogy édesanyánk a háború után nővérénél járt látogatóban, aki akkor már több éve itt volt férjével. Nem sokan tudtak akkoriban németül. Akik tudtak, azok is inkább letagadták az akkori politikai hangulat miatt. Édesapánk nagyon jól megtanult németül a budapesti Mester utcai kereskedelmi iskolában, ennek köszönhető, hogy szóba elegyedhetett egy alkalommal édesanyánkkal. A rendszeres beszélgetésekből, találkozásokból szerelem, majd házasság lett. Nem volt „sima ügy”. Egy kitelepítésre ítélt leány és egy állampolgárságát éppen hogy csak megszerzett, „politikailag megbízhatatlan” ifjú nem sok reményt fűzhetett a házasság hivatalos elismeréséhez. A zselízi esperes nem is vállalkozott rá, hogy összeadja őket. Édesanyám szülőfalujában, Kriegerben (ma Kryry) mondhatták ki a boldogító „igen”-t. Furcsa módon tanultunk meg németül. Szüleink kezdetben németül beszéltek, és édesanyánk úgy igyekezett minél gyorsabban magyarul tanulni, hogy velünk magyarul beszéljen. Tehát mi rendszeresen hallottunk német beszédet, de szinte sohasem beszélünk németül. Mindent értettünk, de amíg édesanyánk élt, nagyon ritkán beszélünk németül.

Mivel foglalkozott gyermekkorában?

– Sok mindennel. Szinte minden érdekelt. Sokáig azt képzeltem, hogy néprajzzal vagy természetrajzzal fogok foglalkozni. Főleg a növények érdekelték. Még ma is emlékszem számos gyógynövényfaj magyar, szlovák és latin nevére, amelyeket egy növényhatározó versenyre kellett megtanulnom. Rengeteget olvastam. De nem akármít. A koromhoz illő szépirodalom mellett mindig is érdekelték az ismeretterjesztő kiadványok: a művészettörténet, a természettudományok, a jó versek. Akkoriban nagyon olcsó volt a könyv. Egy hozzám hasonló, nem túl jó anyagi körülmények közt élő tanuló vagy diák a csekélyke zsebpénzéből mindig meg tudott venni egy-két jó könyvet a hatalmas választékkal rendelkező

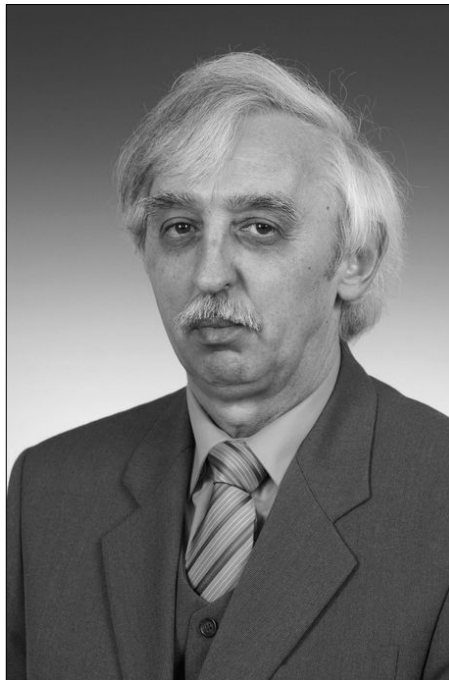
zselízi könyvesboltban. Alapiskolás koromban kezdtem írogatni. Először csak rövid tudósításokat a diáklapokban, később (egyetemista koromban) az Új Szó brünni tudósítója lettem.

Zselízen jártam alapiskolába és gimnáziumba (amit akkor még általános műveltséget nyújtó középiskolának neveztek, és három éves volt). Másodikosok voltunk, amikor megalapítottuk a Petőfi Önképzőkört, és kiadtuk a Nyitott Szemmel című irodalmi (!) lapot. Elbeszélések, versek, grafikák, történelmi írások jelentek meg benne figyelemre méltó színvonalon. A lapot magam gépeltem, a városházán (akkor úgy mondtuk, hogy a helyi nemzeti bizottságon) sokszorosítottuk, magunk tűztük össze, és árusítottuk 1 koronáért darabját. Ekkor kezdtem el komolyabban zenével is foglalkozni. De erről majd később!

Mivel gimnazista koromban sikeresen szerepeltem az országos matematikai olimpián, felvételi vizsga nélkül fölvettem a brünni Műszaki Egyetem Építészeti Karára. Akkor 1969-et írtunk. (Augusztus 20-án már Brünnben voltam, mert akkoriban a felsőoktatásba fölvetett diákoknak az első félév előtt kötelező társadalmi munkában kellett részt venniük. Mint minden délután, akkor is a város főterén csellengtem, amikor arra lettem figyelmes, hogy néhány perc alatt hatalmas tömeg jött össze, alig lehetett mozdulni, hamarosan könnygáz-gránátok robbantak, és a saját szemem láttára „csomagoltak össze” mellettem a rendőrök néhány gyanútlan járőrelőt. Ha engem is kiszemeltek volna, búcsút mondhattam volna felsőfokú tanulmányaimnak. Másnap az újságokból értesültem róla, hogy ez egy tüntetés volt a szovjetek egy évvel korábbi bevonulása miatt.)

Amint már említettem: felvételi vizsga nélkül, valójában akaratom ellenére kerültem Brünnbe. Nem érdekelték a műszaki tudományok. Tanulmányaim közben sok mindennel foglalkoztam. Többek között: néhány Brünnbe járó magyar hallgatótársammal megalapítottam a Kazinczy Ferenc Diáklubot. A KAFEDIK rövidítést én ötlöttem ki – tréfából. Nyomban írtam is róla egy tudósítást az akkori Vasárnapi Új Szóba. A név azóta is él. És a klub is. Két év után megpróbáltam „átlépni” a nyitrai pedagógiai karra. Nem ment simán, de

sikerült. 1971-től matematika-földrajz szakon folytattam tanulmányaimat. A földrajz tanszéken demonstrátorként, majd tudományos segédként dolgozhattam, ahol (Szabadi János tanár úr érdeklődési területének megfelelően) főleg természeti földrajzzal, azon belül is a víz földrajzával (ma úgy mondanánk: hidrogeográfiával) foglalkoztam. Zenészként tagja voltam



a Tözsér Árpád vezette irodalmi színpadnak. (Irodalmi összeállításunkkal, amelynek Galán Géza volt a rendezője, Ág Tibor a zenei szakértője és Bodnár Gyula a csoportvezetője, 1972-ben a Jókai Napokon első díjat szereztünk.)

Nyitra és a kötelező egy éves katonai szolgálat után 1976 szeptemberében a gámszentgyörgyi magyar tanítási nyelvű alapiskolában kezdtem tanítani. Ekkor már Csilla lányunk 6 hónapos volt. Négy gyönyörű évet töltöttem ott lelkes gyerekek között, hálás szülőkkel és segítőkész kollégákkal övezve. Közben, 1979-ben megszületett Kinga lányunk is. A hírhedt „iskolakörzetesítés” során, amikor járásunkban is számos iskolát szüntettek meg, 1980-ban áthelyeztek Nagyövedre, ahol az akkori igazgató már az első nap tudatta velem, hogy számára nem kívánatos személy vagyok az iskolában. Két hónap után a járási tanügyi osztály „közbenjárása” nyomán búcsút kellett vennem a katedrának. Három évig a zselízi kultúrház alkalmazottja

lettem. „Unalmamban”, és hogy valami hasznosat is tegyek, 1982-ben megalapítottam a Csemadok énekkarát.

Úgy hallottam, hogy rocker volt...

– Ma talán így fogalmaznánk. Akkor még úgy mondtuk, hogy „beatzenész”. (Vállig erő hosszú hajam minden esetre szemet szúrt az akkori jól fésült, nyakkendős tintanyalóknak.) Zenei pályámat nehéz lesz röviden összefoglalni. Alapiskolás koromban barátaimtól: Dóka Lajostól, Romada Gyuritól, Bohuniczky Tibortól tanultam meg gitározni. Nem jártam zeneiskolába, a kottairást és -olvasást autodidakta úton tanultam meg. Nyolcadikosok voltunk, amikor zenekart alapítottunk: ez volt a Black Boys együttes. Gimnáziumba kerülve új felállásban kezdtünk el zenélni. Először a Meteor zenekarban, majd egy osztályzenekarban, amelynek „Jailbirds” (Akasztófavirágok) volt a polgárpukkasztó neve. Több saját számot is játszottunk. Jó felszerelésről álmodoztunk, de ahhoz túl szegények voltunk, hogy saját erőnkkel nekünk is tetsző hangzással álljunk közönségünk elé. Ezért megegyeztünk a szlovák gimnázium rock-bandájával, hogy rendszeresen közös felszereléssel fogunk játszani a zselízi kultúrházban. Így is volt. Nagyon jól megértettünk egymást akár Kolár Julóék, akár Balucha Paliék zenekarával. A Jailbirds-szel egy időben egy „lakodalmas” zenekarban is játszottam: Béres Ernő gámszentgyörgyi zenekarában. Onnan kiválva alakítottunk brünni egyetemista koromban a kiváló Anonymus együttest,

majd szentgyörgyi tanítóskodásom idején az akkor nagyon közkedvelt Pohronie zenekart. (Lakodalmas zenétől, a Piramison, P-Mobilon keresztül a Uriah Heep-ig szinte minden zsánert játszottunk, hetente kétszer keményen gyakoroltunk. Saját számaink is voltak; kár, hogy akkoriban csak ritkán jutott eszünkbe, hogy ezeket szalagra rögzítsük!)

Mi vonzza inkább: a matematika vagy a zene?

– Erre nem lehet egyértelműen válaszolni. Annak ellenére, hogy rengeteg közös vonásuk van. Egy szokatlan matematikai probléma megoldásához gyakran ugyanúgy íhletre és kreativitásra van szükség, mint a zeneszerzéshez. És ha akár az egyiket, akár a másikat sikerül jól megoldani, akkor az ember egy semmihez sem hasonlítható állapotba kerül. Egykori matematikai „felfedezéseimet” itthon kevesen ismerik, hiszen a Matematika Tanítása című szaklapnak városunkban talán fél tucatnyi olvasója lehet. Valamivel

A Jednota 51 ezer eurót fizetne a parkolókért

A februári képviselő-testületi ülésnek a kultúrház melletti parkolóhelyek érsekújvári Jednota Coop általi bérletével kapcsolatos határozata alapján március 18-án munkaértekezleten találkoztak a fogyasztási szövetkezet és a zselizi önkormányzat képviselői.

A Jednota anyagi hozzájárulásában a kultúrház melletti parkoló építéséhez a megvalósítás előtt meg egyeztek, a tárgyalás azonban továbbra is a fogyasztási szövetkezet támogatásának mékéntről és nagyságáról folyt. Végül is a város és a Jednota arra a megállapodásra jutott, hogy az érsekújvári fogyasztási szövetkezet a parkolóhelyek egy részét bérelni fogja, és bérleti díj formájában támogatja anyagilag a várost a parkoló kiépítésében. A bérleti szerződés javaslatát a képviselő-testület februári ülésén terjesztették elő, melyen azonban a képviselők a város részére minél előnyösebb feltételek elérésére törekedve további tárgyalásokat kezdeményeztek a Jednota képviselőivel.



A város az eredeti javaslattal ellentétben, amely 30 éves bérlettel és 51 ezer euró bérleti díjjal számolt, két új javaslatot terjesztett elő: vagy az összeg kétszeresét 30 évre, vagy az eredeti összeget, de 10 éves bérletre. A Jednota vezetői egy harmadik variációt ajánlottak: 23 parkolóhely 15 éves bérletéért 51 ezer eurót fizetnének. Gulyás Róbert képviselő a testület már-

ciusi ülésén azt javasolta, hogy folytassák tovább a tárgyalásokat a Jednotával, hátha még jobb feltételeket tudnak kiharcolni a városnak, még mielőtt a város jóváhagy-
ná a bérleti szerződést.

(ik, foto: sasa, at)

A szebb Vasút utcáért...

A város tervezi a Vasút utca rendezését és szépítését. 2007-ben a Szlovák Vasutak

gondozatlanná, elhanyagoltá vált, a tövek, a gyökerek a földben maradtak. A város



kivágatta a vasúti átjárótól a vasútállomásig, az utca hosszában levő összes fát, melyek elválasztották az utat az állomás rakodóterétől, azzal az indokkal, hogy a lakosok életére és egészségére közvetlenül veszélyesek. „A fakivágás után ez a terület, mely a Szlovák Vasutak tulajdonában van,

a helyzet megoldásának reményében javasolta a tulajdonosnak, hogy a területet bérbe veszi és rendbe teszi. Egy 1600 m²-es területről van szó, amelynek bérletéért a Szlovák Vasutak évi 6 euró bért kér” – mondta el Gabriela Bielíková, a Városi Hivatal munkatársa. A bérleti szerződéssel foglalkozott a városi képviselő-testület is, márciusi ülésén, ahol

a tervezetet el is fogadták.

Ha a város bérelné ezt a területet, egyszerre több probléma is megoldódna. Faültetéssel újra elválasztanák a családi házakat a vasútvonaltól, szebbé tennék az utcát, és új területeket nyernének fakiültetésre. „Ebben az esetben, mivel biztonsági okokból

Március 15-re emlékeztek

Március 15-e városunkban is ünnepélyes hangulatban telt. Az MKP, a Csemadok helyi szervezete és a Rákóczi Baráti Társaság szervezésében megtartott emlékünnepe a kopjafánál kezdődött, koszorúzással. Az ösz-



szegűltek ezután átvonultak a kultúrházba, ahol az ünnepi műsor keretében fellépett a Franz Schubert Vegyeskar, a Franz Schubert Gyermekek, és a Pengő zenekar. A Comenius Gimnázium műsorában a Gereben együttes tagjai is szerepeltek. Vendégként az Oroszlányi Lengyel József Gimnázium és Szakközépiskola diákjai szerepeltek. Szigeti László parlamenti képviselő mondott ünnepi beszédet. A rendezvény végén az önkormányzat, a helyi politikai és társadalmi szervezetek képviselői megkoszorúzták a kultúrház előtti 1848-as emlékművet.

(ic)

került sor a fakivágásra, nem kötelezték a tulajdonost a fák pótlására. Más esetben, amikor a kivágást kérvényező kötelezzük a pótlásra, problémák merülnek fel az új fácskák kiültetési helyének megszabásával, ezért ebben az esetben a terület megszerzése megkönnyíti a döntést” – tette hozzá Gabriela Bielíková, aki a városi hivatalban egyebek mellett a fakivágási engedélyeket és a fapótlás helyének megszabását is intézi. A város mint természetvédelmi szerv köteles nyilvántartást vezetni a póttületesre alkalmas területekről. Bérbevételre a területet besorolhatnák ezek közé, és az 543/2002-es számú, a környezetvédelemről szóló törvény szerint a fakivágási engedélyek kiadásakor ezen a területen köteleznék a kérvényező a póttületesre, így a zöldövezet kialakítására nem kellene semmilyen anyagiakat biztosítania.

(ik)

Felesleges vagyonbecslés nem készül

A városi képviselő-testület ülésének vitájában Ladislav Vékony képviselő annak okát firtatta, mit keresett a városi hivatal egyik munkatársa egy becsüssel a szódói egykori óvoda épületénél, vajon a létesítmény eladását tervezik-e. A polgármester megemlítette azt is, hogy a városi ingatlanokért a városi hivatal egyes dolgozói vállalnak „anyagi felelősséget”. Úgy kell gondoskodniuk róluk, mintha a sajátjuk lenne, és javaslatot tenni arra, hogyan legyenek rentábilisak és „életképesek”, miközben ismerni kell az értéküket.

Ezekre reagált Vojtech Tomašovič kisse megemelt hangon: „Ez beteges gondolkodás.” Kijelentette, hogy az olyan épület esetében, amelyeket a város nem szándékozik eladni, a hivatalos értékbecslés megrendelését a közpénzek elherdálásának tekintik.

A polgármester megjegyezte, hogy semmi esetre sem dolgoztatunk ki becsülést az összes városi ingatlanra, és ebben az említett esetben a város úgy viselkedett, mint egy jó gazda. A város által megvalósított beruházások és benyújtott projektumok esetében mindenesetre gondolni kell a tartalékokra is. Ehhez kapcsolódik az is, hogy áttekintése legyen a saját tulajdonáról.

(sh)

Egy polgár véleménye

A legutóbbi képviselő-testületi ülésen a vita keretében a polgármester érdekes szándéka derült ki. A város tulajdonában levő épületekért vállaljanak anyagi felelősséget a városi hivatal dolgozói. Szakértői véleményre alátámasztott, előre megállapított árban. Jogi képtelenség előterjesztett formában. Tomašovič képviselő reagált. Hadd tegyem én is. Tudja a polgármester, mit akar? Milyenek a feltételei a végrehajtásnak? Hogyan viszonyul a kastélyért való anyagi felelősségéhez? A községi jogviszonyokról szóló törvénymódosítás április elsején lépett érvénybe. Úgy tűnik, megérkezett az első fecske. Melyek lesznek a következők? Kémelem az eget és várok...

Juraj Režo

Miben rejlik az ingatlanokért való személyes felelősség?

A város negyven, különféle típusú ingatlanal rendelkezik (épületek, telkek, helyi utak...). Egy részük az önkormányzati feladatok ellátására szolgál, ezeknek már ma is vannak „gondnokai”, akik felelősséggel tartoznak értük (pl. az iskolagazdátok az iskolákért). A többi ingatlan esetében is szükség volt arra, hogy valaki személyesen felelős legyen annak állapotáért. Ezért minden városi ingatlanhoz felelősöket rendeltek a városi alkalmazottak közül, akiknek ez a tevékenység bekerült a munkaköri leírásukba is. Ide elsősorban a tulajdon felügyelete, a rá vonatkozó tulajdonjogi és műszaki dokumentáció vezetése, a műszaki ellenőrzések biztosítása, az esetleges kiadások és bevételek nyilvántartása, valamint az ingatlan-gazdálkodás hatékonyságának növelésére, az ingatlan kezelésére és hasznosítására vonatkozó javaslatok benyújtása tartozik.

(sz)

Bezár a SES zselízi üzeme

A tolmácsi gépgyár bezárja zselízi részlegét. A tolmácsi gépgyár vezetősége március végén tájékoztatta a sajtót arról, hogy az év végéig megszünteti tevékenységét a gyár zselízi üzemében. A tájékoztatás szerint az elhatározást nem a megrendelések számának jelentős csökkenése, sem pedig a zselízi üzem gyártási programjának megszüntetése idézte elő, amelyet Tolmácsra helyeznek át. 2007-ben a vállalat gyártókapacitás-hiánnyal küszködött, ezt a gondot orvosolta a zselízi üzem megnyitásával. Jelenleg a kiadáscsökkentés és a tolmácsi kapacitás maximális kihasználása az első számú prioritás. A vállalat képviselői kijelentették, hogy a zselízi üzem lehető legtöbb dolgozójának igyekeznek munkát biztosítani Tolmácsra.

(sh)

Esterházy-park...

I→

Mivel a zenészerző nevét utca és múzeum is viseli Zselízen, és a város érdekeit szolgálja az Esterházy család leszármazottaival való kapcsolatfelvétel felelevenítése, a képviselők többsége úgy döntött, hogy a park a dicső család nevét viselje. A tanácskozáson az Esterházy-park megnevezés két szlovák alakja közül is választani kellett: Park Esterházyovcov, Esterházyovský park. A választás a második variációra esett.

(sh)

Hamarosan felújítják a Béke utcai alapiskolát

A Béke utcai szlovák alapiskola közel 500 tanulója végre jobb feltételek között tanulhat, hamarosan sor kerül ugyanis az iskola épületeinek korszerűsítésére. Az épületek felújítására és korszerűsítésére a város által tavaly benyújtott pályázat – Regionális operációs program, 1. prioritási tengely:

a művelődés infrastruktúrája 1.1-es számú intézkedés – sikeres lett, így néhány hónap múlva megkezdődhetnek a munkák, hogy az oktató-nevelő munka feltételeit jelentősen javítsák, a költségek ésszerűbb felhasználásával az épületek energetikai igényességét jelentősen csökkentésük, elérjék, hogy az oktatási intézmény megfelelő műszaki állapotban legyen, és üzemeltetése hosszútávon zökkenőmentesen működjön. A felújítás a főépületen kívül az iskolai étkezdé, a napközi és a tornaterem épületét valamint a sportpályát érinti. Az épületek falait hőszigeteléssel borítják, felújítják a tetőszerkezetet, melyre új fedőanyag és esőcsatorna kerül. Felújítják továbbá a szociális helyiségeket, a padlózatot, a vízvezeték-, a csatorna- és elektromos hálózatot. A főbejá-

ratot akadálymentesítik. Az iskolai étkezdé, a napközi és a tornaterem épületére új ablakok és ajtók kerülnek, a kerítés egy részét lecserélik, a futópályák és a sportpálya felületét is felújítják.

A renoválás nagy mértékben hozzájárul az energiafogyasztás csökkentéséhez. „A meglévő felszereltség nem teremt megfelelő légkört a munkához. Az energiatakarékosság szempontjából a beépített anyagok már nem teljesítik funkciójukat (lapos tető, deformált ajtó- és ablakkeretek). A külső falak, a mennyezet és a tető nem felel meg a követelményeknek” – mondta Juhász András az épület műszaki állapotának megítélése kapcsán előterjesztett beszámolójában. Hozzátette, hogy a hőszigetelés, a tető és a nyílászárók cseréje a hőfogyasztás 41%-os csökkenését eredményezi. A több mint egymillió euróba kerülő munkák elvégzésére közbeszerzési eljárás indult.

(ik)



Rendőrségi hírek

Szokatlanul nagy zsákmányra tett szert az az ismeretlen betörő, aki március 27-e és 29-e között betört az Agrotech vállalat zalabai telephelyére, és 8120 eurós kárt okozott a tulajdonosnak. A telephelyre a nyitott kapun keresztül jutott be, majd a raktár ajtaján levő lakat eltávolítása után bejutott az épületbe, ahonnan egy 1500 eurót érő quadot, 2 darab, 1000 euró értékű motorfűrészt, 2 darab, 250 euró értékű fűnyírót, hegesztőt és egyéb műszaki felszerelést tulajdonított el. Március 29-én a rendőrség lopás vádjával eljárást indított ismeretlen tettes ellen.

Kábítószer birtoklása miatt indult eljárás két zselízi férfi ellen. A 31 és 30 éves férfi éppen Málás és Nagysalló között autózott idősebb Fiat Bravo típusú gépkocsiján, amikor egy rendőrségi akció keretében megállította őket egy rendőrről. A rutinellenőrzés során a vezető papír zsebkendői között alumíniumfóliába csomagolva ismeretlen eredetű anyagot találtak. Közben az autó utasa kidobott a gépkocsiból egy szárított növényeket tartalmazó műanyag zacskót, amit a rendőrök észrevettek. Ezt követően a kocsi rakodóterében is találtak szárított növénymaradványokat.

Március 20-án vádat emeltek egy 28 éves garamsallói férfi ellen, akit egy kétagú rendőrről egy családi ház előtt felszólított, hogy igazolja magát, és adjon magyarázatot bizonyos kérdésben. A férfi behátrált a családi ház udvarába, ahol egy ásó feküdt a földön. Felemelte, és „Tűnés innen, mert megöllek!” szavak kíséretében rátamadott a két rendőrré. A támadót elfogták, és előzetes fogságba helyezték. Súlyosbító körülmény lehet, hogy tettét feltételes szabadságvesztése idején követte el.

Március 21-én indult vizsgálat annak a halálesetnek ügyében, amely egy nappal korábban a zselízi Árok-majorban történt. Egy 45 éves férfi egy 12 cm-es pengéjű késsel rátámadt élettársára és annak alvó gyermekére. A férfi legidősebb, 20 éves fia védelmükre kelt, kicsavarta apja kezéből a kést, majd nyakon és fején szúrta apját, amivel halálos sérüléseket okozott neki. A boncolás megállapította, hogy az első szúrás a tüdejébe hatolt, a második a halántékába, ahol a kés pengéje beletört a sebbe.

Marián Mikloško mérnök őrnagy,
zselízi rendőrpáncsnok
tájékoztatója alapján feldolgozta (ik)

A márciusi önkormányzati üléshez...

Zselízi Park, Schubert-park vagy Esterházy-park?

Lapunk olvasói csak néhány tőmondatban értesülhetnek a képviselő-testület döntéseiről. Ezért engedjék meg, hogy egy döntés háttéréről egy kissé részletesebben is szóljak. Hónapokkal ezelőtt figyelmeztettek rá, hogy a parkban esztétikailag megfelelő, nyelvhelyesség tekintetében már nem annyira kifogástalan tájékoztató táblák jelentek meg Zselízi Park felirattal. A hangsúly a rossz elnevezésen volt. Interpellációmban ezt szóvá tettem, és akkor még meg voltam róla győződve, hogy tévedésről van szó, hiszen parkunkat évtizedek óta Schubert-parknak neveztük. Így szerepelt az országos népművészeti fesztiválokról tudósító újságcikkekben is. Az interpellációmról adott válaszból megtudhattuk, hogy parkunknak 1985. március 1-je óta tényleg Zselízi Park a hivatalos neve. Ki tudott róla? Miért volt szükség erre a logikátlan névadásra? Hiszen ez olyan, mintha városunk valamelyik utcáját Zselízi utcának neveznék. (A Mikolai utca teljesen más eset! Egy megszűnt településnév elég indok lehet arra, hogy a városrészben legalább egy utca őrizze a település egykori nevét.) Ezekről a gondolatokról vezérelve született a javaslat: a képviselő-testület márciusi ülésén hozunk határozatot arról, hogy kérvényezni fogjuk a park nevének megváltoztatását. Megvallom, én jobban örültem volna a Schubert-park elnevezésnek, hiszen évtizedek óta így élt a köztudatban. Másrészt: Schubert neve ma a világ minden pontján ismert, az Esterházy családot csak Közép-Európa jegyzi. A világon máshol, ha mégis tudják, ki volt Esterházy János Károly, Mária vagy Karolina..., annak csupán egyféle magyarázata lehet: ismerik Schubert élettrajzát. Egyébként is megőrizhettük volna mindkét elnevezést: Schubert-park, benne az Esterházy-kastéllyal. A napirendi pont tárgyalása során is kifejtettem, hogy valamennyi javaslatra (Park Franza Schuberta, Esterházyovský park, Park Esterházyovcov) főlemelem a kezem, mert számomra bármelyik elfogadhatóbb a Zselízi Parknál. A testület az Esterházy-park elnevezés mellett döntött. Ezt még a Nevezéktani Bizottságnak is el kell fogadnia; csak ezt követően szabaddulhatunk meg a 25 évvel ezelőtt született Zselízi Park elnevezéstől. **RNDr. Horváth Géza**

A hidat idén felújítják

→

A híd felújításának fontosságáról és előkészületeiről múlt év júniusában Ivan Michna, a Nyitrai Kerületi Önkormányzat Hivatala közlekedési részlegének vezetője tájékoztatta a Zselízi Hírmondót (Megj.: a híd felújítását a Zselízi Hírmondó, 2009. június). A megye költségvetéséből 370 000 eurót fordítanak erre a célra.

A felújítás során megerősítik a hídszerkezetet, kicserélik burkolatot, eltávolítják a nedvességet a hídtestből, és új korlátokat helyeznek el. Bár a médiában a híd felújításáról megjelent első tudósítások szerint nem terveznek teljes útlezárást, az építésvezető Jozef Željar elárulta, hogy mégis szükség lesz útlezárásra: „Az áthaladó járművek rezgést idéznek elő, ami az alkalmazott technológiával nem egyeztethető össze. Legalább három hónapra szükség lenne teljesen lezárni a forgalmat, a betonnak rezgésmentesen kell megkötnie. A kiviteli szempontjából az lenne az ideális megoldás, ha teljesen lezárnák a hidat. A döntés a következő napokban születik.” Ezt megerősítette Stanislav Ďurica,

a Nyitra Megyei Önkormányzati Hivatal közlekedési főosztályának utgazdálkodási osztályvezetője: „Jelenleg folyik az érintett szervek véleményezése az ügyben, az útlezárás idejét az álláspontok megismerése után tudjuk meg. Természetesen a teljes lezárás lenne a megfelelő megoldás, ez azonban komoly fennakadást eredményez-



ne a buszközlekedésben, ezért valószínű, hogy a buszok számára átjárható lesz a híd.” A forgalmat várhatóan április 19-én zárják le, három hónapra. A munkálatok befejezése idén augusztusban várható.

(ik)

Sikeres az úttisztító technika megvásárlására írt pályázat

A forró nyári napok poros utcáiról városunkban múlt időben beszélhetünk. Ezt nem varázspálcával érjük el, hanem egy új úttisztító technikával, mely a „Zselíz város levegőminőségének javítása” címet viselő sikeres pályázatnak köszönhető. A pályázatot a környezetvédelmi operációs program, „3-as prioritási tengely – Levegővédelem és a kedvezőtlen hatások csökkentése, 3.1 intézkedések – Levegővédelem és a klímaváltozás kedvezőtlen hatásainak csökkentése” címet viselő program keretében nyújtották be. Érdekesség, hogy a 130 benyújtott kérelem közül 54-et támogattak, ebből csupán 5 tartozik a Nyitrai kerületbe. Köztük városunk pályázata is.

A projektből, melyre a város 768 228,90 euró vissza nem térítendő támogatást kapott, három úttisztító gépet szerezhet be: nagysöprűst, kompakt söprűst és járulékos berendezéssel felszerelt locsolókocsit, nagy víznyomással történő úttisztításra. „Városunkban is a közlekedés a legfőbb oka a levegőszennyezésnek. A gépjárművek haladása közben, főleg ha az utakon szóróanyag van, apró porszemcsék szabadulnak fel, melyek szennyeznek a levegőt, és veszélyesek a lakosok egészségére. Az utak tisztítására jelenleg használt technika már elavult, és nem biztosítja a megfelelő hatékonyságot, pedig a város 37,5 km hosszú úthálózatot

gondoz. Ezért dolgoztuk ki ezt a modern technika megvásárlását lehetővé tévő projektet. A nagysöprűs és a nagy víznyomással történő úttisztításra alkalmas gépkocsit a közutak, a kompakt söprűst pedig a bekötő utak, az egyirányú utak és a parkolók tisztítására használjuk majd. A projektből az utak felszínének nagyobb tisztaságát, a városban jobb levegőminőséget, és ezzel együtt a környezet minőségének javulását reméljük, amivel együtt jár a légszennyezés

okozta megbetegedések számának csökkenése, és általában városunk életminőségének javulása” – jelentette ki Kádasi Erzsébet, a városi hivatal előjárója, aki bemutatta nekünk a projektet. A költségek 808 662 eurót tesznek ki, melyből a város önköltsége 5%-os, tehát 40 443 euróra tehető. Az új tisztítótechnikát a projekt szerint a város területén működő műszaki szolgáltatásokat nyújtó szerződéses szállító cég, a városi tulajdonosi többséggel működő Eurospinn társaság üzemelteti majd, amely a technika bérletéért szimbolikus összeget fizet a városnak, a város pedig ezért a tevékenységért csak a technika üzemeltetési kiadásaiért (üzemanyag, víz, bérék, rezsiköltségek, bérlet) számláz majd, megfelelően ezzel az EU elvárásának, mely szerint a projekt az első 5 évben nem termelhet profitot. A gépek megvásárlását az év utolsó negyedévében tervezik.

(ik)

...a város 768 228,90 euró vissza nem térítendő támogatást kapott...

Aki nem fizet, költözik

Múlt év végén a Vasút utcai menedékházban városi szükségsszállót létesítettek. A város itt biztosítja a nehéz helyzetbe került polgárainak elszállásolását. A szálló ezenkívül a városi bérlakásokban élő, bérleti díjat nem fizető polgároknak is pótszállást nyújt. „Ezidáig azonban a kiköltöztetett bérlők nem mutattak érdeklődést a szükségsszálló iránt, lakásgondjaikat más módon oldották meg.

Március közepéig a városi bérlakásokból több bérlőt is kiköltöztettek – kettőt a Komenský utcai gondozóházból, egyet a Rákóczi utcai új bérházból és hat lakót a munkásszállóból. További két Rákóczi utcai bérlőt fel-

szólítottak, hogy költözzön ki a lakásból, de közülük egy időközben törlesztette adósságát, tehát három hónapos próbaidőre maradhat”



– mondta érdeklődésünkre Köles Paula, a Zselízi Városi Hivatal szakelőadója.

A hátralékot folyamatosan bírósági úton hajtják be. Néhány bérlő a város határozottabb fellépése után a hátralék teljes összegét ki-

fizette, továbbiakkal megállapodást kötöttek a részletfizetésről. Ha ennek nem lesz elég, figyelmeztetést kapnak a bérleti szerződések

felmondásáról és felszólítást a lakás kiürítésére.

A gondozóház épületében a város 23 ezer euró értékben tart nyilván hátralékot, a munkásszállóban 8 ezer,

a Rákóczi utcai bérházban pedig 7 300 euró értékben. A város által bérbe adott, nem lakás céljaira szolgáló helyiségek esetében 5 500 euró hátralékkal tartoznak a bérlők.

(ik)

Röviden...

Richard Raši, az SZK egészségügyi minisztere MUDr. Marek Zelmant nevezte ki 2010. január elsejétől, meghatározott időre a lekéri Pszichiátriai Kórház igazgatójának.

A helyi vendéglátó-ipari üzemek minden valószínűség szerint betartják a zárórákat. Ezt igazolta a városi rendőrség ellenőrzése, amelyet februárban tartottak, a város területén lévő néhány egységben (Metro, Mladost, Zoli kocsmá, Snack bar, Bowling, Kruh és Park klub).

A Béke és a Komenský utcákban rendszeresen megsértik a parkolási tilalmat. A városi rendőrök februárban több alkalommal ellenőrizték a közlekedési jelzések betartását a város területén. 13 esetben pénzbírságot róttak ki a járművezetőkre, 6 esetben szóban figyelmeztették a sofőröket.

A képviselő-testület egyik ülésén elhangzott a figyelmeztetés, hogy a város területén gyakori az iskolakerülés. Megállapítást nyert, hogy a probléma továbbra is időszerű, februárban a városi rendőrök két kiskorút találtak, és vittek vissza az iskolába.

Az utóbbi hónapokban Zselízen megnőtt a kóbor kutyák száma, ezért február 23-án begyűjtötték őket – 13 kutyát találtak.

Március 9-én tartották a zselízi Művelődési Otthonban a Tompa Mihály Vers- és Próza-mondó Verseny körzeti fordulóját, amelyen a zselízi és környékbeli magyar tannyelvű iskolák tanulói vettek részt.

Videofelvétel a plénumból

I→

A képviselők első olvasatban kiegészítéssel vették tudomásul az emésztőgödrök használatáról szóló általános érvényű városi rendeletet, és beleegyeztek a vasútállomás melletti terület (az út melletti zöldövezet) bérletéről szóló szerződés megkötésébe a Szlovák Vasutakkal. Tudomásul vették a városi rendőrség tavalyi tevékenységéről szóló jelentést.

Az ülés végén Jozef Repka a videofelvételt felajánlotta a városnak azzal a megjegyzéssel, hogy nem teszi közzé, ha a város ezt megteszi helyette... Az érdeklődők szerkesztőségünkben juthatnak hozzá a felvételhez, a hordozó (CD, DVD) árának kifizetése ellenében.

(sh)



„Egy képviselőnek elsősorban nem a saját elképzeléseit, hanem a választópolgár elvárásait kell megvalósítania” – mondja Horváth Géza képviselő.

6

ZSELÍZI HÍRMONDÓ

93701@pobox.sk

Városi újság

2010. április, XI. évfolyam

ára: 0,35 euró



...hamarosan sor kerül a Béke utcai iskola épületeinek korszerűsítésére

4



A város tervezi a Vasút utcai zöldövezet rendezését és szépítését.

12

Márciusi önkormányzati ülés Videofelvétel a plénumból

A zselízi képviselő-testület március 25-én, a városi hivatal esketési termében megtartott 37. soros ülésén, melyet az eddigiekhez hasonlóan Bakonyi Pál polgármester vezetett, a képviselők többsége beleegyezett abba, hogy az ülésen részt vevő polgárok, Jozef Repka és Zólyomi László a tanácskozásról videofelvételt készítsenek.

A képviselők átdolgozásra visszaadták mindkét alapiskola első költségvetés-módosításának javaslatát valamint a város második költségvetés-módosításának javaslatát is, tudomásul vették az adóhátralékosok listáját, és feladatuk adták a gazdasági részleg koordinátorának, hogy a szokásos módon tegye közzé ezt a listát.

Elfogadták a főellenőri poszt betöltésére kiírt választások javaslatát, miközben a tavalyihoz képest megváltoztatták a szükséges iskolai végzettség feltételét – elegendő a középiskolai végzettség. A városi képviselő-testület jóváhagyta azt a javaslatot, amely a jelenlegi „Zselízi Park” földrajzi elnevezést „Esterházy-park”-ra javasolja változtatni, valamint a városi 17/2009-es számú, a városi szükségsszállóban való elszállásolás feltételeit szabályozó általános érvényű rendelet módosítását. Tudomásul vette a lakások és a nem lakás céljaira szolgáló helyiségek bérleti tartozásairól és követeléseiről szóló tájékoztató jellegű jelentést, valamint az idei első negyedévben nyújtott egyszeri szociális támogatások áttekintését.

→2

A hidat idén felújítják



Március elején megkezdődtek az építkezési munkálatok a zselízi híd felújításán. néhány éven belüli teljes lezárása is szóba került.

→3

A munkák előkészítése már múlt év végén elkezdődött, de a szállító cég, a lévai Vialle Kft. gépei csak a fagyok elmúltja után érkeztek a helyszínre.

A Nyitrai Kerületi Önkormányzat az úthálózat gondnokaként már néhány éve tervezte a felújítást. A múlt század hatvanas éveiben megépült híd állapota az elmúlt időszakban rohamosan romlott, a sok kátyú nemcsak a közúti közlekedés biztonságát, de a hídon átkelők egészségét is veszélyeztette. Múlt évben a rossz műszaki állapot miatt már a híd

Esterházy-park lesz a Zselízi Parkból

A Zselízi Parkot hosszú ideig Schubert-parknak nevezték. Csak kevesen tudták, hogy 1985. március 1-jétől a hivatalos elnevezése Zselízi Parkra változott. Nemrégiben a városi képviselő-testület képviselőinek egy része még azt a nézetet vallotta, hogy a parkot ismét Schubert-parkra kereszteljük vissza. Ez ellen szolt az az érv, hogy a parkot az Esterházy család létesítette, amely 1617 óta jelentős szerepet játszott a város fejlődésében, ráadásul Franz Schubert náluk „csak” házi zenetanító volt.

→4